

# Electronics

**Aanvullende cursus aangaande oplossingsmethoden en voorbeelden aangaande gelijkstroom**

---

**Opleiding: Bachelor Elektronica-ICT**

**Academiejaar: 2019-2020**

Ing. Patrick Van Houtven  
patrick.vanhoutven@ap.be



## Inhoud

Electronic Fundamentals .....	<b>Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.</b>
Wet van Ohm – wetten van Kirchhoff .....	<b>Fout! Bladwijzer niet gedefinieerd.</b>
Oplossingsmethoden en voorbeelden .....	1
Oefeningen .....	1
1 Serie/Parallel-schakelen van weerstanden .....	1
1.1 Toepassen van de wet van Ohm .....	1
1.1.1 Stroomberekeningen .....	1
1.1.2 Spanningsberekeningen .....	3
1.1.3 Weerstandsberekeningen .....	4
1.1.4 Oefeningen op wet van Ohm .....	5
1.2 Serieschakeling .....	7
1.2.1 Toevoegen van een serieweerstand .....	7
1.2.2 Bepalen van de totale serieweerstand $R_T$ .....	8
Serieschakeling van $n$ gelijke weerstanden .....	10
1.2.3 Wet van Ohm toegepast in een serieschakeling .....	11
1.2.4 Spanningsbronnen in serie .....	15
1.2.5 Spanningswet van Kirchhoff .....	16
1.2.6 Spanningsdelers .....	19
1.2.7 Vermogen in een serieschakeling .....	23
1.3 Parallelschakelen van weerstanden .....	25
1.3.1 Weerstanden in parallel .....	26
1.3.2 Vervangingsweerstand van een parallelschakeling .....	28
1.3.3 De spanning in een parallelschakeling .....	32
1.3.4 De wet van Ohm toepassen op een parallelschakeling .....	32
1.3.5 De stroomwet van Kirchhoff .....	35
1.3.6 Stroomdelers .....	38
1.3.7 Vermogen in parallelschakelingen .....	42
1.4 Gemengde schakelingen .....	44
1.4.1 Identificeren van serie-parallel relaties .....	45
1.4.2 Analyse van gemengde schakelingen .....	47
1.4.3 Spanningsdelers met resistieve belasting .....	54
1.4.4 Belastingeffect van een voltmeter .....	56
1.4.5 Belastingstroom en bleederstroom .....	58
1.4.6 De brug van Wheatstone .....	60
1.5 Bijlangrijke formules .....	63

<b>2</b>	<b>Vermogen - Elektrische vervangingsschema's</b>	<b>64</b>
<b>2.1</b>	<b>Energie en vermogen</b>	<b>64</b>
2.1.1	Eenheid van energie : de kilowattuur (kWh)	65
2.1.2	Vermogen in een elektrische schakeling	66
<b>2.1.3</b>	<b>Het rendement van een spanningsbron</b>	<b>69</b>
<b>2.1.4</b>	<b>Het begrip ampère-uur (Ah) bij batterijen</b>	<b>70</b>
<b>2.1.5</b>	<b>Vermogen in serie- en parallelschakeling</b>	<b>70</b>
<b>2.1.6</b>	<b>Vermogen in parallelschakelingen</b>	<b>71</b>
<b>2.2</b>	<b>Theorema van Thevenin</b>	<b>73</b>
<b>2.2.1</b>	<b>Thevenin equivalent van een brugschakeling</b>	<b>77</b>
2.2.2	Samenvatting Theorema van Thevenin	78
<b>2.2.3</b>	<b>Het maximaal vermogenoverdrachttheorema</b>	<b>80</b>
<b>2.2.4</b>	<b>Test jezelf: Theorema van Thevenin</b>	<b>81</b>
<b>2.3</b>	<b>Het Theorema van Norton</b>	<b>82</b>
2.3.1	Test jezelf : Het theorema van Norton	85
<b>2.4</b>	<b>Superpositietheorema</b>	<b>85</b>
2.4.1	Test jezelf: Superpositietheorema	90
2.5	Belangrijke formules	90
2.6	Oplossingen	91

# 1 Serie/Parallel-schakelen van weerstanden

## 1.1 Toepassen van de wet van Ohm

In deze paragraaf worden voorbeelden weergegeven van de toepassing van de wet van Ohm. De voorbeelden gaan over het berekenen van de spanning, stroom en weerstand in elektrische schakelingen. Je zal ook zien hoe je hoeveelheden, uitgedrukt met metrische voorvoegsels, kan toepassen in de berekeningen.

Wat onthoud je best?

- Je berekent de stroom als je de spanning en de weerstand kent.
- Je berekent de spanning als je de stroom en weerstand kent.
- Je berekent de weerstand als je de spanning en stroom kent.
- Je maakt tijdens berekeningen gebruik van hoeveelheden met metrische voorvoegsels.

### 1.1.1 Stroomberekeningen

In volgende voorbeelden leer je de stroomwaarden te bepalen vanuit de waarden van spanning en weerstand. Om de stroom te vinden is gebruik gemaakt van de formule van de wet van Ohm, namelijk:

$$I = \frac{U}{R}$$

Om de stroom in ampère te krijgen, moet u de waarde van de spanning in volt en de waarde van de weerstand in ohm geschreven zijn.

#### Voorbeeld 1-1

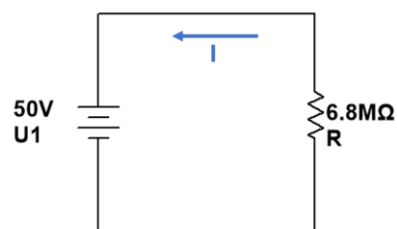
Bereken de hoeveelheid stroom door de weerstand van figuur 1-vb1 in microampères.

Oplossing

$$I = \frac{U}{R} = \frac{50 \text{ V}}{6,8 \text{ M}\Omega} = \frac{50 \text{ V}}{6,8 \times 10^6 \Omega} = 7,35 \times 10^{-6} \text{ A}$$

Met gebruik van een prefix voor het resultaat van de stroom:

$$I = 7,35 \mu\text{A}$$



Figuur 1-vb1

## Voorbeeld 1-2

Een LED is een lichtgevende diode. Als deze op een spanningsbron van 5 V wordt aangesloten moet de stroom beperkt worden die door de LED gaat. Om de stroom door deze LED te beperken wordt een weerstand van  $220\ \Omega$  gebruikt. Er wordt aangenomen dat over de LED een spanningsval van 2 V komt te staan deze weerstand een spanningsval van 3 V komt te staan. Hoeveel bedraagt dan de stroom door deze weerstand?

Oplossing

$$I = \frac{U}{R} = \frac{3\text{ V}}{220\ \Omega} = 13,64\text{ mA}$$

## Voorbeeld 1-3

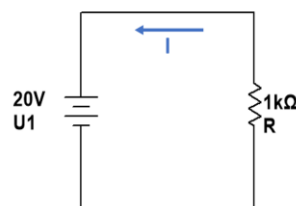
Bereken de stroom in milliampères voor de schakeling in de figuur 1-vb2 en maak gebruik van prefixes.

Oplossing

$1\text{ k}\Omega$  kan geschreven worden als  $1 \times 10^3\ \Omega$ .

Als we dit invullen voor de stroom:

$$I = \frac{20\text{ V}}{1\text{ k}\Omega} = \frac{20\text{ V}}{1 \times 10^3\ \Omega} = 20\text{ mA}$$



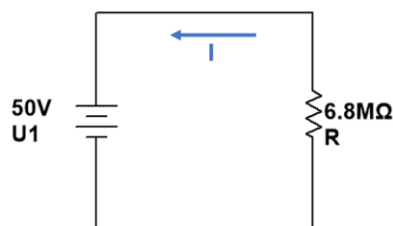
Figuur 1-vb2

## Voorbeeld 1-4

Bereken de hoeveelheid stroom door de weerstand van figuur 1-vb3 in microampères.

Oplossing

$$I = \frac{50\text{ V}}{6,8\text{ M}\Omega} = \frac{50\text{ V}}{6,8 \times 10^6\ \Omega} = 7,35 \times 10^{-6}\text{ A} = 7,35\ \mu\text{A}$$



Figuur 1-vb3

## Voorbeeld 1-5

Over een weerstand van  $2,7\text{ M}\Omega$  staat een spanning van  $200\text{ mV}$ . Bepaal de stroom die er door gaat.

Oplossing

$$I = \frac{200\text{ mV}}{2,7\text{ M}\Omega} = \frac{200 \times 10^{-3}\text{ V}}{2,7 \times 10^6\ \Omega} = 74,07 \times 10^{-9}\text{ A} = 74,07\text{ nA}$$

### 1.1.2 Spanningsberekeningen

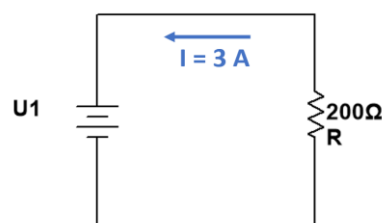
In volgende voorbeelden leer je de spanning bepalen als de weerstandswaarde en de stroomsterkte gekend zijn. Ook zijn er voorbeelden bij die gebruik maken van de prefixen.

#### Voorbeeld 1-6

Als door een weerstand van  $200\ \Omega$  een stroom van  $3\text{ A}$  vloeit, zie figuur 1-vb4, bepaal dan de spanning over deze weerstand.

Oplossing

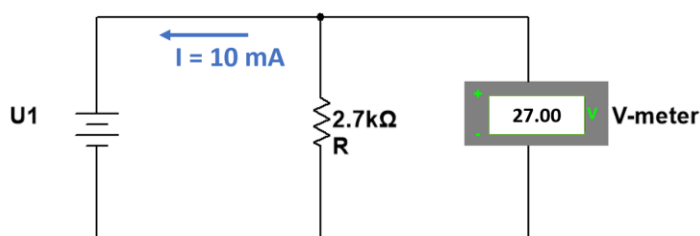
$$U = I \times R = 3\text{ A} \times 200\ \Omega = 600\text{ V}$$



Figuur 1-vb4

#### Voorbeeld 1-7

- Bereken de spanningsval over de weerstand in figuur 1-vb5.
- Hoeveel bedraagt de aangelegde bronspanning?



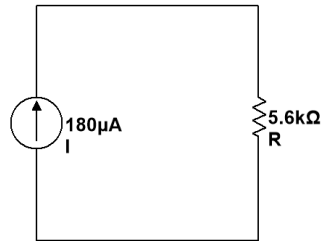
Figuur 1-vb5

Oplossing

- $U = I \times R = 10\text{ mA} \times 2,7\text{ k}\Omega = 10 \times 10^{-3}\text{ A} \times 2,7 \times 10^3\ \Omega = 27\text{ V}$
- Volgens de spanningswet van Kirchhoff (zie verder in deze cursus) is de aangelegde spanning in een schakeling gelijk aan de som der deelspanningen. In deze schakeling hebben we enkel een weerstand die over de spanningsbron staat. Bijgevolg is de spanning die de bron levert gelijk aan de spanningsval over de weerstand en dus gelijk aan  $27\text{ V}$ .

#### Voorbeeld 1-8

In figuur 1-vb6 is een zonnecel verbonden met een weerstand van  $5,6\text{ k}\Omega$ . Wanneer de zonnecel zich in helder zonlicht bevindt, gedraagt deze zonnecel zich als een stroombron die een stroom van  $180\ \mu\text{A}$  levert aan de aangesloten weerstand. Hoeveel bedraagt de spanning die over de weerstand komt te staan?



Figuur 1-vb6

Oplossing

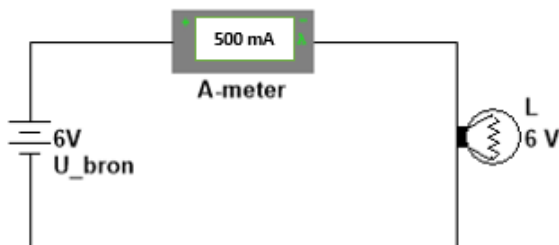
$$V_R = I \times R = 180 \mu A \times 5,6 k\Omega = 1,008 V$$

### 1.1.3 Weerstandsberekeningen

Onderstaande voorbeelden geven je meer inzicht hoe je met de wet van Ohm de weerstandswaarde kan bepalen.

Voorbeeld 1-9

In figuur 1-vb7 wordt een lamp van 6 V aangesloten op een bron met spanning 6 V. Als door de lamp een stroom vloeit van 500 mA, bepaal dan de weerstandswaarde van deze lamp.



Figuur 1-vb7

Oplossing

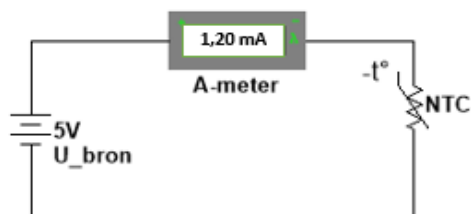
$$R = \frac{U}{I} = \frac{6 V}{500 mA} = 12 \Omega$$

Voorbeeld 1-10

In figuur 1-vb8 is een schakeling met een NTC-weerstand weergegeven. Een NTC is een weerstand waarvan de weerstandswaarde veranderlijk is met de temperatuur. Hoe hoger de temperatuur wordt, hoe kleiner de weerstandswaarde. Van daar de naam : **N**egatieve **T**emperatuurs**C**oëfficiënt. NTC's worden vaak gebruikt voor temperatuurmetingen bij verwarmingsinstallaties. Bv. de "buitenvoeler" van een verwarmingssysteem bestaat uit een NTC.

Stel dat een NTC aan een spanningsbron van 5 V wordt aangesloten. Dit heeft als gevolg dat bij een bepaalde temperatuur door de NTC een stroom vloeit gelijk aan 1,20 mA. Bepaal de weerstandswaarde die de NTC heeft in deze situatie.





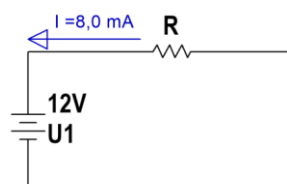
Figuur 1-vb8

Oplossing:

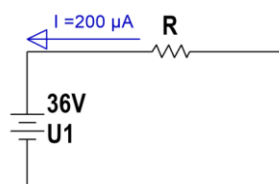
$$R = \frac{U}{I} = \frac{5\text{ V}}{1,20\text{ mA}} = 4167\ \Omega \text{ of } 4,17\text{ k}\Omega$$

### 1.1.4 Oefeningen op wet van Ohm

1. Bepaal de correcte weerstandswaarde in figuur 1-o1. Geef de waarde van de deze weerstand en geef deze eveneens weer in de kleurencode voor een metaalfilmweerstand (5-ringen). De tolerantie van de gebruikte weerstanden is telkens 2%.



(a)

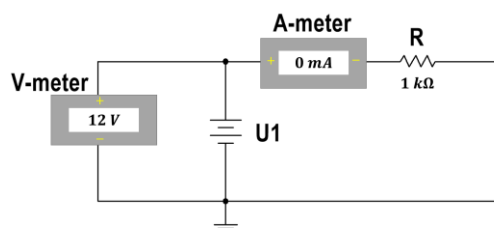


(b)

Figuur 1-o1

2. Onderstaande situaties geven een stroom- en spanningsmeting weer op een eenvoudige schakeling. In de schakeling is telkens een bepaalde fout opgetreden. Geef via de meetwaarden van de voltmeter (V-meter) en de ampèremeter (A-meter) wat de fout is.

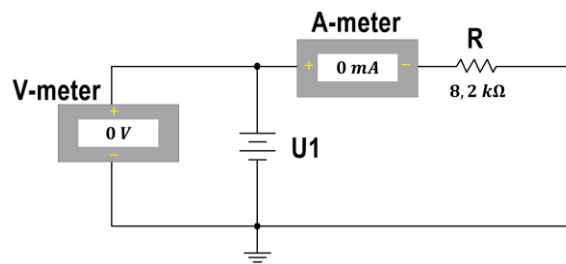
A) De V-meter geeft 12 V aan en de A-meter 0 mA (figuur 1-o2) De fout is:



Figuur 1-o2

- (a) R is kortgesloten (beide uiteinden van R zijn op één of andere manier met elkaar verbonden)
- (b) R is open (één van de uiteinden van R is niet met de rest van de schakeling verbonden)
- (c) De spanningsbron is foutief aangesloten op de schakeling

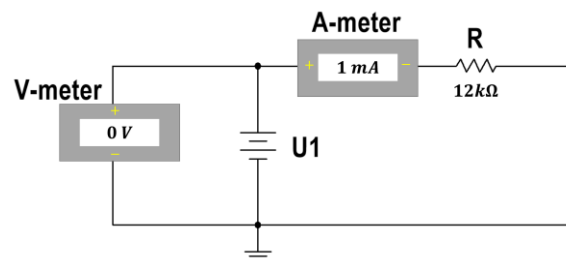
B) De V-meter geeft 0 V aan en de A-meter 0 mA (figuur 1-o3). De fout is:



Figuur 1-o3

- (a) R is open
- (b) R is kortgesloten
- (c) De spanningsbron is uitgeschakeld of foutief aangesloten

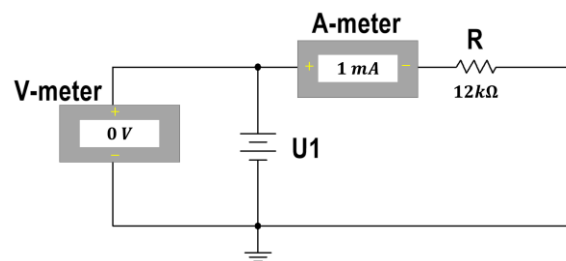
C) De V-meter geeft 0 V aan en de A-meter 1 mA (figuur 1-o4). De fout is:



Figuur 1-o4

- (a) De V-meter is stuk
- (b) De A-meter meet foutief
- (c) De spanningsbron is uitgeschakeld of foutief aangesloten

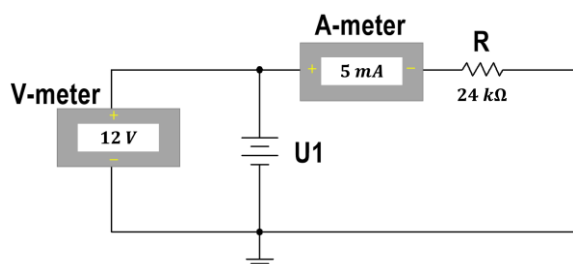
D) De V-meter geeft 0 V aan en de A-meter 1 mA (figuur 1-o5). De fout is:



Figuur 1-o5

- (d) De V-meter is stuk
- (e) De A-meter meet foutief
- (f) De spanningsbron is uitgeschakeld of foutief aangesloten

E) De V-meter geeft 0 V aan en de A-meter 1 mA (figuur 1-o6). De fout is:



Figuur 1-o6

- (g) De V-meter is stuk
- (h) De R-waarde is hoger dan dat deze volgens het schema moet zijn
- (i) De R-waarde is lager dan dat deze volgens het schema moet zijn

## 1.2 Serieschakeling

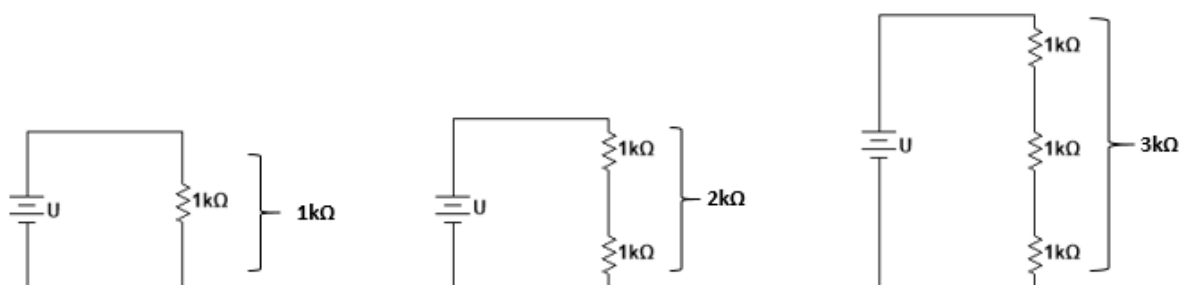
De totale weerstand van een serieschakeling is gelijk aan de som van elke weerstandswaarde die in serie staat.

**Wat is belangrijk?**

- **Je bepaalt de totale serieweerstand.**
- **Je legt uit waarom de serieweerstand verhoogt telkens je een weerstand in serie bijschakelt.**
- **Je past de formule voor serieweerstand toe.**
- **Je kan de stroom bepalen door een serieschakeling.**
- **Je kan de spanning over elke weerstand in een serieschakeling bepalen.**
- 

### 1.2.1 Toevoegen van een serieweerstand

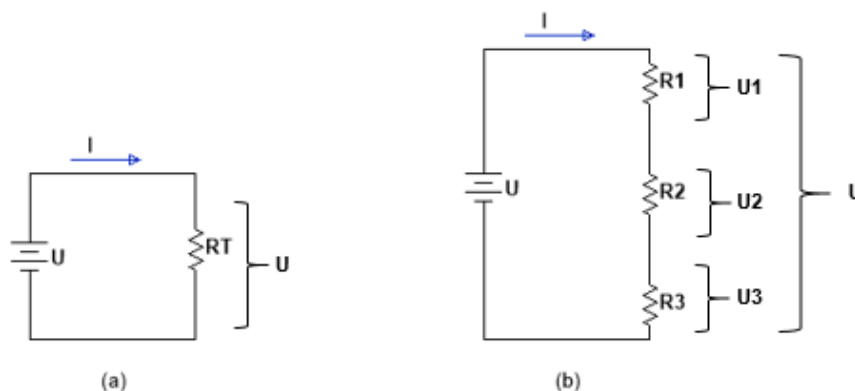
Als bij een aantal weerstanden die in serie staan een weerstand wordt toegevoegd, stijgt de totale weerstandswaarde. Waarom? Iedere weerstand biedt een bepaalde weerstand aan de stroom. Voeg je een weerstand toe dan vergroot het verzet tegen de stroom. Hoe meer verzet er ontstaat tegen de stroom, hoe hoger de totale weerstandswaarde wordt.



Figuur 1-1 : Hoe meer weerstanden in serie, hoe groter de totale weerstandswaarde

### 1.2.2 Bepalen van de totale serieweerstand $R_T$

Beschouw figuur 1-2(b). Hierin staan drie weerstanden in serie. We willen deze schakeling vervangen door de schakeling van figuur 1-2(a) maar de totale weerstandswaarde moet hetzelfde blijven.



Figuur 1-2 : De totale weerstandswaarde in een serieschakeling is gelijk aan de som van de weerstanden in serie

Als de totale weerstandswaarde  $R_T$  hetzelfde moet zijn als de totale weerstandswaarde van figuur 1-2(b), betekent dit dat de totale stroom  $I$  in beide schakelingen even groot moet zijn. De stromen die door de drie weerstanden  $R_1$ ,  $R_2$  en  $R_3$  vloeien zijn gelijk aan elkaar en eveneens gelijk aan de totale stroom  $I$ . Bijgevolg vloeit er door iedere weerstand de stroom  $I$ . De spanningsval over  $R_T$  moet eveneens even groot zijn als de som van de spanningsvallen over  $R_1$ ,  $R_2$  en  $R_3$ . Enkel als aan die voorwaarden voldaan is, is de weerstandswaarde  $R_T$  even groot als de totale weerstandswaarde in figuur 1-2(b). In formulevorm :

$$U = U_1 + U_2 + U_3$$

Vervangen we de spanning door het product weerstand maal stroom dan verkrijgen we :

$$I \times R_T = I \times R_1 + I \times R_2 + I \times R_3$$

$$I \times R_T = I (R_1 + R_2 + R_3)$$

Vermits de stroom in beide schakelingen gelijk is kunnen we deze wegdelen en bekomen we :

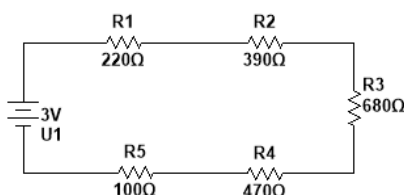
$$R_T = R_1 + R_2 + R_3$$

Als er  $n$  weerstanden in serie staan is de totale serieweerstand van die schakeling gelijk aan :

$$R_T = R_1 + R_2 + \dots + R_n$$

#### Voorbeeld 1-11

Bepaal de totale serieweerstand van de schakeling in figuur 1-vb9.



Figuur 1-vb9

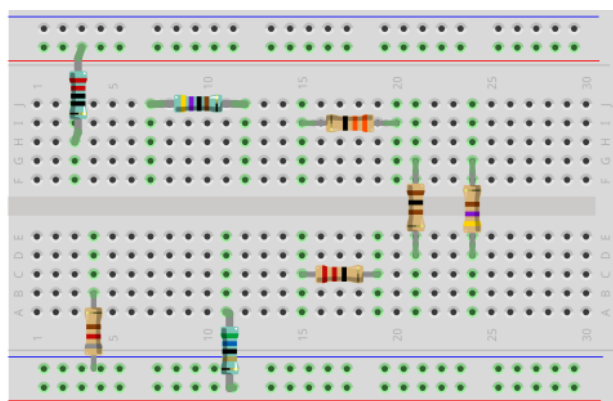
**Oplossing:**

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 + R_5$$

$$R_T = 220\ \Omega + 390\ \Omega + 680\ \Omega + 470\ \Omega + 100\ \Omega = 1860\ \Omega \text{ of } 1,86\ \text{k}\Omega$$

**Voorbeeld 1-12**

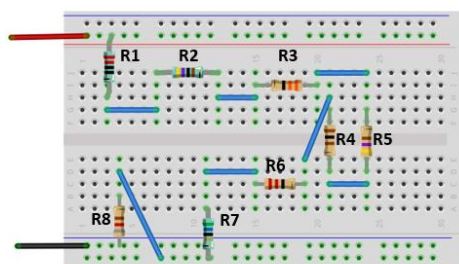
Verbind de weerstanden op het breadboard van figuur 1-vb10 in serie en bereken de totale weerstandswaarde  $R_T$  van de schakeling aan de hand van de kleurcodes van de weerstanden.



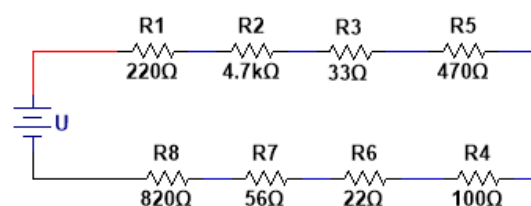
Figuur 1-vb10

**Oplossing:**

De weerstanden worden geschakeld zoals in figuur 1-vb11(a) is weergegeven en de totale weerstandswaarde wordt gevonden door alle weerstandswaarden op te tellen.



(a)



(b)

Figuur 1-vb11

In figuur 1-vb11(b) is het elektrisch schema weergegeven van de schakeling op het breadboard van figuur 1-vb11(a). De totale weerstandswaarde  $R_T$  is dan gelijk aan :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 + R_5 + R_6 + R_7 + R_8$$

$$R_T = 220\ \Omega + 4,7\ \text{k}\Omega + 33\ \Omega + 100\ \Omega + 470\ \Omega + 22\ \Omega + 56\ \Omega + 820\ \Omega$$

$$R_T = 6421\ \Omega$$

Merk op dat de volgorde waarin de weerstanden van figuur 1-2(b) worden opgeteld niet van belang is. Men kan de weerstandsposities fysiek veranderen in het circuit zonder dat de totale weerstand

of stroom wordt beïnvloed.

### Voorbeeld 1-13

Bereken de totale seriële weerstand  $R_T$  voor iedere schakeling van figuur 1-vb12



Figuur 1-vb12

### Oplossing:

Voor de schakeling van figuur 4-10 (a) :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 = 1 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega + 22 \text{ k}\Omega + 10 \text{ k}\Omega = 37,7 \text{ k}\Omega$$

Voor de schakeling van figuur 4-10 (b) :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 = 22 \text{ k}\Omega + 33 \text{ k}\Omega + 47 \text{ k}\Omega + 100 \text{ k}\Omega = 202 \text{ k}\Omega$$

### Voorbeeld 1-14

Hoe groot moet  $R_2$  zijn om een totale weerstandswaarde van  $40 \text{ k}\Omega$  te bekomen in de schakeling van figuur 1-vb13?



Figuur 1-vb13

### Oplossing:

$$\begin{aligned} R_T &= R_1 + R_2 + R_3 + R_4 \\ 40 \text{ k}\Omega &= 1 \text{ k}\Omega + R_2 + 6,8 \text{ k}\Omega + 27 \text{ k}\Omega \\ 40 \text{ k}\Omega - 1 \text{ k}\Omega - 6,8 \text{ k}\Omega - 27 \text{ k}\Omega &= R_2 \\ R_2 &= 5,2 \text{ k}\Omega \end{aligned}$$

## Serieschakeling van $n$ gelijke weerstanden

In een serieschakeling die bestaat uit een aantal weerstanden met dezelfde weerstandswaarde kan de totale weerstandswaarde ook berekend worden door de weerstandswaarde van één weerstand te vermenigvuldigen met het aantal weerstanden in de serieschakeling.

In formulevorm :

$$R_T = n \times R$$

Hierin is  $n$  het aantal weerstanden met dezelfde waarde in de serieschakeling.

**Voorbeeld 1-15**

Bepaal de  $R_T$  van zeven  $33\ \Omega$  weerstanden in serie.

**Oplossing:**

Je kan  $R_T$  bepalen door gewoon de waarden op te tellen :

$$R_T = 33\ \Omega + 33\ \Omega + 33\ \Omega + 33\ \Omega + 33\ \Omega + 33\ \Omega + 33\ \Omega = 231\ \Omega$$

Je bereikt wel sneller resultaat door gewoon de weerstandswaarde te vermenigvuldigen met het aantal in serie staande gelijke weerstanden :

$$R_T = 7 \times 33\ \Omega = 231\ \Omega$$

**1.2.3 Wet van Ohm toegepast in een serieschakeling**

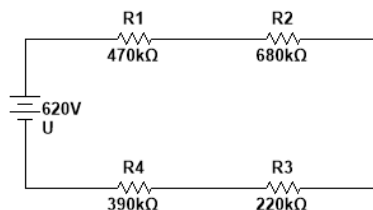
De basisconcepten van serieschakelingen en de wet van Ohm kunnen gebruikt worden voor analyse van een serieschakeling.

Vooraleer je start met de analyse van een serieschakeling is het belangrijk om volgende zaken te weten:

- De stroom door eender welk van de serieweerstanden is gelijk aan de totale stroom door de schakeling
- Volgens de wet van Ohm geldt:  $I_T = \frac{U_T}{R_T}$
- Als je de spanningsval over een weerstand  $R_x$  kent, dan is :  $I_T = \frac{U_x}{R_x}$
- Als je de totale stroom kent, dan is de spanningsval over een weerstand  $R_x$  :  $U_x = I_T \cdot R_x$
- De polariteit van een spanningsval over een weerstand is het positiefst aan het uiteinde van de weerstand die het dichtst bij de positieve klem is van de spanningsbron (voeding)
- De stroom door een weerstand vloeit van de aansluitdraad van de weerstand die het negatiefst is naar de aansluitdraad van de weerstand die het positiefst is.
- Eén opening in een serieschakeling (vb. open schakelaar) voorkomt dat er stroom door de schakeling vloeit. Dit houdt in dat over elke serieweerstand geen spanning staat en dat de volledige bronspanning over de opening (open schakelaar) staat.

**Voorbeeld 1-16**

Bereken de stroom doorheen de serieschakeling van figuur 1-vb14



Figuur 1-vb14

**Oplossing:**

De stroom wordt bepaald door de bronspanning en de totale serieweerstand  $R_T$ .

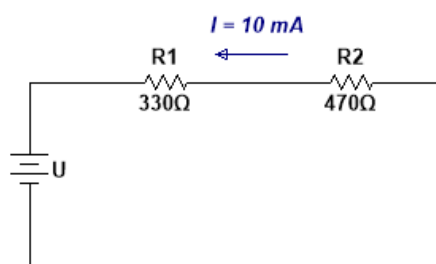
$$R_T = 470 \text{ k}\Omega + 680 \text{ k}\Omega + 220 \text{ k}\Omega + 390 \text{ k}\Omega = 1760 \text{ k}\Omega = 1,76 \text{ M}\Omega$$

Via de wet van Ohm kan de stroom worden bepaald:

$$I = \frac{U}{R_T} = \frac{620 \text{ V}}{1,76 \text{ M}\Omega} = 352 \text{ }\mu\text{A}$$

**Voorbeeld 1-17**

De stroom doorheen de serieschakeling van figuur 1-vb-16 bedraagt 10 mA. Hoe groot is de aangelegde spanning aan de schakeling opdat deze stroom zou vloeien?



Figuur 1-vb-16

**Oplossing:**

De aangelegde bronspanning kan worden bepaald via de stroom en de totale serieweerstand  $R_T$ .

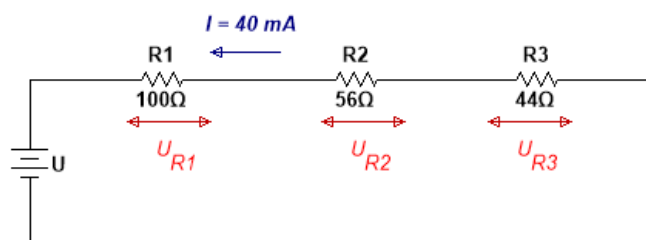
$$R_T = 330 \text{ }\Omega + 470 \text{ }\Omega = 800 \text{ }\Omega$$

Via de wet van Ohm kan de bronspanning  $U$  worden bepaald :

$$U = I \times R_T = 10 \text{ mA} \times 800 \text{ }\Omega = 8 \text{ V}$$

**Voorbeeld 1-20**

- Bereken de spanningsvallen over de weerstanden en de aangelegde spanning  $U$  van de serieschakeling in figuur 1-vb17.
- Tot hoeveel volt moet de spanningsbron worden verlaagd opdat er een stroom van 20 mA zou vloeien door de serieschakeling van figuur 4-17?



Figuur 1-vb17



Oplossing:

- a) De stroom is gekend en bedraagt  $40\text{ mA}$  (zie fig. 4-17). Via de wet van Ohm kan dan de spanning over de drie weerstanden bepaald worden:

$$U_{R1} = I \times R_1 = 40\text{ mA} \times 100\ \Omega = 4\text{ V}$$

$$U_{R2} = I \times R_2 = 40\text{ mA} \times 56\ \Omega = 2,24\text{ V}$$

$$U_{R3} = I \times R_3 = 40\text{ mA} \times 44\ \Omega = 1,76\text{ V}$$

De aangelegde spanning  $U$  kan gevonden worden door eerst de totale seriële weerstand van de schakeling te bepalen en daarna deze te vermenigvuldigen met de stroom door deze schakeling.

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 = 100\ \Omega + 56\ \Omega + 44\ \Omega = 200\ \Omega$$

$$U = I \times R_T = 40\text{ mA} \times 200\ \Omega = 8\text{ V}$$

Merk op dat de aangelegde spanning  $U$  ook kan gevonden worden door de spanningsvallen over de weerstanden op te tellen.

$$U = U_{R1} + U_{R2} + U_{R3} = 4\text{ V} + 2,24\text{ V} + 1,76\text{ V} = 8\text{ V}$$

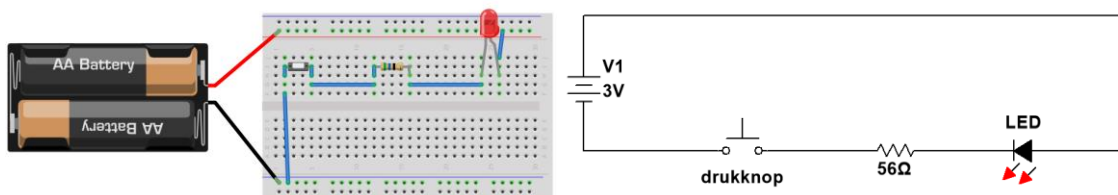
- b) Indien er een stroom van  $20\text{ mA}$  zou vloeien door de schakeling kan de aangelegde spanning als volgt bepaald worden :

$$U = I \times R_T = 20\text{ mA} \times 200\ \Omega = 4\text{ V}$$

### Voorschakelweerstand

Indicatielicht wordt gebruikt om een bepaalde toestand van een machine, relais of schakeling weer te geven. Bijvoorbeeld als je de geluidsversterker van een audio-installatie aanschakelt, begint een indicatie-LED te branden om weer te geven dat de versterker aan staat. Een LED is een elektronische halfgeleidercomponent (diode) die licht uitstraalt als er een elektrische stroom in doorlaat doorheen stroomt. Het halfgeleidermateriaal wordt ingebouwd in een kleine doorzichtige behuizing van een paar millimeter groot dat tevens als lens wordt gebruikt. LED staat voor **l**icht **e**mitterende **d**iode of licht uitstralende diode. Gloeilampindicatorlampen zijn eveneens beschikbaar voor spanningen van  $240\text{ V}$ ,  $120\text{ V}$ ,  $480\text{ V}$  en  $600\text{ V}$ .

LED's zijn een goede keuze voor het aangeven van een bepaalde conditie zoals het opzetten van de labovoeding. Over een typische LED staat  $1,7\text{ V}$ . Deze spanning is wel afhankelijk van het gebruikte materiaal waarmee de LED is opgebouwd. Afhankelijk van de gewenste lichtsterkte moet een bepaalde stroom door de LED vloeien zodat deze voldoende licht geeft. Meestal wordt bij berekeningen hiervoor  $20\text{ mA}$  gekozen. Een stroombegrenzingsweerstand wordt meestal gebruikt in serie met de LED. Deze seriële weerstand heeft als functie de stroom door deze LED te beperken.



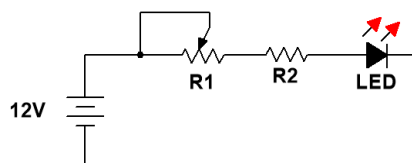
Figuur 1-3: voorbeeld van gebruik van een seriële weerstand om een LED te laten oplichten bij een bepaalde spanning

**Voorbeeld 1-21**

Om de lichtsterkte van een LED aan zijn omgeving te kunnen aanpassen is de schakeling van figuur 4-19 ontworpen. De rheostaat  $R_1$  wordt gebruikt om het licht van de LED te kunnen dimmen.

Over een rode LED staat steeds een spanning van ongeveer  $1,7\text{ V}$  wanneer deze in normale omstandigheden werkt. De overige spanning staat over de beide serieweerstanden.

Stel dat je de stroom door de LED wil laten variëren van een minimum van  $4\text{ mA}$  tot een maximum van  $20\text{ mA}$  (helder licht). Welke waarden moeten dan beide weerstanden hebben om dit te realiseren met de schakeling van figuur 1-vb18?



Figuur 1-vb18

**Oplossing:**

Wanneer de LED het meeste licht geeft (helder), heeft de weerstand  $R_1$  een weerstandswaarde gelijk aan  $0\ \Omega$ . De stroom die door de schakeling vloeit is dan  $20\text{ mA}$ . Over  $R_2$  staat dan een spanningsval gelijk aan het verschil tussen de bronspanning en de spanning over de LED. In formulevorm:

$$R_2 = \frac{U - U_{LED}}{I_{helder}} = \frac{12\text{ V} - 1,7\text{ V}}{20\text{ mA}} = \frac{10,3\text{ V}}{20\text{ mA}} = 515\ \Omega$$

Wanneer de LED het minst licht geeft (donker) is weerstand  $R_1$  mee in de schakeling geplaatst met zijn maximale weerstandswaarde. De totale weerstand  $R_T$  die dan in de schakeling is terug te vinden is gelijk aan de som van  $R_1$  met  $R_2$ . Vermits  $R_2$  reeds gekend is, is  $R_1$  te vinden door het verschil te nemen tussen  $R_T$  en  $R_2$ . In formulevorm:

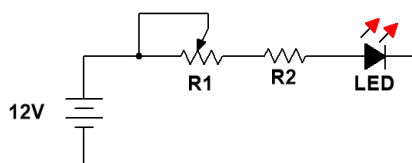
$$R_T = \frac{U - U_{LED}}{I_{donker}} = \frac{12\text{ V} - 1,7\text{ V}}{4\text{ mA}} = \frac{10,3\text{ V}}{4\text{ mA}} = 2575\ \Omega$$

$$R_1 = R_T - R_2 = 2575\ \Omega - 515\ \Omega = 2060\ \Omega$$

Uiteindelijk kiezen we voor  $R_2 = 510\ \Omega$  en  $R_1 = 2200\ \Omega$  als dichtst bijzijnde standaard weerstandswaarden (E24 reekswaarden)

**Voorbeeld 1-22**

Om de lichtsterkte van een LED aan zijn omgeving te kunnen aanpassen is de schakeling van figuur 1-vb19 ontworpen. De rheostaat  $R_1$  wordt gebruikt om het licht van de LED te kunnen dimmen.



Figuur 1-vb19

Over een rode LED staat steeds een spanning van ongeveer  $1,7\text{ V}$  wanneer deze in normale omstandigheden werkt. De overige spanning staat over de beide serieweerstanden.

Stel dat je de stroom door de LED wil laten variëren van een minimum van  $4\text{ mA}$  tot een maximum van  $20\text{ mA}$  (helder licht). Welke waarden moeten dan beide weerstanden hebben om dit te realiseren met de schakeling van figuur 1-vb19?

**Oplossing:**

Wanneer de LED het meeste licht geeft (helder), heeft de weerstand  $R_1$  een weerstandswaarde gelijk aan  $0\ \Omega$ . De stroom die door de schakeling vloeit is dan  $20\text{ mA}$ . Over  $R_2$  staat dan een spanningsval gelijk aan het verschil tussen de bronspanning en de spanning over de LED. In formulevorm:

$$R_2 = \frac{U - U_{LED}}{I_{helder}} = \frac{12\text{ V} - 1,7\text{ V}}{20\text{ mA}} = \frac{10,3\text{ V}}{20\text{ mA}} = 515\ \Omega$$

Wanneer de LED het minst licht geeft (donker) is weerstand  $R_1$  mee in de schakeling geplaatst met zijn maximale weerstandswaarde. De totale weerstand  $R_T$  die dan in de schakeling is terug te vinden is gelijk aan de som van  $R_1$  met  $R_2$ . Vermits  $R_2$  reeds gekend is, is  $R_1$  te vinden door het verschil te nemen tussen  $R_T$  en  $R_2$ . In formulevorm:

$$R_T = \frac{U - U_{LED}}{I_{donker}} = \frac{12\text{ V} - 1,7\text{ V}}{4\text{ mA}} = \frac{10,3\text{ V}}{4\text{ mA}} = 2575\ \Omega$$

$$R_1 = R_T - R_2 = 2575\ \Omega - 515\ \Omega = 2060\ \Omega$$

Uiteindelijk kiezen we voor  $R_2 = 510\ \Omega$  en  $R_1 = 2200\ \Omega$  als dichtst bijzijnde standaard weerstandswaarden (E24 reekswaarden)

## 1.2.4 Spanningsbronnen in serie

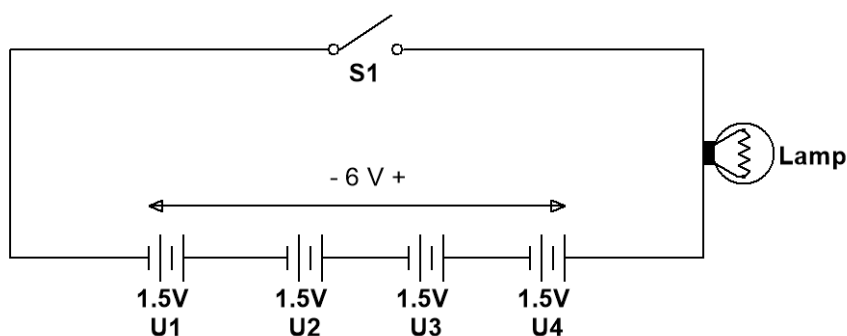
Een spanningsbron is een energiebron die een constante spanning aan een belasting levert. Batterijen en voedingen (power supplies) zijn praktische voorbeelden van een spanningsbron. Wanneer twee of meer spanningsbronnen in serie staan, is de totale spanning gelijk aan de algebraïsche som van deze twee spanningsbronnen.

**Wat is belangrijk?**

- Je kan de totale spanning van een aantal spanningsbronnen in serie bepalen met dezelfde polariteit.
- Je kan de totale spanning van een aantal spanningsbronnen in serie bepalen met tegengestelde polariteit.

Om een hogere spanning te bekomen worden een aantal batterijen in serie geplaatst. Zo worden bijvoorbeeld in een bepaalde zaklamp vier batterijen in serie geplaatst om een lamp van  $6\text{ V}$  te laten branden. In afstandsbedieningen zie je dikwijls twee batterijen in serie om  $3\text{ V}$  te bekomen.

In figuur 1-4 is het schema van de schakeling weergegeven van een zaklamp met een lamp werkend op  $6\text{ V}$ . Bronnen die in serie worden geplaatst met hun polariteit in dezelfde richting leveren een totale spanning op dat gelijk is aan de som van de afzonderlijke spanningen van deze bronnen.



Figuur 1-3 : schematisch overzicht van een zaklamp met lamp op 6 V

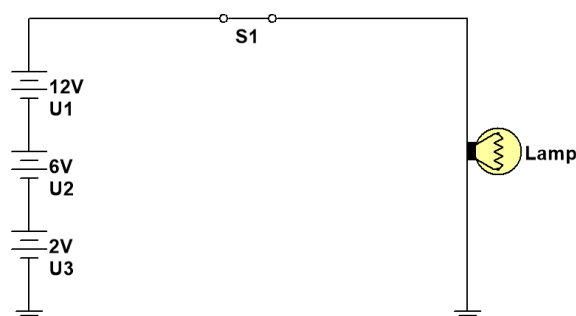
. Voor figuur 1-3 verkrijgen we aldus:

$$U_T = U_1 + U_2 + U_3 + U_4 = 1,5\text{ V} + 1,5\text{ V} + 1,5\text{ V} + 1,5\text{ V} = 6\text{ V}$$

Er is geen geldige reden om een batterij omgekeerd te plaatsen ten opzichte van de andere batterijen. Dit kan leiden tot grote stromen en reduceert de levensduur van de batterij.

### Voorbeeld 1-23

Wat is de totale spanning  $U_T$  over de lamp in figuur 1-vb20?



Figuur 1-vb20

### Oplossing:

De polariteit van iedere bron is in dezelfde richting. Hierdoor kan je de spanningen van de drie bronnen optellen:

$$U_T = U_1 + U_2 + U_3 = 12\text{ V} + 6\text{ V} + 2\text{ V} = 20\text{ V}$$

Deze drie individuele spanningsbronnen kunnen eventueel vervangen worden door één spanningsbron met 20 V.

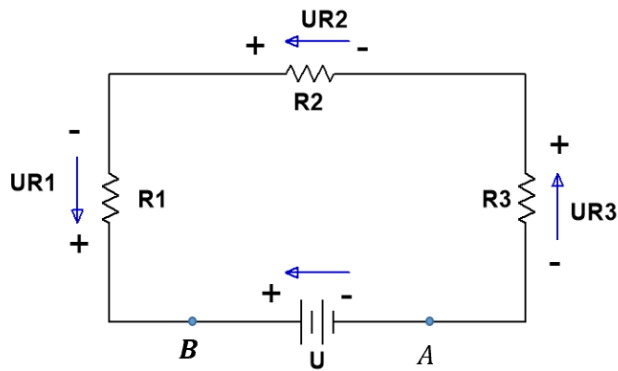
## 1.2.5 Spanningswet van Kirchhoff

De spanningswet van Kirchhoff is een fundamentele wet die zegt dat de som van de deelspanningen in een elektrische schakeling gelijk is aan de aangelegde voedingsspanning.

Wat is belangrijk?

- Je kan met eigen woorden de spanningswet van Kirchhoff opzeggen.
- Je kan de spanning van een spanningsbron bepalen als je de deelspanningen van een elektrische schakeling kent.
- Je kan een ongekende spanningsval bepalen

In een elektrisch schema staan de polariteiten van de spanningsvallen steeds tegenover de polariteit van de spanningsbron. In figuur 1-4 is te zien dat de stroom tegen de klok in vloeit (elektronen-zin). In het voorbeeld van figuur 1-4 is er bijgevolg een linksdraaiende stroomlus. Merk op dat in de figuur 1-4 de bronspanning gaat van plus naar min en dat iedere spanningsval over de weerstand gaat van min naar plus.



- Figuur 1-4 : Voorbeeld van spanningspotentialen in een gesloten schakeling

De stroom door een weerstand levert energieverlies op in deze weerstand. Hierdoor komen de elektronen op een lager energieniveau uit de weerstand. Een lager energieniveau betekent minder negatief en bijgevolg dus een positiever potentiaal. De daling van het energieniveau over de weerstand creëert een potentiaalverschil of spanningsval over de weerstand met een polariteit gericht van min- naar pluspolariteit in de richting van de stroom. De spanning van punt A naar punt B in figuur 1-4 is gelijk aan de bronspanning maar is ook gelijk aan de som van de spanningsvallen over de weerstanden in de schakeling. Algemeen kan men hieruit concluderen :

**De som van al de spanningsvallen in een enkel gesloten pad in een elektrische schakeling is gelijk aan de totale bronspanning over dit gesloten pad.** Met andere woorden: **de aangelegde spanning in een circuit is gelijk aan de som der deelspanningen.**

In formulevorm :

$$U_{bron} = U_1 + U_2 + \dots + U_n$$

Een variant op de spanningswet van Kirchhoff:

**De algebraïsche som van alle spanningen rond een gesloten pad in een circuit is gelijk aan nul.**

In formulevorm :

$$0 = U_1 + U_2 + \dots + U_n$$

Als er een spanningsbron in de schakeling staat wordt deze op dezelfde manier behandeld als de spanningsvallen in de schakeling. Merk op dat de spanningsvector van de bron in figuur 1-4 tegengesteld staat als de spanningsvectoren van de spanningsvallen over de weerstanden.

Bovenstaande vergelijkingen aangaande de spanningswet van Kirchhoff toepassen op de schakeling van figuur 1-4 levert volgend resultaat op:

$$U_{bron} = U_{R1} + U_{R2} + U_{R3}$$

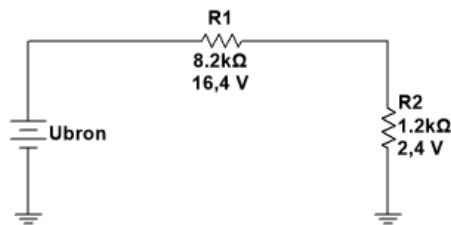
En :

$$0 = -U_{bron} + U_{R1} + U_{R2} + U_{R3}$$

Merk eveneens op dat de spanningswet van Kirchhoff ook in schakelingen die verschillend zijn van een serieschakeling toegepast kan worden.

#### Voorbeeld 1-24

Bepaal de spanningswaarde van de spanningsbron  $U_{bron}$  in figuur 1-vb21.



Figuur 1-vb21

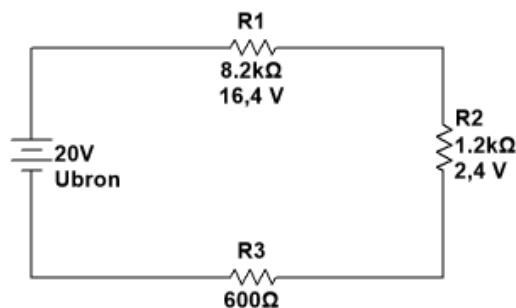
#### Oplossing:

Volgens de spanningswet van Kirchhoff moet de som van de spanningsvallen in de schakeling gelijk zijn aan de aangelegde bronspanning. Door beide spanningsvallen op te tellen bekomen we de aangelegde spanning.

$$U_{bron} = U_{R1} + U_{R2} = 16,4 \text{ V} + 2,4 \text{ V} = 18,8 \text{ V}$$

#### Voorbeeld 1-25

Bepaal de onbekende spanningsval  $U_{R3}$  in figuur 1-vb22.



Figuur 1-vb22

#### Oplossing:

Spanningswet van Kirchhoff toepassen levert: .

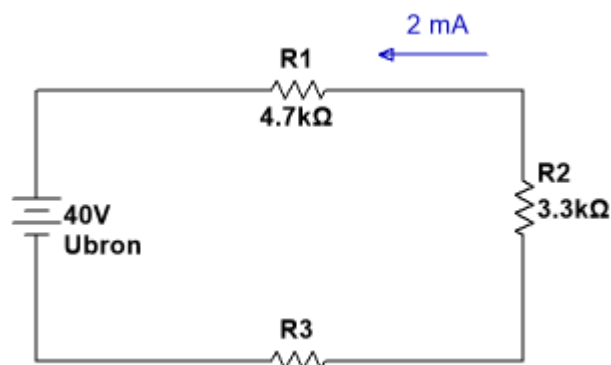
$$U_{bron} = U_{R1} + U_{R2} + U_{R3}$$

$$20 \text{ V} = 16,4 \text{ V} + 2,4 \text{ V} + U_{R3}$$

$$U_{R3} = 20 \text{ V} - 16,4 \text{ V} - 2,4 \text{ V} = 1,2 \text{ V}$$

**Voorbeeld 1-26**

Bepaal de onbekende weerstand  $R_3$  in figuur 1-vb23



Figuur 1-vb23

Oplossing:

Via de wet van Ohm kan je de spanningsvallen over  $R_1$  en  $R_2$  bepalen.

$$U_{R1} = 2 \text{ mA} \times 4,7 \text{ k}\Omega = 9,4 \text{ V}$$

$$U_{R2} = 2 \text{ mA} \times 3,3 \text{ k}\Omega = 6,6 \text{ V}$$

Vervolgens kan je via de spanningswet van Kirchhoff de spanning over  $R_3$  bepalen.

$$U_{bron} = U_{R1} + U_{R2} + U_{R3}$$

$$40 \text{ V} = 9,4 \text{ V} + 6,6 \text{ V} + U_{R3}$$

$$U_{R3} = 40 \text{ V} - 9,4 \text{ V} - 6,6 \text{ V} = 24 \text{ V}$$

Vervolgens pas je terug de wet van Ohm toe om  $R_3$  te vinden :

$$R_3 = \frac{U_{R3}}{2 \text{ mA}} = \frac{24 \text{ V}}{2 \text{ mA}} = 12 \text{ k}\Omega$$

## 1.2.6 Spanningsdelers

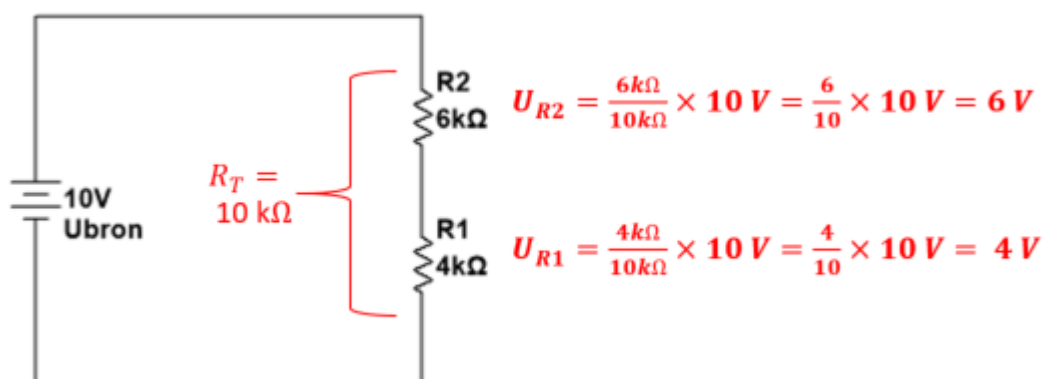
Een serieschakeling gedraagt zich als een spanningsdeler. De spanningsdeler is een belangrijke toepassing van de serieschakeling.

**Wat is belangrijk?**

- **Je zegt de spanningsdelerformule op en past hem toe.**
- **Je gebruikt een potentiometer als spanningsdeler en stelt hem als zodanig in.**
- **Je beschrijft enkele spanningsdelertoepassingen.**
- **Je stelt een spanningsdeling met weerstanden in aan de hand van berekeningen.**

Een serieschakeling die bestaat uit weerstanden gedraagt zich als een spanningsdeler. De totale spanningsval over een enkel gesloten stroompad is afhankelijk en recht evenredig met de waarden van de serieweerstanden in dit stroompad. De kleinste weerstand heeft de kleinste spanningsval en de grootste weerstand heeft de grootste spanningsval. In figuur 1-5 zie je dat 6/10 van de spanningsval over  $R_2$  staat en 4/10 van de spanningsval over  $R_1$ . De reden hiervoor is dat de som

van de twee weerstanden gelijk is aan  $10\text{ k}\Omega$  ( $6\text{ k}\Omega + 4\text{ k}\Omega$ ).  $R_1$  is  $4/10$  van de totale weerstand en  $R_2$   $6/10$ . Dit heeft als gevolg dat over  $R_1$   $4/10$  van de totale spanning staat en over  $R_2$  staat  $6/10$  van de totale spanning.

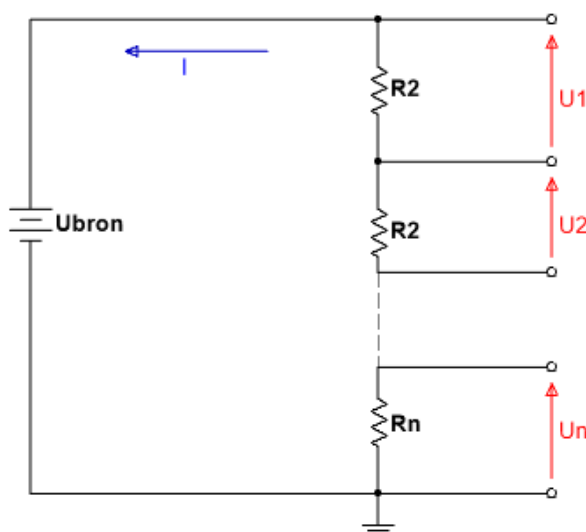


Figuur 1-5 : voorbeeld van een spanningsdeler met twee weerstanden

Een serieschakeling die bestaat uit weerstanden gedraagt zich als een spanningsdeler. De totale spanningsval over een enkel gesloten stroompad is afhankelijk en recht evenredig met de waarden van de serieweerstanden in dit stroompad. De kleinste weerstand heeft de kleinste spanningsval en de grootste weerstand heeft de grootste spanningsval. In figuur 1-5 zie je dat  $6/10$  van de spanningsval over  $R_2$  staat en  $4/10$  van de spanningsval over  $R_1$ . De reden hiervoor is dat de som van de twee weerstanden gelijk is aan  $10\text{ k}\Omega$  ( $6\text{ k}\Omega + 4\text{ k}\Omega$ ).  $R_1$  is  $4/10$  van de totale weerstand en  $R_2$   $6/10$ . Dit heeft als gevolg dat over  $R_1$   $4/10$  van de totale spanning staat en over  $R_2$  staat  $6/10$  van de totale spanning.

### 1.2.6.1 Formule van de spanningsdeler

Figuur 1-6 toont een algemeen schema van een spanningsdeler met  $n$  weerstanden.



Figuur 1-6 : algemeen schema van een spanningsdeler met  $n$  weerstanden

Stel dat  $U_x$  één van de spanningsvallen is van de weerstanden in figuur 1-6 en dat  $R_x$  de specifieke weerstand is waarover deze spanningsval staat. Volgens de wet van Ohm geldt:

$$U_x = I \times R_x \quad (\text{a})$$



Hierin is  $I$  de totale stroom die door alle weerstanden vloeit. Deze stroom is gelijk aan :

$$I = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{U_{bron}}{R_1 + R_2 + \dots + R_x + \dots + R_n} \quad (b)$$

Vervang nu in vergelijking (a) de stroom  $I$  door vergelijking (b) :

$$U_x = I \times R_x = \frac{U_{bron}}{R_T} \times R_x$$

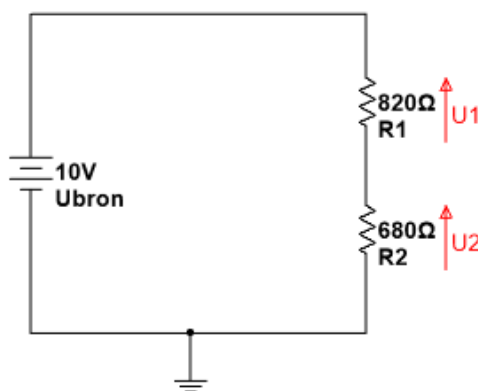
Anders gerangschikt :

$$U_x = \frac{R_x}{R_T} \times U_{bron}$$

De spanningsval over eender welke weerstand van een combinatie van weerstanden in een serie-schakeling is gelijk aan de verhouding van deze weerstand op de totale weerstand, vermenigvuldigt met de bronspanning.

### Voorbeeld 1-27

Bepaal de spanningsvallen over de weerstanden in figuur 1-vb24.



Figuur 1-vb24

### Oplossing:

Via de spanningsdelerformule kan je  $U_1$  en  $U_2$  bepalen. Eerst wordt de totale weerstand bepaald:

$$R_T = R_1 + R_2 = 820\Omega + 680\Omega = 1500\Omega = 1,5 \text{ k}\Omega$$

Vervolgens kan je de spanningen op volgende wijze bepalen:

$$U_1 = \frac{R_1}{R_T} \times U_{bron} = \frac{820\Omega}{1500\Omega} \times 10 \text{ V} = 5,47 \text{ V}$$

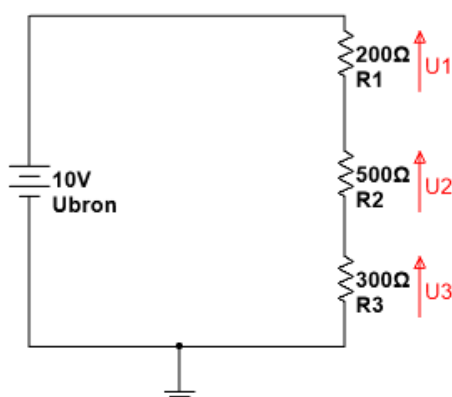
$$U_2 = \frac{R_2}{R_T} \times U_{bron} = \frac{680\Omega}{1500\Omega} \times 10 \text{ V} = 4,53 \text{ V}$$

Controle: Via de spanningswet van Kirchhoff kan je nagaan of je berekeningen kloppen. Immers de som van de spanningsvallen  $U_1$  en  $U_2$  moet gelijk zijn aan de aangelegde bronspanning  $U_{bron}$ :

$$U_{bron} = U_1 + U_2 = 5,47 \text{ V} + 4,53 \text{ V} = 10 \text{ V}$$

**Voorbeeld 1-28**

Bepaal de spanningsvallen over de weerstanden in figuur 1-vb25



Figuur 1-vb25

**Oplossing:**

Eerst bereken je de totale weerstand van de serieschakeling. Vervolgens pas je de formule voor de spanningsdeling toe.

$$R_T = 200\Omega + 500\Omega + 300\Omega = 1000\Omega$$

200Ω is 20% van de totale weerstand. Bijgevolg staat over deze weerstand 20 % van de bronspanning of 2 V. Analoog kan je deze redenering toepassen voor de twee andere weerstanden. Over  $R_2$  staat 50% of 5 V en over  $R_3$  30% of 3 V.

Controle via de spanningsdelerformule=

$$U_1 = \frac{R_1}{R_T} \times U_{bron} = \frac{200\Omega}{1000\Omega} \times 10\text{ V} = 2\text{ V}_{CC}$$

$$U_2 = \frac{R_2}{R_T} \times U_{bron} = \frac{500\Omega}{1000\Omega} \times 10\text{ V} = 5\text{ V}$$

$$U_3 = \frac{R_3}{R_T} \times U_{bron} = \frac{300\Omega}{1000\Omega} \times 10\text{ V} = 3\text{ V}$$

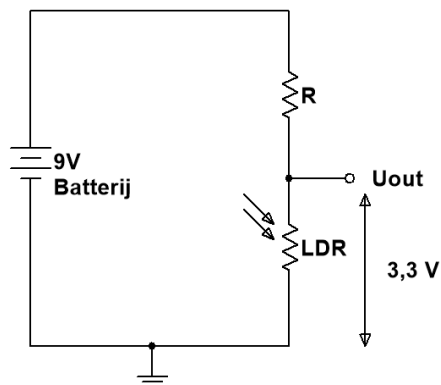
**Voorbeeld 1-29**

Een LDR wordt gebruikt als lichtdetector in een schakeling zoals in figuur 1-vb26 is weergegeven. De schakeling wordt gevoed door een batterij van 9 V. Stel dat wanneer er het donker wordt de weerstand van de LDR gelijk is aan 120 kΩ. De schakeling wordt gebruikt om een triggerpuls af te leveren van 3,3 V aan een digitale schakeling. Dit betekent dat zodra de spanning aan  $U_{out}$  gelijk is aan 3,3 V de digitale schakeling een aantal lampen laat aangaan.

Gevraagd: Welke waarde moet de weerstand  $R$  hebben opdat de uitgangspanning 3,3 V wordt als het donker wordt?

**Oplossing**

De formule voor spanningsdeling :



Figuur 1-vb26

**Oplossing**

De formule voor spanningsdeling :

$$V_{out} = \frac{R_{LDR}}{R + R_{LDR}} \times V_{Batterij}$$

De gekende waarden invullen:

$$3,3 \text{ V} = \frac{120 \text{ k}\Omega}{R + 120 \text{ k}\Omega} \times 9 \text{ V}$$

Uitwerken naar R :

$$3,3 \times (R + 120 \text{ k}\Omega) = 120 \text{ k}\Omega \times 9$$

$$3,3 R + 3,3 \times 120 \text{ k}\Omega = 9 \times 120 \text{ k}\Omega$$

$$3,3 R = 9 \times 120 \text{ k}\Omega - 3,3 \times 120 \text{ k}\Omega$$

$$R = \frac{9 - 3,3}{3,3} \times 120 \text{ k}\Omega = 207,27 \text{ k}\Omega$$

**1.2.7 Vermogen in een serieschakeling**

Het vermogen dat gedissipeerd wordt door één weerstand in een serieschakeling draagt bij tot de totale vermogendissipatie in de schakeling. De individuele vermogendissipaties van de weerstanden in de schakeling kunnen worden opgeteld om het totale vermogen te bekomen.

Het totale vermogen  $P_T$  in een serieschakeling van weerstanden is gelijk aan de som van de vermogens in iedere weerstand in deze serieschakeling. In formulevorm:

$$P_T = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$

De vermogenformules die in hoofdstuk 3 besproken zijn, zijn ook hier geldig. Deze formules zijn :

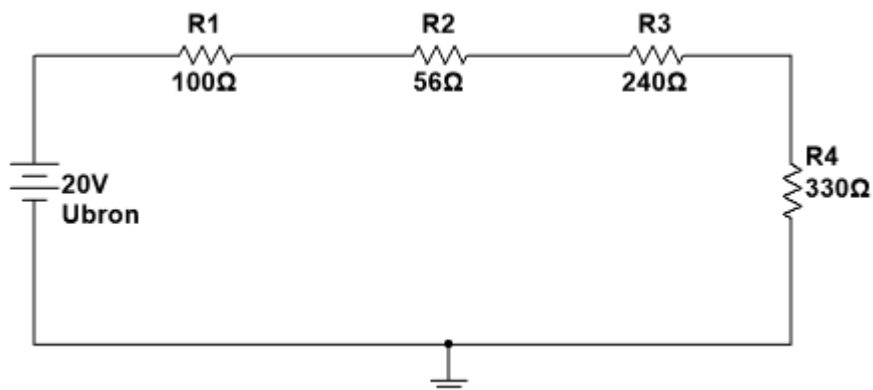
$$P_T = U_{bron} \times I$$

$$P_T = I^2 \times R_T$$

$$P_T = \frac{U_{bron}^2}{R_T}$$

**Voorbeeld 1-30**

Bepaal het totale vermogen in de serieschakeling van figuur 1-vb27.



Figuur 1-vb27

**Oplossing**

Eerst wordt de totale weerstand bepaald :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 = 100 \, \Omega + 56 \, \Omega + 240 \, \Omega + 330 \, \Omega = 726 \, \Omega$$

Omdat de bronspanning en de totale weerstand nu gekend zijn, kan je het totaal vermogen berekenen met de formule  $P_T = \frac{U_{bron}^2}{R_T}$ .

$$P_T = \frac{(20 \, V)^2}{726 \, \Omega} = 551 \, mW$$

Je kan ook het totale vermogen vinden door het vermogen van iedere weerstand te bepalen en deze vervolgens op te tellen. Eerst wordt de totale stroom bepaald:

$$I_T = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{20 \, V}{726 \, \Omega} = 27,55 \, mA$$

Het totale vermogen is dan bijgevolg :

$$P_T = I_T^2 \times R_1 + I_T^2 \times R_2 + I_T^2 \times R_3 + I_T^2 \times R_4$$

$$P_T = (27,55 \, mA)^2 \times 100 \, \Omega + (27,55 \, mA)^2 \times 56 \, \Omega + (27,55 \, mA)^2 \times 240 \, \Omega + (27,55 \, mA)^2 \times 330 \, \Omega$$

$$P_T = 75,9 \, mW + 42,5 \, mW + 182,16 \, mW + 250,47 \, mW$$

$$P_T = 551 \, mW$$

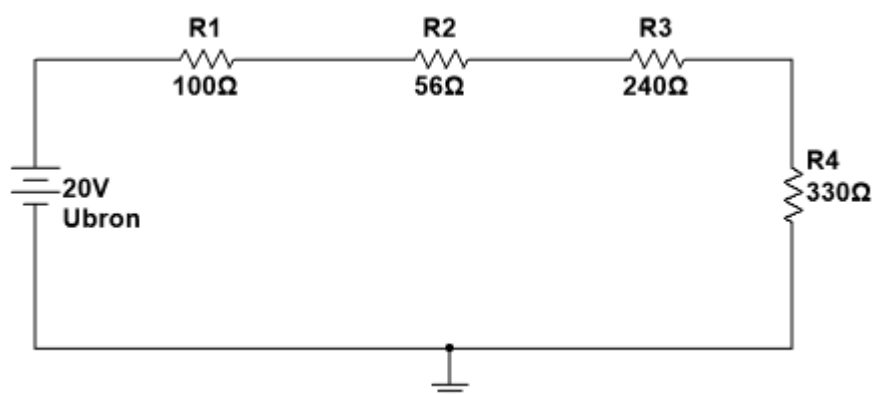
**Voorbeeld 1-31**

Bepaal het totale vermogen in de serieschakeling van figuur 1-vb28

**Oplossing**

Eerst wordt de totale weerstand bepaald :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 = 100 \, \Omega + 56 \, \Omega + 240 \, \Omega + 330 \, \Omega = 726 \, \Omega$$



Figuur 1-vb28

Omdat de bronspanning en de totale weerstand nu gekend zijn, kan je het totaal vermogen berekenen met de formule  $P_T = \frac{U_{bron}^2}{R_T}$ .

$$P_T = \frac{(20\text{ V})^2}{726\ \Omega} = 551\text{ mW}$$

Je kan ook het totale vermogen vinden door het vermogen van iedere weerstand te bepalen en deze vervolgens op te tellen. Eerst wordt de totale stroom bepaald:

$$I_T = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{20\text{ V}}{726\ \Omega} = 27,55\text{ mA}$$

Het totale vermogen is dan bijgevolg :

$$P_T = I_T^2 \times R_1 + I_T^2 \times R_2 + I_T^2 \times R_3 + I_T^2 \times R_4$$

$$P_T = (27,55\text{ mA})^2 \times 100\ \Omega + (27,55\text{ mA})^2 \times 56\ \Omega + (27,55\text{ mA})^2 \times 240\ \Omega + 27,55\text{ mA}^2 \times 330\ \Omega$$

$$P_T = 75,9\text{ mW} + 42,5\text{ mW} + 182,16\text{ mW} + 250,47\text{ mW}$$

$$P_T = 551\text{ mW}$$

### 1.3 Parallelschakelen van weerstanden

In sectie 1.2.3 heb je gezien hoe je de wet van Ohm kan toepassen. In sectie 1.2.5 de spanningswet van Kirchhoff. In paragraaf bespreken we onder andere de stroomwet van Kirchhoff. Deze drie wetten zijn zeer belangrijk voor het oplossen van problemen aangaande elektriciteit. Op gelijkstroomgebied kan je door toepassing van deze drie wetten meer dan 80 % van alle problemen oplossen. Immers veel van de andere formules kan je aan de hand van deze drie wetten uit een schema afleiden.

**Wat is belangrijk?**

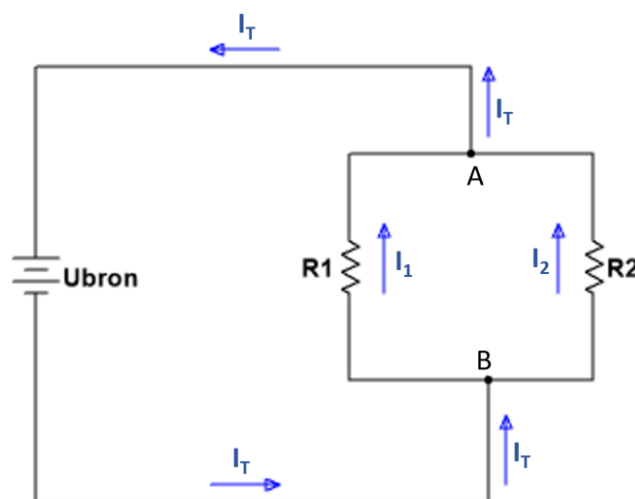
- Je herkent een parallelschakeling in een elektronische schakeling
- Je vormt een fysische parallelschakeling om tot een schema.
- Je verklaart met eigen woorden waarom de totale weerstand verkleind als er steeds meer weerstanden in parallel komen te staan.

- Je beschrijft minstens twee toepassingen waarin gebruik wordt gemaakt van een parallelschakeling.
- Je bepaalt de spanning over iedere tak van een parallelspanning.
- Je verklaart waarom de spanning dezelfde waarde heeft over alle weerstanden die met elkaar in parallel staan.
- Je berekent de totale stroom in een parallelschakeling.
- Je bepaalt de stroom in iedere tak van een parallelschakeling
- Je zegt de stroomwet van Kirchhoff op.
- Je definieert het begrip knooppunt (node).
- Je bepaalt de totale stroom aan de hand van het optellen van de individuele takstromen.
- Je bepaalt de stroom in een tak van een parallelschakeling.
- Je gebruikt een parallelschakeling als stroomdeler.
- Je berekent de onbekende stroom in een bepaalde paralleltak.

### 1.3.1 Weerstanden in parallel

Als twee of meer weerstanden verbonden zijn met dezelfde twee punten zegt men dat deze in parallel staan. Een parallelschakeling levert meer dan één pad op voor de stroom.

Ieder pad in een parallelschakeling wordt een tak of een “branch” genoemd. In figuur 1-7 zijn twee weerstanden in parallel weergegeven. De totale stroom  $I_T$  splitst zich vanaf knooppunt B in twee deelstromen  $I_1$  en  $I_2$ . De stroom  $I_1$  vloeit door  $R_1$  en de stroom  $I_2$  door  $R_2$ .

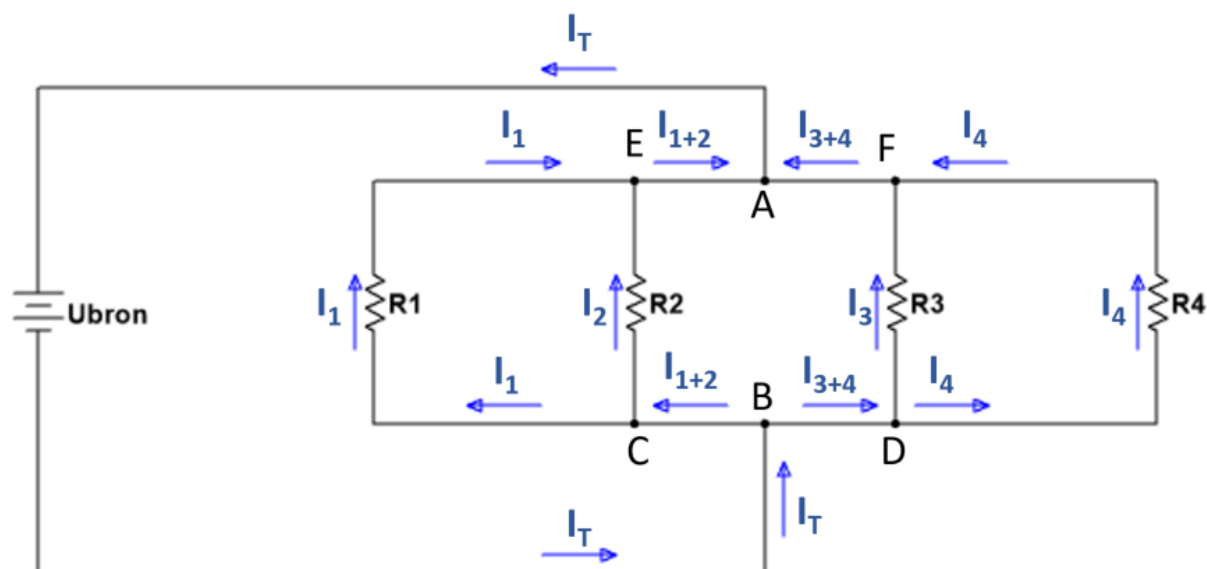


Figuur 1-7 : twee weerstanden in parallel

Op knooppunt A komen de stromen  $I_1$  en  $I_2$  samen toe en vormen ze terug de stroom  $I_T$ .

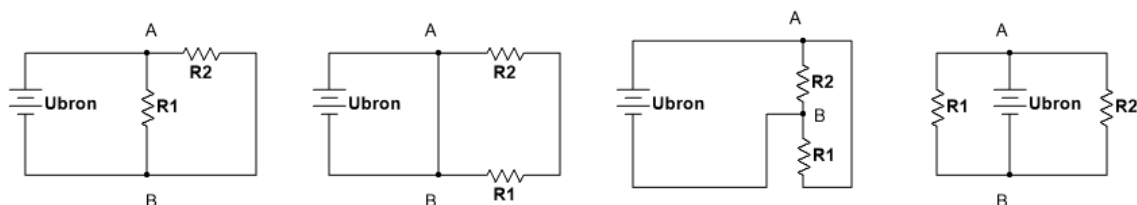
In figuur 1-8 is een parallelschakeling met vier weerstanden weergegeven. De totale stroom  $I_T$  vloeit vanaf de negatieve klem naar het knooppunt B. In dit knooppunt B splitst deze stroom zich in een stroom  $I_{1+2}$  die naar links vloeit en een stroom  $I_{3+4}$  die naar rechts vloeit. In het knooppunt C splitst de stroom  $I_{1+2}$  zich in een stroom  $I_1$  en  $I_2$ . De stroom  $I_1$  vloeit door  $R_1$  en de stroom  $I_2$  vloeit door  $R_2$ . In het knooppunt E komen beide stromen weer samen en vormen ze terug de stroom  $I_{1+2}$ . Vanaf het knooppunt B vloeit eveneens de stroom  $I_{3+4}$  naar rechts toe. Op analoge wijze splitst deze stroom zich in het knooppunt D in de stromen  $I_3$  en  $I_4$ . Nadat deze stromen door respectievelijk  $R_3$  en  $R_4$  gaan komen zij terug samen in het knooppunt F. Uiteindelijk vormen de

stromen  $I_{1+2}$  en  $I_{3+4}$  in het knooppunt  $A$  terug de totale stroom  $I_T$  die verder vloeit naar de positieve klem van de bron.



Figuur 1-8 : parallelschakeling met vier weerstanden

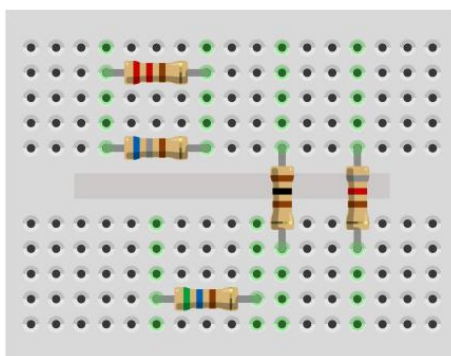
Figuur 1-9 laat verschillende voorbeelden zien hoe een parallelschakeling er uit kan zien. De stroom heeft tussen de knooppunten  $A$  en  $B$  steeds twee stroompaden. Alhoewel er in figuur 1-9 maar twee stroompaden zijn weergegeven, kunnen er in een parallelschakeling eender welk aantal in parallel voorkomen.



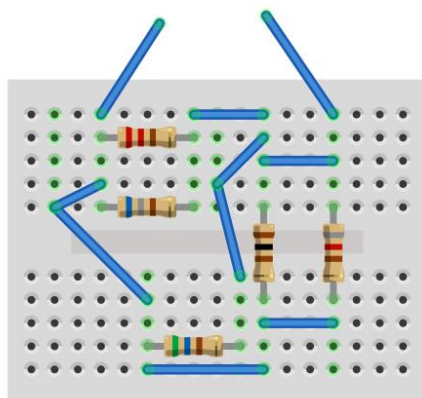
Figuur 1-9 : voorbeelden van verschillende vormen van parallelschakelingen

### Voorbeeld 1-32

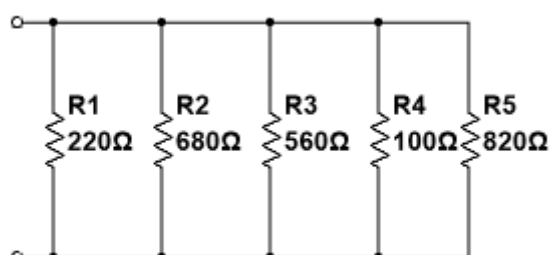
Vijf weerstanden staan op een breadboard. Plaats deze in parallel en teken het elektrisch schema.



Figuur 1-vb29

**Oplossing**

(a)



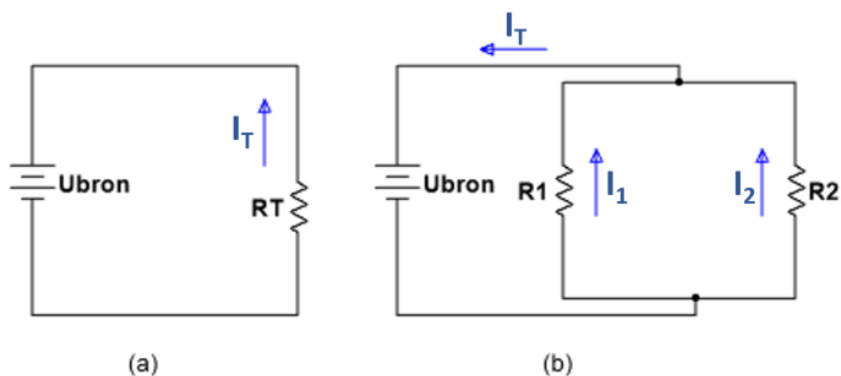
(b)

Figuur 1-vb30

Een voorbeeld van een mogelijke bedrading is weergegeven in figuur 1-vb30 (a). Figuur 1-vb30 (b) toont het elektrisch schema van de parallelschakeling. Merk op dat het elektrisch schema niet noodzakelijk de fysische weergave van de schakeling moet weergeven. Het schema toont hoe de componenten op elektrische wijze met elkaar verbonden zijn.

**1.3.2 Vervangingsweerstand van een parallelschakeling**

Als twee weerstanden in parallel staan daalt de totale weerstand in weerstandswaarde. De vervangingsweerstand  $R_T$  van een parallelschakeling is daarom steeds kleiner dan de kleinste parallelweerstand van een tak in de parallelschakeling.

**1.3.2.1 Formule voor de totale weerstand  $R_T$  van een parallelschakeling**

Figuur 1-10 : (a) vervangingsschema van de parallelschakeling in (b)

Figuur 1-10 (a) toont het vervangingsschema van de parallelschakeling van figuur 1-10 (b). Dit betekent dat door beide schema's dezelfde stroom  $I_T$  vloeit. Vermits in de schakeling van figuur 5-7 (b) geldt dat  $I_T$  gelijk is aan de som van de stromen  $I_1$  en  $I_2$  kunnen we schrijven :



$$I_T = I_1 + I_2$$

Via de wet van Ohm kan je de stromen omvormen naar verhoudingen van spanning op stroom. Dit levert volgend resultaat op:

$$\frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{U_{R1}}{R_1} + \frac{U_{R2}}{R_2}$$

De spanning over  $R_1$  is gelijk aan de bronspanning  $U_{bron}$ . Dit geldt eveneens voor de spanning over  $R_2$ . Aldus wordt bekomen :

$$\frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{U_{bron}}{R_1} + \frac{U_{bron}}{R_2}$$

Wegdelen van  $U_{bron}$  levert het volgende op:

$$\frac{1}{R_T} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2}$$

Of na herwerking naar  $R_T$ :

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2}}$$

Meer algemeen voor  $n$  weerstanden in parallel geldt dat de vervangingsweerstand  $R_T$  als volgt kan worden gevonden :

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} + \dots + \frac{1}{R_n}}$$

Het bepalen van de vervangingsweerstand van twee weerstanden in parallel kan ook op volgende manier:

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2}}$$

$$R_T = \frac{1}{\frac{R_2}{R_1 R_2} + \frac{R_1}{R_1 R_2}} = \frac{1}{\frac{R_2 + R_1}{R_1 R_2}}$$

$$R_T = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2}$$

Deze formule wordt ook wel eens de product over som formule genoemd.

Het omgekeerde van weerstand is geleiding. Geleiding wordt voorgesteld door  $G$ . Via geleiding kan je ook de vervangingsweerstand van een parallelschakeling bepalen. Door eerst de totale geleiding te bepalen kan je vervolgens de vervangingsweerstand bepalen op volgende manier :

$$R_T = \frac{1}{G_T}$$

Deze manier van werken is handig als je de vervangingsweerstand uitrekent met een rekenmachine. Stel bijvoorbeeld drie weerstanden  $R_1$ ,  $R_2$  en  $R_3$  in parallel. De totale geleiding bereken je als volgt :

$$G_T = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3}$$

Via het rekenmachine:

Waarde  $R_1$   $1/x$   $+$  Waarde  $R_2$   $1/x$   $+$  Waarde  $R_3$   $1/x$   $=$   $G_T$

Figuur 5-8 : bepalen van de totale geleiding  $G_T$  met een rekenmachine

De totale geleiding kan je vinden door eerst  $R_1$  in te geven, vervolgens op de  $1/x$ -toets te drukken. Hierdoor is de weerstandswaarde omgezet naar de geleidingswaarde  $G_1$ . Daarna druk je op de  $+$ -toets en geef je de weerstandswaarde van  $R_2$  in. Dit herhaal je tot alle parallelgeschakelde weerstanden zijn ingegeven. Nadat de laatste weerstandswaarde is ingegeven druk je op de  $1/x$ -toets en vervolgens op de  $=$ -toets. Het resultaat is nu gelijk aan de totale geleiding  $G_T$ . De relatie tussen de totale geleiding en de totale weerstand van de parallelschakeling is als volgt:

$$R_T = \frac{1}{G_T}$$

Via het rekenmachine:

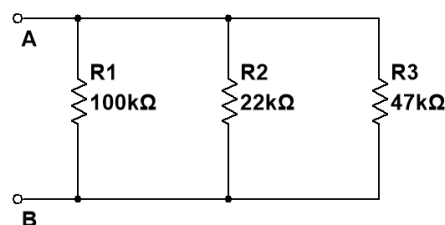
$G_T$   $1/x$   $=$   $R_T$

Figuur 5-9: omzetten via rekenmachine van  $G_T$  naar  $R_T$

Via figuur 5-8 en figuur 5-9 heb je een manier om zeer snel de vervangingsweerstand  $R_T$  van een parallelschakeling bestaande uit  $n$  weerstanden te bepalen.

### Voorbeeld 1-33

Bereken de totale parallelschakelweerstand tussen de punten A en B van de schakeling in figuur 1-vb31



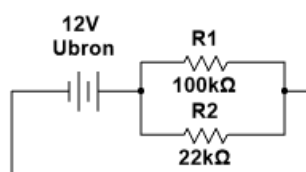
Figuur 1-vb31

### Oplossing

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{100 \text{ k}\Omega} + \frac{1}{22 \text{ k}\Omega} + \frac{1}{47 \text{ k}\Omega}} = 13,03 \text{ k}\Omega$$

**Voorbeeld 1-34**

Bereken de totale parallelschakelweerstand over de spanningsbron van de schakeling in figuur 1-vb32.



*Figuur 1-vb32*

**Oplossing**

$$R_T = \frac{100 \text{ k}\Omega \times 22 \text{ k}\Omega}{100 \text{ k}\Omega + 22 \text{ k}\Omega} = 18,03 \text{ k}\Omega$$

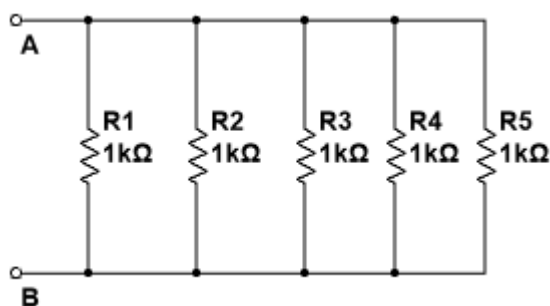
**1.3.2.2 Bepalen vervangingsweerstand bij n gelijke weerstanden in parallel.**

Indien er  $n$  gelijke weerstanden in parallel staan kan je de vervangingsweerstand als volgt vinden:

$$R_T = \frac{R}{n}$$

**Voorbeeld 1-35**

Bereken de totale parallelschakelweerstand van de weerstanden in figuur 1-vb33.



*Figuur 1-vb33*

**Oplossing**

Alle vijf weerstanden hebben dezelfde weerstandswaarde. De vervangingsweerstand kan dan als volgt bepaald worden:

$$R_T = \frac{1 \text{ k}\Omega}{5} = 0,2 \text{ k}\Omega = 200 \Omega$$

### 1.3.2.3 Notatie om een parallelschakeling aan te geven

Om een vervangingsweerstand van  $n$  weerstanden weer te geven kan je gebruik maken van de formule van vergelijking 5-1. Dit is dikwijls een omslachtige manier waarbij het overzicht soms zoek kan geraken. Daarom maakt men gebruik van het symbool “||” om weerstanden in parallel aan te geven. De vervangingsweerstand van de parallelschakeling van figuur 5-11 kan men bijgevolg ook als volgt voorstellen:

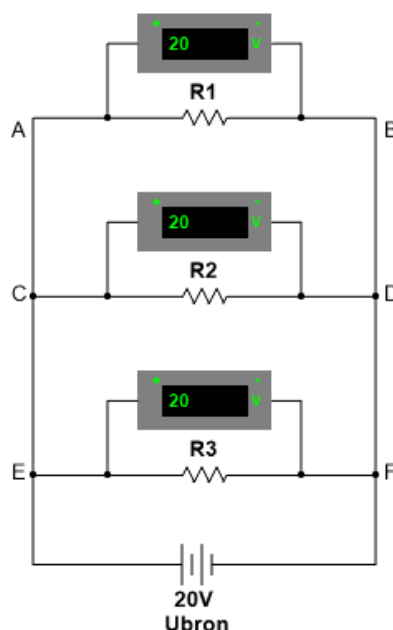
$$R_T = R_1 \parallel R_2 \parallel R_3 \parallel R_4 \parallel R_5$$

Stel dat een weerstand van  $330 \Omega$  parallel staat met een weerstand van  $680 \Omega$  dan kan je de vervangingsweerstand hiervoor als volgt noteren:

$$R_T = 330 \Omega \parallel 680 \Omega$$

### 1.3.3 De spanning in een parallelschakeling

De spanning over een bepaalde tak van een parallelschakeling is gelijk aan de spanning over elk van de andere takken die aanwezig zijn in deze parallelschakeling. Elk stroompad in een parallelschakeling wordt een tak (branch) genoemd.



Figuur 1-11 : de spanning over iedere tak van een parallelschakeling is gelijk aan de aangelegde spanning

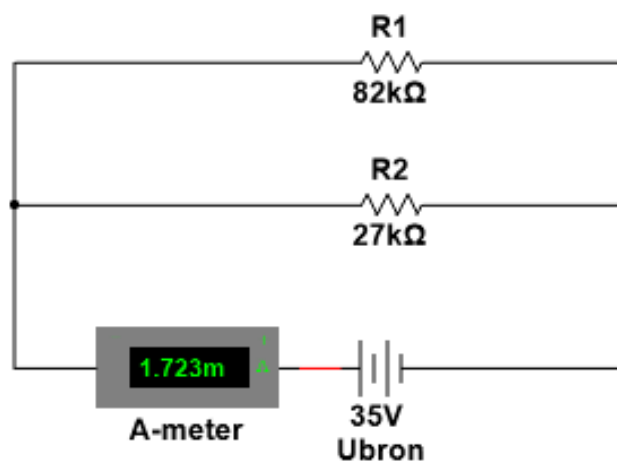
Figuur 1-11 geeft een parallelschakeling met drie weerstanden weer. De punten A, C en E staan op hetzelfde potentiaal als de positieve klem van de spanningsbron  $U_{bron}$ . De punten B, D en F staan op een potentiaal gelijk aan de negatieve klem van  $U_{bron}$ . Over de drie weerstanden staat hetzelfde potentiaalverschil. In dit geval is dit gelijk aan het potentiaalverschil van  $U_{bron}$  en bedraagt dit  $20 V$ .

### 1.3.4 De wet van Ohm toepassen op een parallelschakeling

De wet van Ohm kan bij analyse van een parallelschakeling worden toegepast. Dit wordt verduidelijkt aan de hand van een aantal rekenvoorbeelden.

**Voorbeeld 1-36**

Bereken de totale stroom die  $U_{bron}$  levert aan de parallelschakeling van figuur 1-vb34



Figuur 1-vb34

**Oplossing**

De totale stroom die door de schakeling vloeit is afhankelijk van de bronspanning en de vervangingsweerstand van de parallelschakeling. Bepalen we eerst  $R_T$ :

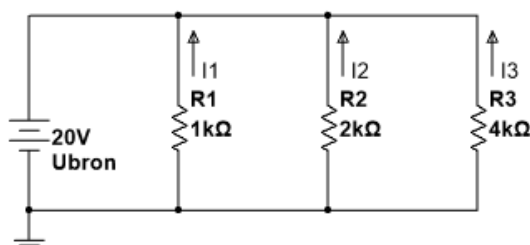
$$R_T = \frac{82 \text{ k}\Omega \times 27 \text{ k}\Omega}{82 \text{ k}\Omega + 27 \text{ k}\Omega} = 20,31 \text{ k}\Omega$$

Via de wet van Ohm kan dan de totale stroom  $I_T$  bepaald worden:

$$I_T = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{35 \text{ V}}{20,31 \text{ k}\Omega} = 1,723 \text{ mA}$$

**Voorbeeld 1-37**

Bepaal de stromen door de weerstanden van de parallelschakeling van figuur 1-vb35.



Figuur -1-vb35

**Oplossing**

De spanning over iedere tak van de parallelschakeling is hetzelfde en bedraagt in dit geval 20 V. De stromen door de weerstanden zijn als volgt te bepalen:

$$I_1 = \frac{U_{bron}}{R_1} = \frac{20\text{ V}}{1\text{ k}\Omega} = 20\text{ mA}$$

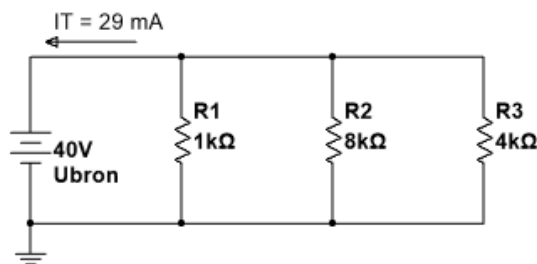
$$I_2 = \frac{U_{bron}}{R_2} = \frac{20\text{ V}}{2\text{ k}\Omega} = 10\text{ mA}$$

$$I_3 = \frac{U_{bron}}{R_3} = \frac{20\text{ V}}{4\text{ k}\Omega} = 5\text{ mA}$$

Merk op dat door de grootste weerstand de kleinste stroom vloeit en door de kleinste weerstand de grootste stroom.

### Voorbeeld 1-38

Bepaal de bronspanning van de schakeling in figuur 1-vb36.



Figuur 1-vb36

### Oplossing

$I_T = 29\text{ mA}$ . Als je de totale weerstand van de parallelschakeling kent dan kan je via de wet van Ohm de bronspanning bepalen.

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3}} = \frac{1}{\frac{1}{1\text{ k}\Omega} + \frac{1}{8\text{ k}\Omega} + \frac{1}{4\text{ k}\Omega}} = 727,27\text{ }\Omega$$

De bronspanning is dan gelijk aan:

$$U_{bron} = I_T \times R_T = 29\text{ mA} \times 727,27\text{ }\Omega = 21,09\text{ V}$$

### Voorbeeld 1-39

In bepaalde gevallen is een directe meting van de weerstand niet praktisch. Bijvoorbeeld de lamphouders waarin gloeilampen worden vastgedraaid worden erg warm als de lampen branden. Deze warmte doet de weerstandswaarde stijgen. Een Ohmmeter kan enkel de weerstandswaarde van de lamp bepalen als ze in koude toestand is.

Stel dat je de equivalente weerstand wil weten van de twee koplampen en de twee achterlichten van je auto. De twee koplampen werken normaal op een spanning van  $12,6\text{ V}$  terwijl door elk van hun een stroom van  $2,8\text{ A}$  vloeit.

**Gevraagd:**

- a) Wat is de totale equivalente weerstand als de twee koplampen branden?  
 b) Stel dat de totale stroom door de koplampen en achterlichten gelijk is aan 8 A (als de vier lampen branden.) Wat is dan de equivalente weerstand van ieder achterlicht?

**Oplossing**

- a) Via de wet van Ohm kan je de equivalente weerstand van één koplamp bepalen:

$$R_{kop} = \frac{U}{I} = \frac{12,6 \text{ V}}{2,8 \text{ A}} = 4,5 \Omega$$

De twee koplampen zijn identiek en staan in parallel waardoor de totale equivalente weerstand gelijk is aan :

$$R_{Tkop} = \frac{R_{kop}}{n} = \frac{4,5 \Omega}{2} = 2,25 \Omega$$

- b) De totale weerstand van de twee koplampen en twee achterlichten kan je als volgt bepalen:

$$R_T = \frac{12,6 \text{ V}}{8,0 \text{ A}} = 1,58 \Omega$$

Via de formule van de parallelschakeling kan je de weerstanden van de achterlichten bepalen:

$$\frac{1}{R_T} = \frac{1}{R_{Tkop}} + \frac{1}{R_{Tachter}}$$

$$\frac{1}{R_{Tachter}} = \frac{1}{R_T} - \frac{1}{R_{Tkop}} = \frac{1}{1,58 \Omega} - \frac{1}{2,25 \Omega} = 0,19047 \text{ S}$$

Hieruit halen we  $R_{Tachter}$  :

$$R_{Tachter} = \frac{1}{0,19047 \text{ S}} = 5,25 \Omega$$

De twee achterlichten staan in parallel en hebben een identieke weerstand. Bijgevolg is de weerstand van een achterlicht gelijk aan  $10,5 \Omega$  ( $R_{achter} = n \times R_{Tachter} = 2 \times 5,25 \Omega$ )

**1.3.5 De stroomwet van Kirchhoff**

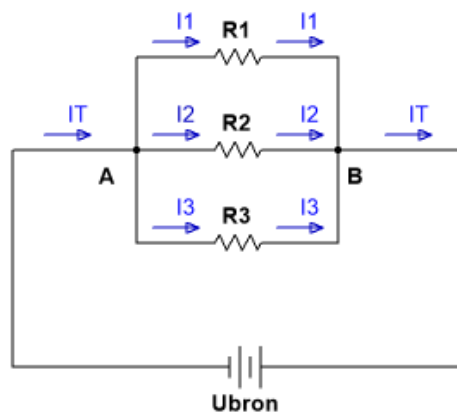
In sectie 1.2.5 is de spanningswet van Kirchhoff besproken. Deze handelt over spanningen in één enkel stroompad. De stroomwet van Kirchhoff handelt over stromen in meerdere stroompaden.

De stroomwet van Kirchhoff zegt dat de som van de stromen die in een bepaald knooppunt toekomen gelijk is aan de som van de stromen die dit knooppunt verlaten. De stroomwet geeft dus aan dat de ingangsstroom in een knooppunt gelijk is aan de totale uitgangsstroom van dit knooppunt. Een knooppunt of een node is eender welk punt of junctie in een schakeling waarbij twee of meer componenten met elkaar verbonden zijn.

Beschouw de schakeling in figuur 1-12. De totale stroom  $I_T$  vertrekt van de negatieve klem van de spanningsbron en stroomt binnen in knooppunt A. Vanuit knooppunt A vertrekken drie stromen  $I_1$ ,  $I_2$  en  $I_3$ . De stroomwet van Kirchhoff toepassen in knooppunt A levert volgende vergelijking op:

$$I_T = I_1 + I_2 + I_3$$

In knooppunt B komen de stromen  $I_1$ ,  $I_2$  en  $I_3$  toe. De stroom die knooppunt B verlaat is  $I_T$ . Voor knooppunt B kan je dan volgende vergelijking schrijven:



Figuur 1-12 : Stroom wet van Kirchhoff : de toekomende stromen in een knooppunt zijn gelijk aan de wegvloeiende stromen van dat knooppunt.

$$I_1 + I_2 + I_3 = I_T$$

De stroomwet van Kirchhoff is toepasbaar op alle elektronische schakelingen. De algemene formule voor de stroomwet van Kirchhoff is:

$$I_{in(1)} + I_{in(2)} + \dots + I_{in(n)} = I_{uit(1)} + I_{uit(2)} + \dots + I_{uit(m)}$$

Een andere schrijfwijze van de stroomwet van Kirchhoff:

$$\sum_{i=1}^n I_i = 0$$

Dit betekent : De algebraïsche som van alle stromen die in een knooppunt vloeien en wegvloeien is gelijk aan nul.

### Voorbeeld 1-40

In voorbeeld 1-39 heb je de equivalente weerstand bepaald van koplampen en achterlichten van een auto. Vind door gebruik te maken van de stroomwet van Kirchhoff de stroom door ieder van de achterlichten als gegeven is dat de totale stroom gelijk is aan 8 A en door iedere koplamp een stroom van 2,8 A vloeit.

### Oplossing

De stroom die van de batterij afkomstig is stroomt door de beide koplampen en beide achterlichten. Vermits per koplamp een stroom vloeit van 2,8 A, is de totale stroom door de koplampen gelijk aan:

$$I_{Tkop} = 2,8 A + 2,8 A = 5,6 A$$

De stroom die door de achterlichten vloeit is dan als volgt te vinden:

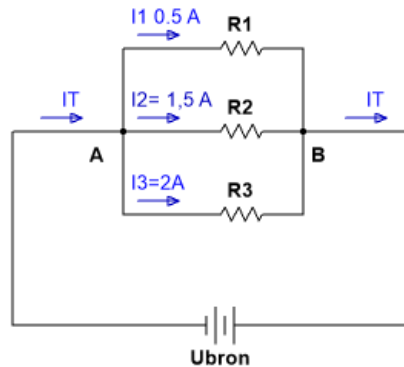
$$I_{Tachter} = I_{batterij} - I_{Tkop} = 8,0 A - 5,4 A = 2,4 A$$

Vermits de achterlichten identiek zijn, stroomt door ieder achterlicht  $2,4 A / 2 = 1,2 A$



**Voorbeeld 1-41**

In de schakeling van figuur 1-vb37 zijn de stromen door iedere tak weergegeven. Bepaal de totale stroom die knooppunt A binnenstroomt en de totale stroom die knooppunt B buitenstroomt.



Figuur 1-vb37

**Oplossing**

De totale stroom die knooppunt A instroomt is gelijk aan de som van de wegvloeiende stromen in de drie takken. In formulevorm:

$$I_T = I_1 + I_2 + I_3 = 0,5 \text{ A} + 1,5 \text{ A} + 2 \text{ A} = 4 \text{ A}$$

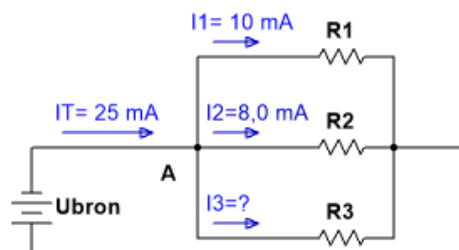
De totale stroom die binnenstroomt in knooppunt B is gelijk aan de som van de drie takstromen. De totale stroom die wegvloeit van knooppunt B is gelijk aan  $I_T$ . In formulevorm:

$$I_1 + I_2 + I_3 = I_T$$

$$0,5 \text{ A} + 1,5 \text{ A} + 2 \text{ A} = 4 \text{ A}$$

**Voorbeeld 1-42**

In de schakeling van figuur 1-vb38 zijn de stromen door iedere tak weergegeven. Behalve de stroom door de derde tak. Bepaal de stroom  $I_3$ .



Figuur 1-vb38

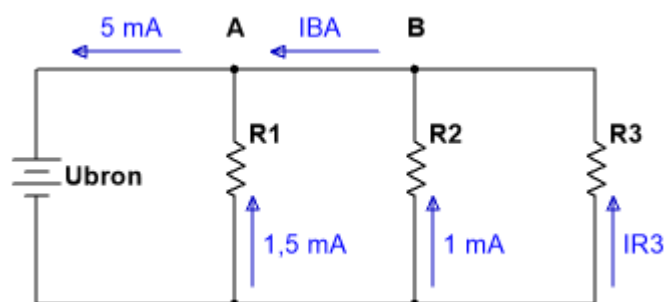
**Oplossing**

Door toepassing van de stroomwet op knooppunt A kan je de onbekende stroom  $I_3$  vinden:

$$I_3 = I_T - I_1 - I_2 = 25 \text{ mA} - 10 \text{ mA} - 8 \text{ mA} = 7 \text{ mA}$$

**Voorbeeld 1-43**

Gebruik de stroomwet van Kirchhoff om de onbekende stromen te vinden van de schakeling in figuur 1-vb39.



Figuur 1-vb39

**Oplossing**

Voor knooppunt A kan je schrijven

$$I_T = I_{R1} + I_{BA}$$

Omvormen naar de onbekende stroom  $I_{BA}$  :

$$I_{BA} = I_T - I_{R1} = 5 \text{ mA} - 1,5 \text{ mA} = 3,5 \text{ mA}$$

Voor knooppunt B kan je schrijven:

$$I_{BA} = I_{R2} + I_{R3}$$

Omvormen naar de onbekende stroom  $I_{R3}$ :

$$I_{R3} = I_{BA} - I_{R2} = 3,5 \text{ mA} - 1 \text{ mA} = 2,5 \text{ mA}$$

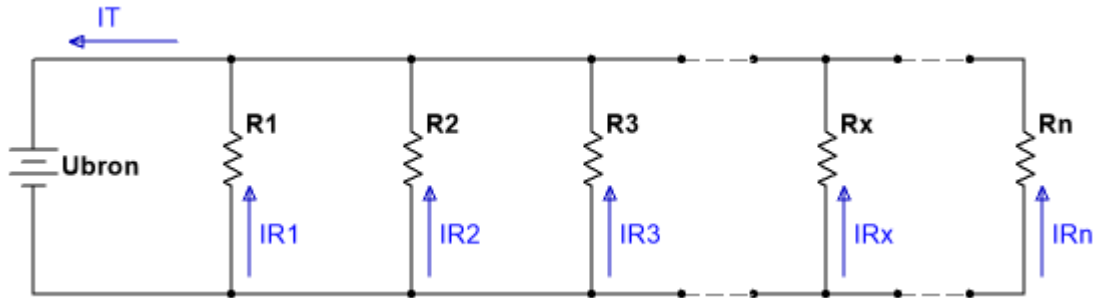
### 1.3.6 Stroomdelers

Een parallelschakeling gedraagt zich als een stroomdeler vermits de stroom die toekomt op het knooppunt van de verschillende in parallel staande stroomtakken zich verdeelt in deze verschillende in parallel staande stroomtakken.

Aangezien bij een parallelschakeling dezelfde spanning staat over de weerstanden die in parallel staan, verhouden de stromen door de takken zich in functie van de weerstandswaarden. Meer bepaald zal de totale stroom zich verdelen langs de parallelweerstand in stromen die omgekeerd evenredig zijn met de weerstandswaarden. Dit betekent dat de takken met de grootste weerstanden de laagste stroom hebben en de takken met de laagste weerstand de grootste stroom. Als alle takken dezelfde weerstand hebben zijn de stromen in de takken aan elkaar gelijk.

#### 1.3.6.1 Formule voor de stroomdeler

Via de wet van Ohm kan je de stroom bepalen over een willekeurige parallelweerstand. Stel  $U_{bron}$  is de spanning van de spanningsbron,  $I_x$  de stroom door een bepaalde parallelweerstand en  $R_x$  de weerstandswaarde van die bepaalde parallelweerstand.



Figuur 1-13: Een parallelschakeling met  $n$  takken

Voor figuur 1-13 geldt algemeen:

$$I_x = \frac{U_{bron}}{R_x}$$

De bronspanning  $U_{bron}$  is gelijk aan :

$$U_{bron} = I_T \times R_T$$

Met  $R_T$  de totale vervangingsweerstand van de parallelschakeling. Vullen we de vergelijking van  $U_{bron}$  in de vergelijking van  $I_x$ , dan verkrijgen we:

$$I_x = \frac{I_T \times R_T}{R_x}$$

Of :

$$I_x = \frac{R_T}{R_x} \times I_T$$

De stroom  $I_x$  door een bepaalde tak is gelijk aan de verhouding van de totale parallelweerstand  $R_T$  op de weerstand  $R_x$  van de beschouwde tak, vermenigvuldigt met de totale stroom  $I_T$  die toekomt op het knooppunt van de paralleltakken.

As de parallelschakeling uit twee weerstanden bestaat, kan de stroomdelerformule als volgt bepaald worden :

$$I_1 = \frac{R_T}{R_1} \cdot I_T = \frac{\frac{R_1 \cdot R_2}{R_1 + R_2}}{R_1} \cdot I_T$$

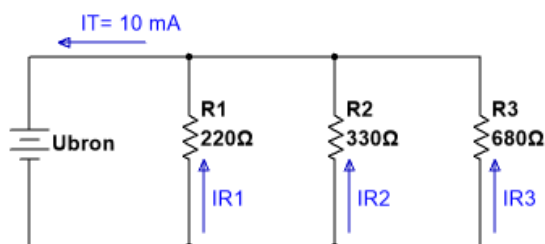
Verder uitwerken levert volgende formule op:

$$I_1 = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \cdot I_T$$

$$I_2 = \frac{R_1}{R_1 + R_2} \cdot I_T$$

**Voorbeeld 1-44**

Bepaal de stroom door iedere weerstand van de schakeling in figuur 1-vb40



Figuur 1-vb40

**Oplossing**

Eerst bepalen we de totale vervangingsweerstand van de parallelschakeling:

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{220 \, \Omega} + \frac{1}{330 \, \Omega} + \frac{1}{680 \, \Omega}} = 111 \, \Omega$$

Via de stroomdelerformule kan je vervolgens de stromen door de verschillende weerstanden berekenen:

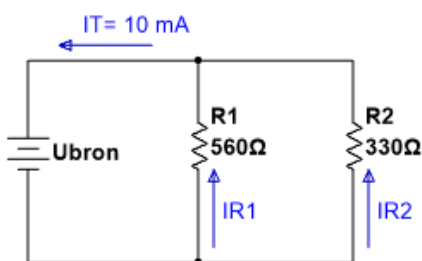
$$I_1 = \frac{R_T}{R_1} \times I_T = \frac{111 \, \Omega}{220 \, \Omega} \times 10 \, \text{mA} = 5,05 \, \text{mA}$$

$$I_2 = \frac{R_T}{R_2} \times I_T = \frac{111 \, \Omega}{330 \, \Omega} \times 10 \, \text{mA} = 3,36 \, \text{mA}$$

$$I_3 = \frac{R_T}{R_3} \times I_T = \frac{111 \, \Omega}{680 \, \Omega} \times 10 \, \text{mA} = 1,63 \, \text{mA}$$

**Voorbeeld 1-45**

Bepaal de stroom door iedere weerstand van de schakeling in figuur 1-vb41



Figuur 1-vb41

**Oplossing**

Door vergelijking 5-6 toe te passen kunnen de stromen gevonden worden.

$$I_{R1} = \frac{330 \, \Omega}{560 \, \Omega + 330 \, \Omega} \times 10 \, \text{mA} = 3,71 \, \text{mA}$$

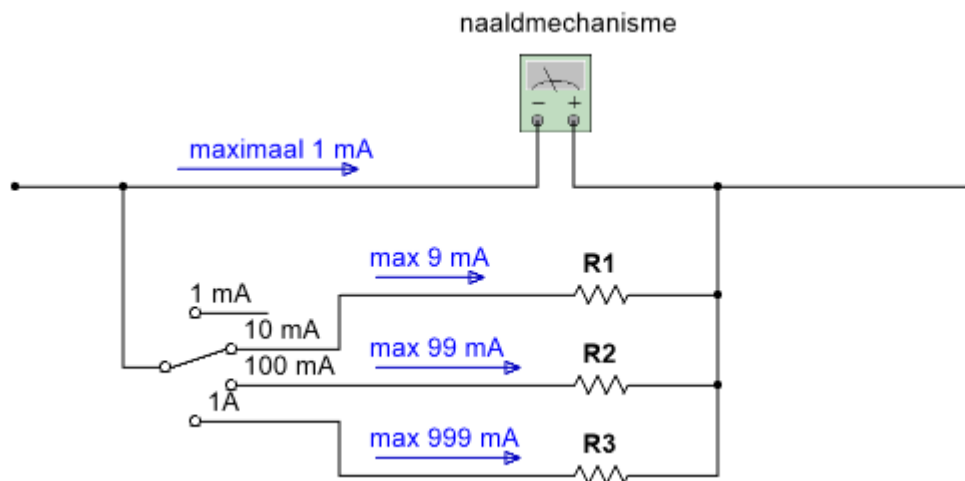
$$I_{R2} = \frac{560 \, \Omega}{560 \, \Omega + 330 \, \Omega} \times 10 \, \text{mA} = 6,29 \, \text{mA}$$

### 1.3.6.2 Gebruik van een shunt

Veel systemen gebruiken ampèremeters in controlepanelen om een visuele indicatie van de stroom te kunnen weergeven. Veel ampèremeters zijn zodanig opgebouwd dat ze meer dan één schaal weergeven. Dikwijls is de meter gevoelig en wordt deze vernietigd als er grote stromen doorgaan. Het mechanisme dat de naald laat bewegen is dikwijls verbonden met een beweegbare spoel. Deze verdraaid in een magnetisch veld afhankelijk van de stroomdoorgang door de spoel.

Om toch grotere stromen te kunnen meten en weergeven wordt parallel aan het naaldmechanisme een weerstand geplaatst. Deze is zodanig gedimensioneerd dat bij grotere stromen het veruit de meeste stroom door deze weerstand gaat en zo het naaldmechanisme beschermd. De parallel-weerstand vormt een aftakking of “shunt” op dit naaldmechanisme.

Stel dat bij een bepaalde ampèremeter het naaldmechanisme een weerstand heeft van  $50\ \Omega$ . Veronderstel eveneens dat de meter bij stroomdoorgang van  $1\ \text{mA}$  volledig uitslaat en dus zijn maximale waarde weergeeft. Dit betekent dat de naald stromen tot  $1\ \text{mA}$  stroomdoorgang kan weergeven. Stel dat we deze meter willen aanpassen om stromen tot  $10\ \text{mA}$  te kunnen weergeven. Dit kunnen we doen door een weerstand parallel (shunt) op het naaldmechanisme te plaatsen. Deze weerstand moet zodanig gedimensioneerd worden dat bij volle naalduitslag  $9\ \text{mA}$  door deze shuntweerstand gaat en  $1\ \text{mA}$  door het naaldmechanisme.



Figuur 1-14 : gebruik van shunt-weerstanden in een A-meter

De nodige weerstandswaarden voor de shuntweerstanden kunnen gevonden worden via de stroomdelerformule. Zo is voor een schaal van  $10\ \text{mA}$  de maximale shuntstroom gelijk aan:

$$I_{\text{max(shunt)}} = I_T - I_{\text{meter}} = 10\ \text{mA} - 1\ \text{mA} = 9\ \text{mA}$$

Om de shuntweerstand voor de schaal van  $10\ \text{mA}$  te vinden moet je eerst de totale weerstand vinden van de parallelschakeling die is opgebouwd met naaldmechanisme en de schuntweerstand voor de schaal  $10\ \text{mA}$ . Deze kan je vinden via de stroomdelerformule:

$$I_x = \frac{R_T}{R_x} \times I_T$$

De gekende waarden invullen:

$$1\ \text{mA} = \frac{R_T}{50\ \Omega} \times 10\ \text{mA}$$

Omvormen naar  $R_T$  :

$$R_T = \frac{1 \text{ mA}}{10 \text{ mA}} \times 50 \Omega = 5 \Omega$$

Nu  $R_T$  gekend is kan je deze invullen in de stroomdelerformule en  $I_x$  is nu de stroom door de shunt:

$$9 \text{ mA} = \frac{5 \Omega}{R_{\text{shunt}(10 \text{ mA})}} \times 10 \text{ mA}$$

$$R_{\text{shunt}(10 \text{ mA})} = \frac{10 \text{ mA}}{9 \text{ mA}} \times 5 \Omega = 5,56 \Omega$$

Voor de schaal van 100 mA en 1 A kan je analoge redenering volgen. Voor de schaal van 100 mA:

$$R_T = \frac{1 \text{ mA}}{100 \text{ mA}} \times 50 \Omega = 0,5 \Omega$$

$$R_{\text{shunt}(100 \text{ mA})} = \frac{100 \text{ mA}}{99 \text{ mA}} \times 0,5 \Omega = 0,51 \Omega$$

Voor de schaal van 1 A :

$$R_T = \frac{1 \text{ mA}}{1000 \text{ mA}} \times 50 \Omega = 0,05 \Omega$$

$$R_{\text{shunt}(1000 \text{ mA})} = \frac{1000 \text{ mA}}{999 \text{ mA}} \times 0,05 \Omega = 0,05005 \Omega$$

### 1.3.7 Vermogen in parallelschakelingen

Het totaal vermogen van een parallelschakeling kan gevonden worden door alle vermogens van de afzonderlijke weerstanden op te tellen. Dit is ook zo bij de serieschakeling.

Het totaal vermogen bepalen van  $n$  weerstanden in parallel kan met volgende vergelijking worden bepaald:

$$P_T = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$

De volgende formules kan je gebruiken om het totale vermogen te berekenen:

$$P_T = U_{\text{bron}} \times I_T$$

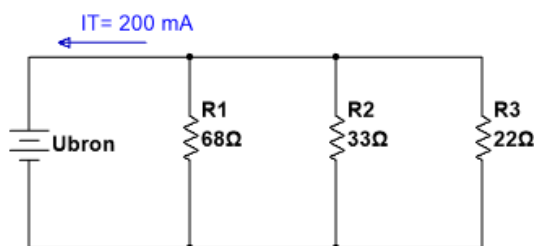
$$P_T = \frac{U_{\text{bron}}^2}{R_T}$$

$$P_T = I_T^2 \times R_T$$

Volgende rekenvoorbeelden geven je meer inzicht in het bepalen van het totale vermogen in een parallelschakeling.

**Voorbeeld 1-46**

Bepaal het totaal vermogen in de parallelschakeling van figuur 1-vb42



Figuur 1-vb42

**Oplossing**

$I_T = 200 \text{ mA}$  en de totale weerstand is gelijk aan:

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{68\Omega} + \frac{1}{33\Omega} + \frac{1}{22\Omega}} = 11,05\Omega$$

Het totaal vermogen is dan het snelst op volgende wijze te bepalen:

$$P_T = I_T^2 \times R_T = (200 \text{ mA})^2 \times 11,1\Omega = 442 \text{ mW}$$

Je kan het totaal vermogen ook bepalen door het vermogen per weerstand te bepalen en dan de vermogens op te tellen. De spanning over iedere paralleltak is dezelfde en gelijk aan de aangelegde spanning. Deze is te vinden via de wet van Ohm:

$$U_{bron} = I_T \times R_T = 200 \text{ mA} \times 11,05\Omega = 2,21 \text{ V}$$

Vervolgens bepaal je per weerstand het gedissipeerde vermogen:

$$P_{R1} = \frac{U_{bron}^2}{R_1} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{68\Omega} = 71,83 \text{ mW}$$

$$P_{R2} = \frac{U_{bron}^2}{R_2} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{33\Omega} = 148 \text{ mW}$$

$$P_{R3} = \frac{U_{bron}^2}{R_3} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{22\Omega} = 222 \text{ mW}$$

Door de drie gevonden vermogens nu samen te tellen bekom je eveneens het totale vermogen:

$$P_T = P_{R1} + P_{R2} + P_{R3} = 71,83 \text{ mW} + 148 \text{ mW} + 222 \text{ mW} = 441,83 \text{ mW}$$

Het klein verschil tussen de twee totaal vermogens is te wijten aan afrondingsfouten.

**Voorbeeld 1-47**

Een luidsprekerkast bestaat uit twee luidsprekers. Een om de hoge tonen weer te geven en een om de lage tonen weer te geven. Stel dat beide luidsprekers een impedantie van  $8\Omega$  hebben en de versterker een maximale amplitude van  $15 \text{ V}$  naar de luidsprekers stuurt, hoeveel vermogen moet de versterker dan hebben om dit signaal aan de luidsprekers te kunnen leveren.

**Oplossing**

De twee luidsprekers staan parallel aangesloten. Het maximaal vermogen dat moet geleverd worden aan elke luidspreker is gelijk aan :

$$P_{\max} = \frac{U_{\max}^2}{R} = \frac{(15 \text{ V})^2}{8 \Omega} = 28,125 \text{ W}$$

Aan iedere luidspreker moet dit vermogen geleverd worden zodat het totaal vermogen dat de versterker moet leveren gelijk is aan :

$$P_T = P_{\max(\text{Luidspreker1})} + P_{\max(\text{Luidspreker2})}$$

$$P_T = 28,125 \text{ W} + 28,125 \text{ W} = 56,25 \text{ W}$$

## 1.4 Gemengde schakelingen

In elektronische systemen vind je dikwijls verschillende combinaties terug van serie- en parallel-schakelingen. Zulke combinaties worden gemengde schakelingen genoemd. In dit hoofdstuk worden verschillende voorbeelden van dergelijke serie-en parallelcombinaties besproken en geanalyseerd. Een belangrijke schakeling is de brug van Wheatstone. Deze weerstandsbrug vind je terug in verschillende meetsystemen. Je leert eveneens hoe je complexe schakelingen kan vereenvoudigen met behulp van het theorema van Thevenin en het theorema van Norton. De maximale vermogensoverdrachtstelling wordt gebruikt in toepassingen waarbij het belangrijk is om voor een gegeven belasting het maximaal vermogen te voorzien. Via superpositie analyseren we schakelingen met meer dan één spanningsbron. Tenslotte wordt besproken hoe je fouten kan oplossen voor kortgesloten en open gemengde schakelingen.

### Wat is belangrijk?

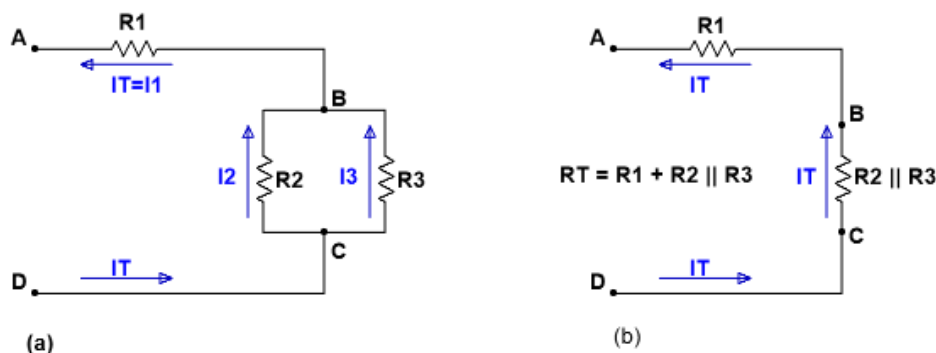
- Je herkent hoe iedere weerstand in een schakeling is geschakeld (in serie op in parallel) ten opzichte van andere weerstanden
- Je berekent de totale vervangingsweerstand van een gemengde schakeling.
- Je berekent alle stromen in een gemengde schakeling.
- Je berekent alle spanningen in een gemengde schakeling.
- Je bepaalt het effect van een resistieve belasting op een spanningsdelerschakeling.
- Je berekent de “bleeder”-stroom in een spanningsdeler.
- Je verklaart waarom een voltmeter het circuit kan belasten
- Je bepaalt wanneer een brug gebalanceerd is.
- Je bepaalt wanneer een brug ongebalanceerd is.
- Je bepaalt de weerstandswaarde van een onbekende weerstand met de brug van Wheatstone.
- Je verklaart hoe je een meting kan verrichten met een ongebalanceerde brug.



### 1.4.1 Identificeren van serie-parallel relaties

Een gemengde schakeling bestaat uit een combinatie van serie- en parallelstroompaden. Het is belangrijk dat je kan identificeren dat een bepaalde component in een schakeling in serie of in parallel is geplaatst.

Figuur 1-15 geeft een voorbeeld weer van een eenvoudige gemengde schakeling.



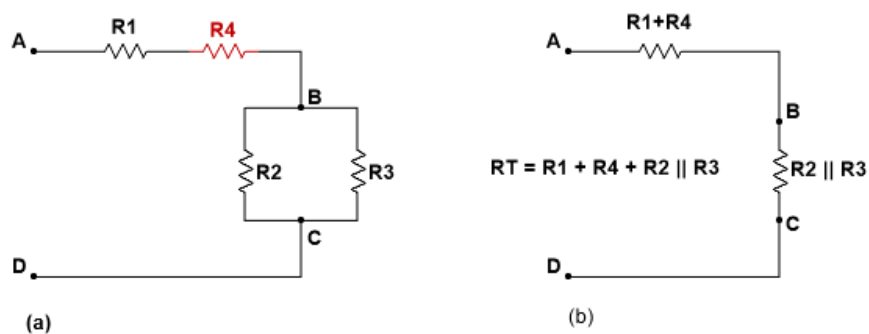
Figuur 1-15 : eenvoudige gemengde schakeling

Tussen de punten  $B$  en  $C$  staan de weerstanden  $R_2$  en  $R_3$  in parallel. De vervangingsweerstand vna de parallelschakeling kan weergegeven worden als  $R_2 \parallel R_3$  (zoals besproken in hoofdstuk 5). De totale vervangingsweerstand van de gemengde schakeling is bijgevolg gelijk aan de serieschakeling van deze parallelweerstand met de weerstand  $R_1$ . In formulevorm:

$$R_T = R_1 + R_2 \parallel R_3$$

Als de punten  $A$  en  $D$  verbonden zijn met een spanningsbron dan vloeit er een stroom  $I_T$  tussen de punten  $D$  en  $C$ . Eens de stroom door het knooppunt  $C$  vloeit, splitst deze stroom zich op in de stromen  $I_2$  en  $I_3$ .  $I_2$  vloeit door  $R_2$  en  $I_3$  door  $R_3$ . In het knooppunt  $B$  komen beide stromen terug samen en vormen ze terug de totale stroom  $I_T$ . Deze totale stroom vloeit door  $R_1$  verder naar de bron. Vermits  $I_T$  door  $R_1$  vloeit, kan je schrijven dat de stroom  $I_1$  gelijk is aan  $I_T$ .

Figuur 1-16 toont een ander voorbeeld van een gemengde schakeling. Het verschil met figuur 6-1 is dat er nu twee weerstanden in serie staan.

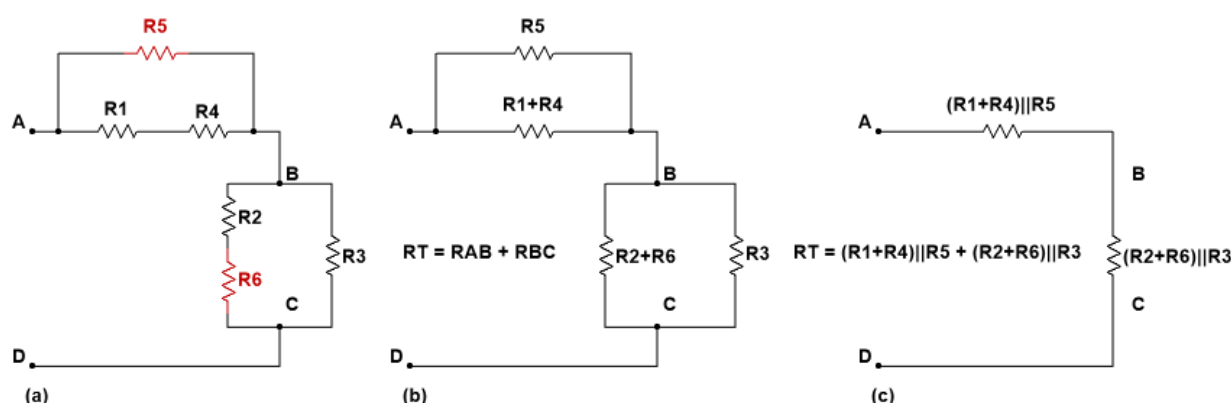


Figuur 1-16 : voorbeeld van een gemengde schakeling (2 weerstanden in serie gevolgd door een parallelschakeling van 2 weerstanden)

De vervangingsweerstand  $R_{AB}$  tussen de punten  $A$  en  $B$  is gelijk aan de vervangingsweerstand van de serieschakeling gevormd door de weerstanden  $R_1$  en  $R_4$ . Deze stellen we voor als  $R_1 + R_2$ . De vervangingsweerstand  $R_{BC}$  tussen de punten  $B$  en  $C$  is gelijk aan de vervangingsweerstand van de parallelschakeling tussen  $R_2$  en  $R_3$ . Deze stellen we voor als  $R_2 \parallel R_3$ . De totale vervangingsweerstand tussen de punten  $A$  en  $B$  is gelijk aan de som van de vervangingsweerstand tussen de punten  $A$  en  $B$  met de vervangingsweerstand tussen de punten  $B$  en  $C$ . In formulevorm :

$$R_T = R_{AB} + R_{BC} = R_1 + R_4 + R_2 \parallel R_3$$

Figuur 1-17 toont een meer geavanceerde parallelschakeling. De weerstand  $R_5$  staat parallel met de serieschakeling van de weerstanden  $R_1$  en  $R_4$ . Tussen de punten  $B$  en  $C$  zijn er twee parallel-takken. De eerste parallel-tak bestaat uit de serieschakeling van de weerstanden  $R_2$  en  $R_6$ . De tweede parallel-tak bestaat uit de weerstand  $R_3$ .



Figuur 1-17 : bepalen van de totale vervangingsweerstand van een gemengde schakeling

Ook hier bestaat der totale vervangingsweerstand uit de serieschakeling van de vervangingsweerstand  $R_{AB}$ , gelegen tussen de punten  $A$  en  $B$ , met de vervangingsweerstand  $R_{BC}$ , gelegen tussen de punten  $B$  en  $C$ . De vervangingsweerstand  $R_{AB}$  bestaat uit de serieschakeling van de weerstanden  $R_1$  en  $R_4$  die samen parallel geschakeld zijn met  $R_5$ . In formulevorm:

$$R_{AB} = (R_1 + R_4) \parallel R_5$$

De vervangingsweerstand  $R_{BC}$  bestaat uit de serieschakeling tussen  $R_2$  met  $R_6$  die samen parallel geschakeld zijn met  $R_3$ . In formulevorm:

$$R_{BC} = (R_2 + R_6) \parallel R_3$$

De totale vervangingsweerstand van de schakeling is bijgevolg gelijk aan:

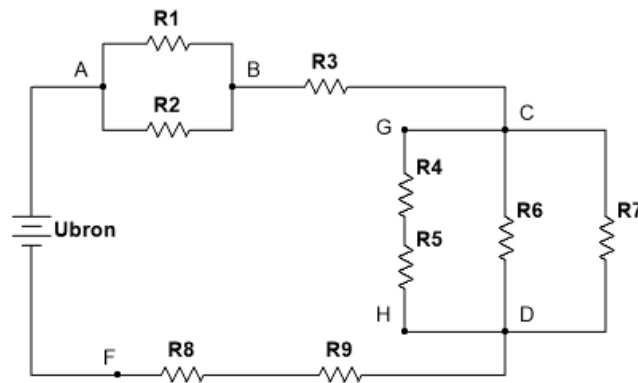
$$R_T = R_{AB} + R_{BC} = [(R_1 + R_4) \parallel R_5] + [(R_2 + R_6) \parallel R_3]$$

### Voorbeeld 1-48

Identificeer de serie- en parallelrelaties in de schakeling van figuur 1-vb43

### Oplossing

- Tussen de punten  $A$  en  $B$  staat er een parallelschakeling van  $R_1$  met  $R_2$ . Deze weerstand is gelijk aan :  $R_{AB} = R_1 \parallel R_2$ .
- Tussen de punten  $B$  en  $C$  staat de weerstand  $R_3$  :  $R_{BC} = R_3$



Figuur 1-vb43

- Tussen de punten  $G$  en  $H$  staat een serieschakeling van  $R_4$  met  $R_5$  :  $R_{GH} = R_4 + R_5$ .
- Tussen de punten  $C$  en  $D$  staat een parallelschakeling van de weerstanden  $R_{GH}$ ,  $R_6$  en  $R_7$ . We vinden bijgevolg tussen deze punten:  

$$R_{CD} = R_{GH} || R_6 || R_7 = (R_4 + R_5) || R_6 || R_7$$
- Tussen de punten  $F$  en  $C$  staan twee weerstanden in serie ;  $R_{FC} = R_8 + R_9$
- DeStel de totale weerstand van de schakeling gelijk aan  $R_T$ . Deze bestaat uit de serieschakeling van de weerstanden  $R_{AB}$ ,  $R_{BC}$ ,  $R_{CD}$  en  $R_{FC}$ . In formulevorm :

$$R_T = R_{AB} + R_{BC} + R_{CD} + R_{FC}$$

$$R_T = [R_1 || R_2] + R_3 + [(R_4 + R_5) || R_6 || R_7] + [(R_8 + R_9)]$$

De totale stroom vloeit door de weerstanden  $R_3$ ,  $R_8$  en  $R_9$ . Als de totale stroom aan het knooppunt  $D$  toekomt, splitst deze zich in drie paralleltakstromen. Een paralleltakstroom stroomt door  $R_7$ , een tweede paralleltakstroom stroomt door  $R_6$  en een derde paralleltakstroom stroomt door de serieschakeling van  $R_4$  met  $R_5$ . In het punt  $C$  komen de drie deeltakstromen terug samen en vormen opnieuw de totale stroom. In knooppunt  $B$  splitst de totale stroom zich opnieuw op in een paralleltakstroom door  $R_1$  en een paralleltakstroom door  $R_2$ . In punt  $A$  komen ze terug samen en vormen ze terug de totale stroom die naar de spanningsbron verder stroomt.

### 1.4.2 Analyse van gemengde schakelingen

De analyse kan op verschillende manieren worden uitgevoerd. Afhankelijk van welke informatie je nodig hebt of welke hoeveelheden van grootheden je kent in de schakeling, kies je voor een bepaalde analyse. De voorbeelden in deze paragraaf geven geen volledige dekking van de verschillende mogelijkheden maar ze geven je een goed beeld hoe je analyses aangaande gemengde schakelingen moet benaderen.

Om berekeningen aangaande gemengde schakelingen te kunnen maken heb je volgende kennis nodig:

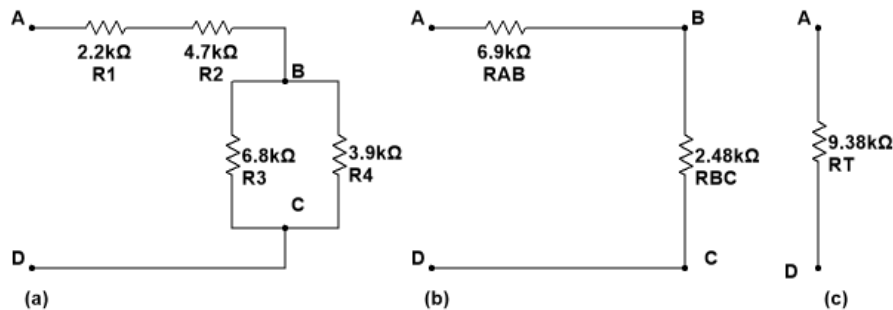
- De wet van Ohm.
- De twee wetten van Kirchhoff (spanningswet en stroomwet).
- De formule voor spanningsdeling.

- De formule voor stroomdeling.

Met bovenstaande formules ben je voldoende bewapend om zeer veel resistieve analyseproblemen aangaande gemengde schakelingen op te lossen.

### Voorbeeld 1-49

Bepaal de totale weerstand van de schakeling in figuur 1-vb44 (a)



Figuur 1-vb44

### Oplossing

De totale vervangingsweerstand van de schakeling van figuur 1-vb44 is de weerstand die je zou meten tussen de punten A en D. Deze weerstand bestaat uit vervangingsweerstand  $R_{AB}$  van de serieschakeling tussen de punten A en D. En de vervangingsweerstand  $R_{BC}$  van de parallelschakeling tussen de punten B en C. In formulevorm:

$$R_T = R_{AB} + R_{BC}$$

De weerstand  $R_{AB}$  bestaat uit de serieschakeling van  $R_1$  met  $R_2$ . Deze vervangingsweerstand bedraagt:

$$R_{AB} = R_1 + R_2 = 2,2 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega = 6,9 \text{ k}\Omega$$

De weerstand  $R_{BC}$  bestaat uit de parallelschakeling tussen de punten B en C. Deze vervangingsweerstand bedraagt:

$$R_{BC} = R_3 \parallel R_4 = \frac{6,8 \text{ k}\Omega \times 3,9 \text{ k}\Omega}{6,8 \text{ k}\Omega + 3,9 \text{ k}\Omega} = 2,48 \text{ k}\Omega$$

De weerstanden  $R_{AB}$  en  $R_{BC}$  vormen samen een vereenvoudigde serieschakeling (zie figuur 1-vb44 (b)) van de schakeling van figuur 6-6 (a). De totale vervangingsweerstand is nu te vinden door de vervangingsweerstand te bepalen van de vereenvoudigde schakeling in figuur 1-vb44 (b).

$$R_T = R_{AB} + R_{BC} = 6,9 \text{ k}\Omega + 2,48 \text{ k}\Omega = 9,38 \text{ k}\Omega$$

Dit is de totale vervangingsweerstand van de gemengde schakeling. De schakeling van figuur 6-6 (a) is uiteindelijk herleid tot de schakeling van figuur 1-vb44 (c).

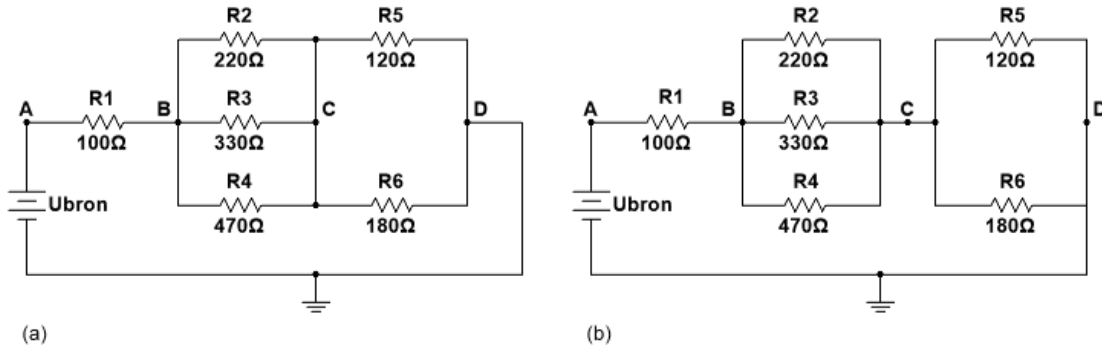
#### 1.4.2.1 De totale weerstand van een gemengde schakeling

In sectie leerde je de vervangingsweerstand van een serieschakeling te bepalen en in hoofdstuk vijf deze van een parallelschakeling. Om de totale weerstand te bepalen van een gemengde

schakeling dien je vervangingsweerstand te bepalen van deel serie- en parallelschakelingen in deze schakeling. Telkens je zo'n vervangingsweerstand hebt bepaald kan je de oorspronkelijke schakeling verder vereenvoudigen. Deze vereenvoudigingsstrategie blijf je toepassen tot er één totale vervangingsweerstand overblijft. Via een aantal rekenvoorbeelden zullen we nu een aantal totale vervangingsweerstand van gemengde schakelingen bepalen.

### Voorbeeld 1-50

Bepaal de totale weerstand van de schakeling in figuur 1-vb45(a)



Figuur 1-vb45

### Oplossing

De gemengde schakeling van figuur 1-vb45 (a) toont een weerstand  $R_1$  die in serie staat met twee parallelschakelingen. Om deze parallelschakelingen beter te kunnen waarnemen is de schakeling hertekend in figuur 1-vb45 (b). Hierin zijn de twee parallelschakelingen duidelijk te herkennen.

Om de totale vervangingsweerstand te bepalen rekenen we eerst de vervangingsweerstand van beide parallelschakelingen uit.

Voor de parallelschakeling tussen de punten  $B$  en  $C$  is de vervangingsweerstand  $R_{BC}$  gelijk aan:

$$R_{BC} = R_2 \parallel R_3 \parallel R_4 = \frac{1}{\frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} + \frac{1}{R_4}} = \frac{1}{\frac{1}{220\ \Omega} + \frac{1}{330\ \Omega} + \frac{1}{470\ \Omega}} = 103\ \Omega$$

Op dezelfde wijze kan de vervangingsweerstand  $R_{CD}$  tussen de punten  $C$  en  $D$  bepaald worden:

$$R_{CD} = R_5 \parallel R_6 = \frac{1}{\frac{1}{R_5} + \frac{1}{R_6}} = \frac{1}{\frac{1}{120\ \Omega} + \frac{1}{180\ \Omega}} = 72$$

De totale vervangingsweerstand  $R_T$  van de gemengde schakeling is bijgevolg gelijk aan de som van de weerstandswaarden van de serieschakeling bestaande uit  $R_1$ ,  $R_{BC}$  en  $R_{CD}$ :

$$R_T = R_1 + R_{BC} + R_{CD} = 100\ \Omega + 103\ \Omega + 72\ \Omega = 275\ \Omega$$

#### 1.4.2.2 De stromen doorheen een gemengde schakeling

Van zodra je de totale weerstand kent en de aangelegde spanning kan je via de wet van Ohm de totale stroom berekenen. Beschouw de gemengde schakeling van figuur 1-vb45 (a) uit het voorbeeld 1-50. Stel dat de aangelegde bronspanning gelijk is aan  $20\text{ V}$  dan kan je de totale stroom  $I_T$  door de schakeling als volgt bepalen:

$$I_T = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{20 \text{ V}}{275 \Omega} = 72,72 \text{ mA}$$

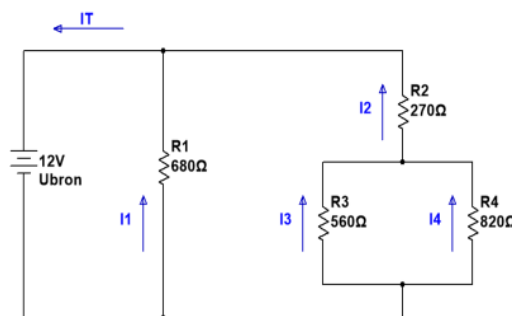
Over het algemeen kan je de stromen die in een gemengde schakeling vloeien bepalen aan de hand van volgende formules:

- De wet van Ohm.
- De formule van de stroomdeler.
- De stroomwet van Kirchhoff.

Via voorbeeld 1-51 wordt getoond hoe je stromen in een gemengde schakeling kan berekenen.

### Voorbeeld 1-51

Bepaal de stromen door de vier weerstanden van figuur 1-vb46.



Figuur 1-vb46

### Oplossing

Eerst bepalen we de stroom  $I_1$  door de weerstand  $R_1$ . Deze is met de wet van Ohm te vinden:

$$I_1 = \frac{U_{bron}}{R_1} = \frac{12 \text{ V}}{680 \Omega} = 17,6 \text{ mA}$$

Vervolgens proberen we de stroom door  $R_2$  te bepalen. Hiervoor moeten we eerst de totale weerstand  $R_T$  van de ganse tak kennen. Deze is als volgt te vinden:

$$R_T = R_2 + R_3 || R_4$$

$$R_T = 270 \Omega + \frac{560 \Omega \times 820 \Omega}{560 \Omega + 820 \Omega} = 270 \Omega + 332,8 = 602,8 \Omega$$

De totale stroom  $I_2$  door deze tak (eveneens de stroom door  $R_2$ ) is via de wet van Ohm:

$$I_2 = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{12 \text{ V}}{602,8 \Omega} = 19,9 \text{ mA}$$

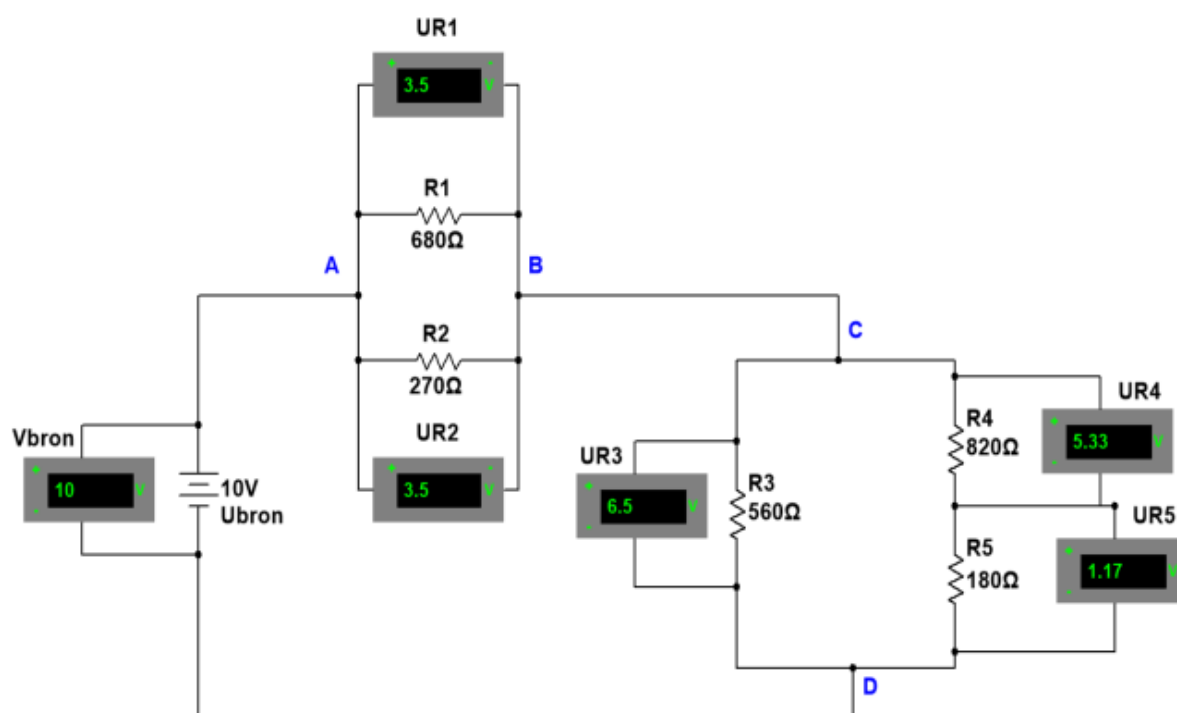
De stromen  $I_3$  en  $I_4$  zijn vervolgens met de stroomdelerformule te vinden en  $R_2 || R_3 = 332,8 \Omega$  :

$$I_3 = \frac{R_4 || R_3}{R_3} \times I_2 = \frac{332,8 \Omega}{560 \Omega} \times 19,9 \text{ mA} = 11,8 \text{ mA}$$

$$I_4 = \frac{R_4 || R_3}{R_4} \times I_2 = \frac{332,8 \Omega}{820 \Omega} \times 19,9 \text{ mA} = 8,1 \text{ mA}$$

### 1.4.2.3 De spanningsvallen in een gemengde schakeling

Beschouw de schakeling in figuur 1-18. De spanningsval  $U_{R1}$  over de weerstand  $R_1$  en de spanningsval  $U_{R2}$  over de weerstand  $R_2$  zijn gelijk vermits beide weerstanden in parallel staan.



Figuur 1-18 : overzicht van de spanningsrelaties in een gemengde schakeling

Om dezelfde reden kan je zeggen dat de spanningsval  $U_{R3}$  over de weerstand  $R_3$  dezelfde is als de som van de spanningsvallen  $U_{R4}$  en  $U_{R5}$  (over de weerstanden  $R_4$  respectievelijk  $R_5$ ). Immers de vervangingsweerstand van de parallelschakeling tussen de punten B en C is gelijk aan  $R_3 \parallel (R_4 + R_5)$  waardoor:

$$U_{R3} = U_{R4} + U_{R5}$$

Of :

$$6,5 \text{ V} = 5,33 \text{ V} + 1,17 \text{ V}$$

Uit de figuur 1-18 is ook af te leiden dat  $U_{R5}$  ongeveer 0,22  $U_{R4}$  is. Dit komt omdat  $R_5$  evenzeer 0,22  $R_4$  is. Volgens de spanningswet van Kirchhoff is de som der deelspanningen gelijk aan de aangelegde spanning. In de schakeling van figuur 1-18 zie je dat de som van de spanning tussen de punten A en B en de spanning tussen de punten van C en D gelijk is aan de bronspanning. In formulevorm:

$$U_{bron} = U_{AB} + U_{CD}$$

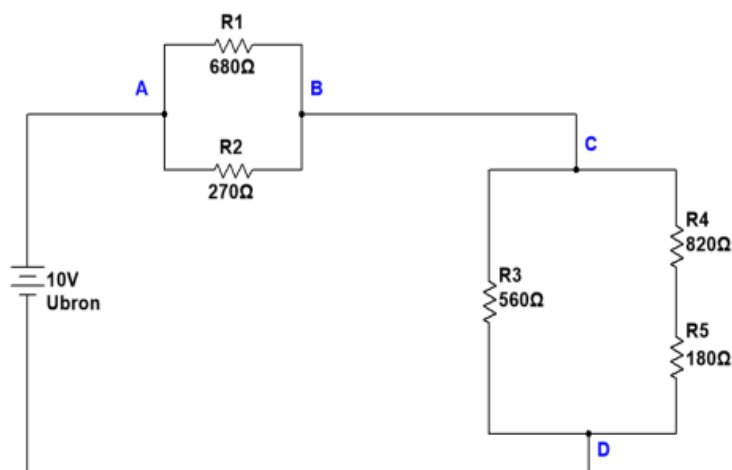
Of :

$$10 \text{ V} = 3,5 \text{ V} + 6,5 \text{ V}$$

Voorbeeld 1-51 toont je hoe je de spanningsvallen kan bepalen in een gemengde schakeling.

**Voorbeeld 1-51**

Bepaal de spanningsvallen in onderstaande schakeling van figuur 1-vb47



Figuur 1-vb47

**Oplossing**

De schakeling bestaat uit een serieschakeling van de parallelschakeling tussen de punten *A* en *B* met de parallelschakeling tussen de punten *C* en *D*. Door de totale weerstand van beide parallelschakelingen uit te rekenen en vervolgens de spanningsdelerformule te gebruiken vind je de spanningsvallen over deze parallelketens. Eerst wordt de totale weerstand  $R_{AB}$  van de parallelschakeling tussen de punten *A* en *B* bepaald:

$$R_{AB} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2} = \frac{680\Omega \times 270\Omega}{680\Omega + 270\Omega} = 193,3\Omega$$

De totale weerstand  $R_{CD}$  van de parallelschakeling tussen punten *C* en *D*:

$$R_{CD} = \frac{R_3 \times (R_4 + R_5)}{R_3 + R_4 + R_5} = \frac{560\Omega \times (820\Omega + 180\Omega)}{560\Omega + 820\Omega + 180\Omega} = 359\Omega$$

Via de spanningsdelerformule vinden we de spanningen over beide parallelschakelingen. De spanning over  $R_{AB}$ :

$$U_{RAB} = \frac{R_{AB}}{R_{AB} + R_{CD}} \times U_{bron} = \frac{193,3\Omega}{193,3\Omega + 359\Omega} \times 10V = 3,5V$$

Deze spanning staat over de parallelschakeling van  $R_1$  met  $R_2$ . Dit betekent dat beide spanningsvallen gelijk aan elkaar zijn of:

$$U_{RAB} = U_{R1} = U_{R2} = 3,5V$$

De spanning over de tweede parallelschakeling is op analoge manier te vinden:

$$U_{RCD} = \frac{R_{CD}}{R_{AB} + R_{CD}} \times U_{bron} = \frac{359\Omega}{193,3\Omega + 359\Omega} \times 10V = 6,5V$$

Deze spanning is eveneens de spanning over  $R_3$  en de som van de spanningsvallen over  $R_4$  en  $R_5$ :

$$U_{RCD} = U_{R3} = U_{R4} + U_{R5} = 6,5V$$

De spanningen over  $R_4$  en  $R_5$  zijn eveneens met de formule van de spanningsdeler te vinden:

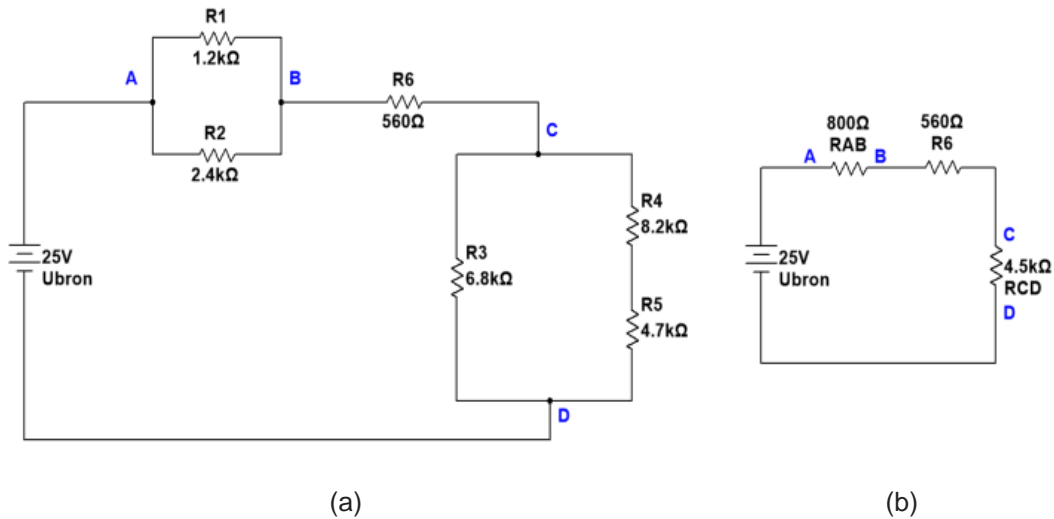
$$U_{R4} = \frac{R_4}{R_4 + R_5} \times U_{RCD} = \frac{820\Omega}{820\Omega + 180\Omega} \times 6,5V = 5,33V$$

$$U_{R5} = \frac{R_5}{R_4 + R_5} \times U_{RCD} = \frac{180\Omega}{820\Omega + 180\Omega} \times 6,5V = 1,17V$$



**Voorbeeld 1-52**

Bepaal de spanningsvallen in onderstaande schakeling van figuur 1-vb48 (a).



Figuur 1-vb48

**Oplossing**

De schakeling kan herleid worden naar een serieschakeling van drie weerstanden zoals te zien is in figuur 1-vb48 (b).  $R_{AB}$  en  $R_{CD}$  zijn de vervangingsweerstand van de parallelschakelingen tussen de punten A en B en C en D van figuur 1-vb48 (a). Via de spanningsdelerformule kan je dan de spanningen over deze drie weerstanden bepalen.

$$R_{AB} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2} = \frac{1,2 \text{ k}\Omega \times 2,4 \text{ k}\Omega}{1,2 \text{ k}\Omega + 2,4 \text{ k}\Omega} = 800 \Omega$$

$$R_{CD} = \frac{R_3 \times (R_4 + R_5)}{R_3 + R_4 + R_5} = \frac{6,8 \text{ k}\Omega \times (8,2 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega)}{6,8 \text{ k}\Omega + 8,2 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega} = 4,5 \text{ k}\Omega$$

Toepassen van de spanningsdelerformule :

$$U_{RAB} = \frac{R_{AB}}{R_{AB} + R_6 + R_{CD}} \times U_{bron} = \frac{800 \Omega}{800 \Omega + 560 \Omega + 4,5 \text{ k}\Omega} \times 25 \text{ V} = 3,4 \text{ V}$$

$$U_{R6} = \frac{R_6}{R_{AB} + R_6 + R_{CD}} \times U_{bron} = \frac{560 \Omega}{800 \Omega + 560 \Omega + 4,5 \text{ k}\Omega} \times 25 \text{ V} = 2,4 \text{ V}$$

$$U_{RCD} = \frac{R_{CD}}{R_{AB} + R_6 + R_{CD}} \times U_{bron} = \frac{4,5 \text{ k}\Omega}{800 \Omega + 560 \Omega + 4,5 \text{ k}\Omega} \times 25 \text{ V} = 19,2$$

Verder is :

$$U_{RAB} = U_{R1} = U_{R2} = 3,4 \text{ V}$$

En

$$U_{RCD} = U_{R3} = U_{R4} + U_{R5} = 19,2 \text{ V}$$

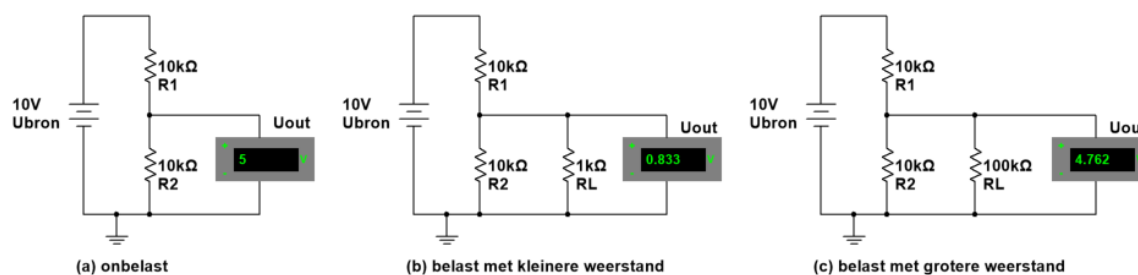
De spanningen over  $R_4$  en  $R_5$  zijn eveneens met de formule van de spanningsdeler te vinden:

$$U_{R4} = \frac{R_4}{R_4 + R_5} \times U_{RCD} = \frac{8,2 \text{ k}\Omega}{8,2 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega} \times 19,2 \text{ V} = 12,2 \text{ V}$$

$$U_{R5} = \frac{R_5}{R_4 + R_5} \times U_{RCD} = \frac{4,7 \text{ k}\Omega}{8,2 \text{ k}\Omega + 4,7 \text{ k}\Omega} \times 19,2 \text{ V} = 7 \text{ V}$$

### 1.4.3 Spanningsdelers met resistieve belasting

Bij de serieschakeling is het begrip spanningsdeler besproken. Tot nu toe hebben we een spanningsdeler steeds onbelast beschouwd. Hier bekijken we wat het effect is als een spanningsdeler resistief wordt belast.



Figuur 1-19: invloed van een belasting ( $R_L$ ) op een spanningsdeler

In figuur 1-19 is een spanningsdeler weergegeven. Deze bestaat uit de weerstanden  $R_1$  en  $R_2$ . De verlaagde spanning als gevolg van de spanningsdeling wordt over de weerstand  $R_2$  afgetakt. Als beide weerstanden gelijk zijn, zoals in figuur 1-19 (a) is te zien, verdeelt de spanning zich in twee gelijke delen over de weerstanden  $R_1$  en  $R_2$ . De uitgangsspanning  $U_{out}$ , gelijk aan de spanning over  $R_2$ , is als volgt te bepalen:

$$U_{out} = U_{R_2} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} = \frac{10 \text{ k}\Omega}{10 \text{ k}\Omega + 10 \text{ k}\Omega} \times 10 \text{ V} = 5 \text{ V}$$

Deze  $U_{R_2}$  is in ons voorbeeld eveneens de uitgangsspanning.

Wat gebeurt er als we deze spanningsdeler zouden belasten met een weerstand? Stel dat we de spanningsdeler zouden gebruiken om een spanning van 5 V te plaatsen over een weerstand van 1 kΩ. Deze weerstand van 1 kΩ vormt een belasting (loading) op de spanningsdeler. Dit is weergegeven in figuur 1-19 (b). Vermits de 1 kΩ-weerstand de spanningsdelerschakeling gaat belasten noemen we deze weerstand  $R_{Load}$  of simpelweg  $R_L$ . Door het feit dat we  $R_L$  parallel plaatsen op  $R_2$  wordt de totale weerstandswaarde op die positie kleiner dan de kleinste weerstandswaarde van de gevormde parallelschakeling. Dit betekent dat de weerstandswaarde verlaagt tot volgende waarde;

$$R_{R_2||R_L} = \frac{R_2 \times R_L}{R_2 + R_L} = \frac{10 \text{ k}\Omega \times 1 \text{ k}\Omega}{10 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega} = 909 \Omega$$

Het gevolg hiervan is dat de spanningsdeler nu wordt gevormd door  $R_1$  in serie met  $R_{R_2||R_L}$ . Deze weerstanden zijn nu niet meer gelijk waardoor de uitgangsspanning verschillend van 5 V zal worden. De uitgangsspanning in deze situatie kan als volgt worden bepaald:

$$U_{out} = \frac{R_{R_2||R_L}}{R_1 + R_{R_2||R_L}} \times U_{bron} = \frac{909 \Omega}{10 \text{ k}\Omega + 909 \Omega} \times 10 \text{ V} = 0,833 \text{ V}$$

De uitgangsspanning is door het plaatsen van de belastingsweerstand  $R_L$  van 1 kΩ gedaald van 5 V naar 0,833 V. Een bijkomend effect van deze weerstand  $R_L$  is dat er meer stroom uit de spanningsbron wordt getrokken omdat de totale weerstand is verlaagd ten gevolge van de parallelschakeling van  $R_2$  met  $R_L$ .

Wat gebeurt er als we de spanningsdeler zouden belasten met een weerstandswaarde van 100 kΩ? Deze situatie doet zich voor in figuur 1-19 (c). Vermits  $R_L$  in deze situatie veel groter is dan  $R_2$  zal

de vervangingsweerstand  $R_{R2||RL}$  iets kleiner zijn dan  $R_2$ . De vervangingsweerstand is in dit geval gelijk aan :

$$R_{R2||RL} = \frac{R_2 \times R_L}{R_2 + R_L} = \frac{10 \text{ k}\Omega \times 100 \text{ k}\Omega}{10 \text{ k}\Omega + 100 \text{ k}\Omega} = 9,09 \text{ k}\Omega$$

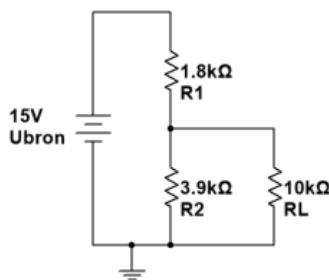
De uitgangsspanning in deze situatie is gelijk aan:

$$U_{out} = \frac{R_{R1||RL}}{R_1 + R_{R2||RL}} \times U_{bron} = \frac{9,09 \text{ k}\Omega}{10 \text{ k}\Omega + 9,09 \text{ k}\Omega} \times 10 \text{ V} = 4,762 \text{ V}$$

Je kan hieruit besluiten dat als  $R_L$  veel groter is dan  $R_2$  er een klein effect optreedt. De uitgangsspanning daalt lichtjes en in veel situaties is de spanningsdelerschakeling dan bruikbaar om een bepaalde lagere spanningswaarde te bekomen. Als de belastingsweerstand minstens tien groter is dan de weerstanden die gebruikt worden in de spanningsdeler bekomt men een stabiele schakeling. Ook nu zal er meer stroom vloeien door het plaatsen van de belastingsweerstand, doch minder dan in de situatie wanneer  $R_L$  kleiner is dan  $R_2$ .

### Voorbeeld 1-53

Bepaal de onbelaste en belaste uitgangsspanning van de schakeling in figuur 1-vb49.



Figuur 1-vb49

### Oplossing

De onbelaste uitgangsspanning  $U_{out}$  is de spanning over  $R_2$  wanneer  $R_L$  nog niet is aangesloten. Via de spanningsdelerformule kan je deze bepalen:

$$U_{out} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times 15 \text{ V} = \frac{3,9 \text{ k}\Omega}{1,8 \text{ k}\Omega + 3,9 \text{ k}\Omega} \times 15 \text{ V} = 10,2 \text{ V}$$

De belaste uitgangsspanning is de spanning over  $R_2$  (en over  $R_L$ ) wanneer de belasting  $R_L$  is aangesloten. Om deze te vinden bepaal je eerst de parallelweerstand  $R_{R2||RL}$ :

$$R_{R2||RL} = \frac{R_2 \times R_L}{R_2 + R_L} = \frac{3,9 \text{ k}\Omega \times 10 \text{ k}\Omega}{3,9 \text{ k}\Omega + 10 \text{ k}\Omega} = 2,81 \text{ k}\Omega$$

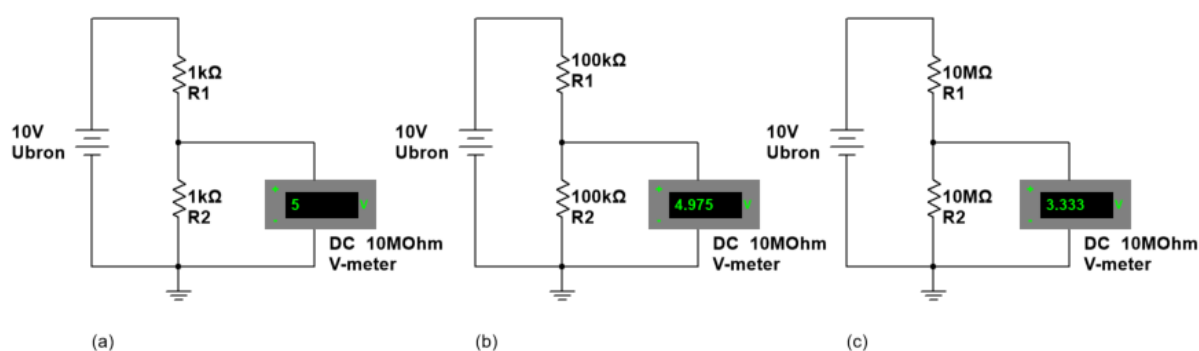
De belaste spanning  $U_{out}$  is de spanning over  $R_2$  (of  $R_L$ ) met  $R_L$  aangesloten:

$$U_{out} = \frac{R_{R2||RL}}{R_1 + R_{R2||RL}} \times 15 \text{ V} = \frac{2,81 \text{ k}\Omega}{1,8 \text{ k}\Omega + 2,81 \text{ k}\Omega} \times 15 \text{ V} = 9,14 \text{ V}$$

### 1.4.4 Belastingeffect van een voltmeter

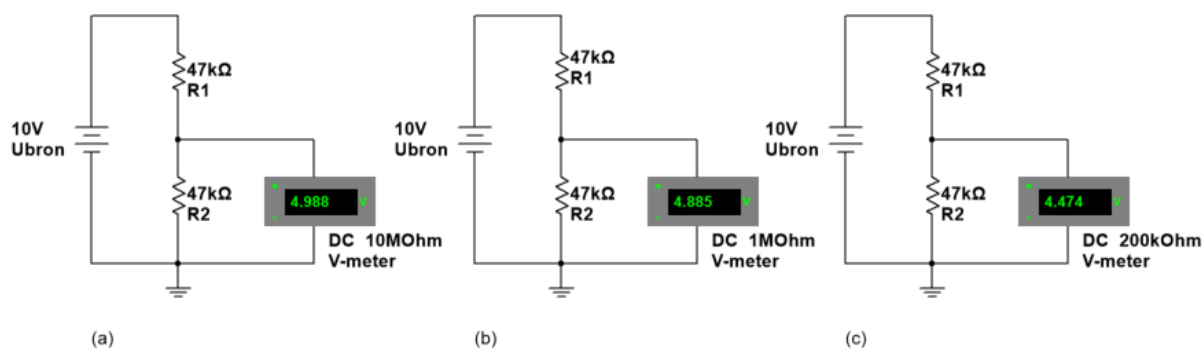
Van zodra je in een schakeling spanning meet met een voltmeter verschijnt zijn inwendige weerstand parallel op de weerstand waarover spanning wordt gemeten. Als de inwendige weerstand van de voltmeter heel wat groter is dan de weerstand waarover de spanning wordt gemeten, beïnvloedt de voltmeter de schakeling maar weinig en is de afwijking van meting klein. Is echter de inwendige weerstand van de voltmeter gelijk aan de weerstand in de schakeling waarover de spanning wordt gemeten, dan ontstaat er een grote afwijking van de gemeten spanningswaarde ten opzichte van de werkelijke spanningswaarde. Een typische digitale voltmeter in draagbare multimeters heeft een inwendige weerstand van  $10\text{ M}\Omega$ . Een typische analoge voltmeter heeft een inwendige weerstand die afhankelijk is van het schaalbereik. Deze is bedraagt meestal zo'n  $20000\frac{\Omega}{V}$ . Dit levert een inwendige weerstand van  $20000\Omega$  op de  $1\text{ V}$ -schaal en  $2000000\Omega$  op de  $10\text{ V}$ -schaal.

Figuur 1-20 geeft je een idee wat de invloed is van een typische digitale voltmeter op een aantal spanningsmetingen. In de figuur zijn drie schakelingen te zien met telkens twee dezelfde weerstanden. In de figuur 1-20 (a) zijn de weerstanden gelijk aan  $1\text{ k}\Omega$ . In figuur 1-20 (b) zijn de weerstanden  $100\text{ k}\Omega$  en in figuur 1-20 (c)  $10\text{ M}\Omega$ . Telkens wordt de spanning over de onderste weerstand gemeten met een voltmeter met inwendige weerstand  $10\text{ M}\Omega$ . (DC  $10\text{ M}\Omega$  bij de voltmeters in figuur 1-20 slaat op een inwendige weerstand op DC van  $10\text{ M}\Omega$ ). Door het feit dat de inwendige weerstand telkens een parallelschakeling vormt met  $R_2$  is het niet moeilijk om in te zien dat hoe groter  $R_2$  is, hoe groter de afwijking wordt in het meetresultaat (zie hiervoor de spanningsdeler met resistieve belasting).



Figuur 1-20 : hoe hoger de weerstand waarover spanning wordt gemeten, hoe onnauwkeuriger het meetresultaat

In figuur 1-21 is weergegeven wat het effect is van de inwendige weerstand van de voltmeter op het meetresultaat. Telkens is bij een schakeling met twee gelijke weerstanden een voltmeter aangelegd met verschillende inwendige weerstanden.



Figuur 1-21: hoe lager de inwendige weerstand van de voltmeter, hoe onnauwkeuriger het meetresultaat

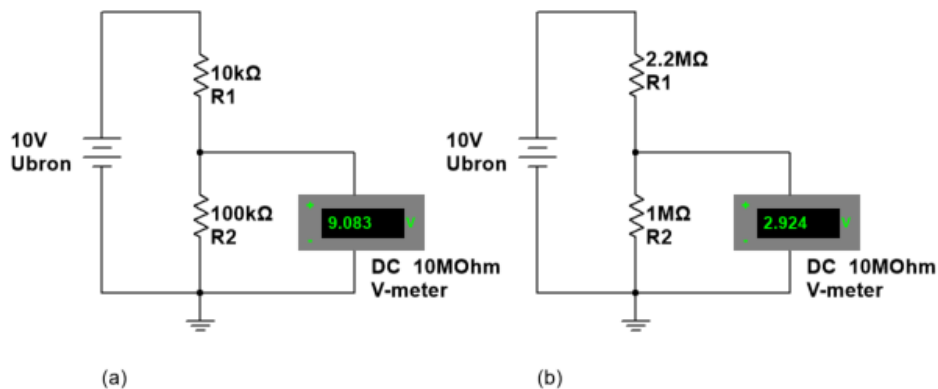
In de meetresultaten van de voltmeters in figuur 1-21 is duidelijk te zien dat hoe kleiner de inwendige weerstand van de voltmeter is, hoe onnauwkeuriger het meetresultaat is. Immers hoe lager de inwendige weerstand van de voltmeter is, hoe meer de vervangingsweerstand van de parallelschakeling  $R_2 \parallel R_{V\text{-meter}}$  gaat afwijken van  $R_2$  waardoor er minder spanning gemeten wordt.

Hieruit kan je besluiten dat als je gelijkspanning moet meten je best gebruik maakt van een digitale multimeter met een zo groot mogelijke inwendige weerstand voor spanningsmeting.

Voorbeeld 1-54 geeft weer hoe je de invloed van de voltmeter op de spanningsmeting kan berekenen.

#### Voorbeeld 1-54

Wat is de invloed van de digitale voltmeter in iedere schakeling van figuur 6-18? Stel dat de meter een inwendige weerstand heeft van  $10\text{ M}\Omega$ .



Figuur 1-vb50

#### Oplossing

Eerst wordt de spanning bepaald zonder invloed van de voltmeter. Voor de schakeling van figuur 6-18 (a) wordt bekomen:

$$U_{R2} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} = \frac{100\text{ k}\Omega}{10\text{ k}\Omega + 100\text{ k}\Omega} \times 10\text{ V} = 9,091\text{ V}$$

Voor de schakeling van figuur 6-18(b) wordt bekomen:

$$U_{R2} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} = \frac{1\text{ M}\Omega}{2,2\text{ M}\Omega + 1\text{ M}\Omega} \times 10\text{ V} = 3,125\text{ V}$$

Voor schakeling (a): Om de invloed te kunnen bepalen, bereken je eerst de totale parallelweerstand uit van de parallelschakeling  $R_2$  met de inwendige weerstand van de voltmeter  $R_{V\text{-meter}}$ .

$$R_{R2 \parallel RV\text{-meter}} = \frac{R_2 \times R_{V\text{-meter}}}{R_2 + R_{V\text{-meter}}} = \frac{100\text{ k}\Omega \times 10\text{ M}\Omega}{100\text{ k}\Omega + 10\text{ M}\Omega} = 99,01\text{ k}\Omega$$

De spanningswaarde van  $U_{R2}$  wordt hierdoor:

$$U_{R2 \parallel RV\text{-meter}} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} = \frac{99,01\text{ k}\Omega}{10\text{ k}\Omega + 99,01\text{ k}\Omega} \times 10\text{ V} = 9,083\text{ V}$$

De afwijking bedraagt dan :

$$\Delta U_{R2} = U_{R2} - U_{R2 \parallel RV\text{-meter}} = 9,091\text{ V} - 9,083 = 0,008\text{ V}$$

Dit betekent dat de voltmeter  $0,008\text{ V}$  te weinig meet in de schakeling van figuur 6-18(a).

Voor schakeling (b): De invloed van de voltmeter in de schakeling van figuur 6-18(b) kan op dezelfde manier gevonden worden:

$$R_{R2 \parallel RV\text{-meter}} = \frac{R_2 \times R_{V\text{-meter}}}{R_2 + R_{V\text{-meter}}} = \frac{1\text{ M}\Omega \times 10\text{ M}\Omega}{1\text{ M}\Omega + 10\text{ M}\Omega} = 909,09\text{ k}\Omega$$

$$U_{R2||RV\text{-meter}} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} = \frac{909,09k\Omega}{2,2M + 909,01k\Omega} \times 10V = 2,924V$$

Voor de schakeling in figuur 6-18(b) bedraagt de afwijking:

$$\Delta U_{R2} = U_{R2} - U_{R2||RV\text{-meter}} = 3,125V - 2,924V = 0,201V$$

Dit betekent dat de voltmeter in deze schakeling 0,201 V te weinig meet ten opzichte van de werkelijke spanningswaarde.

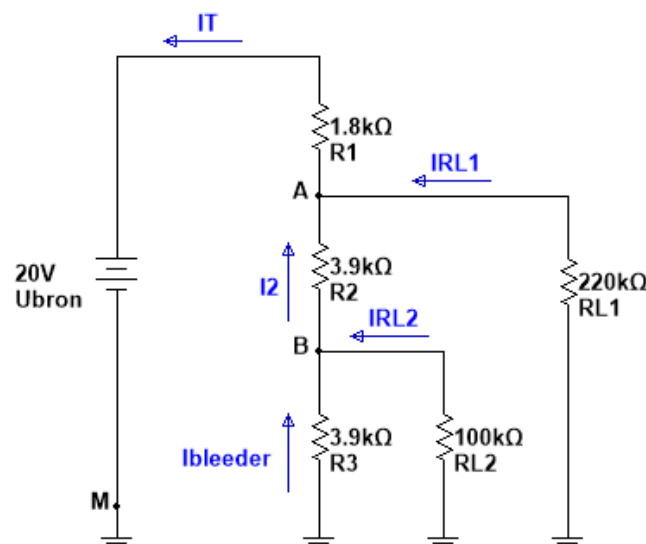
### 1.4.5 Belastingstroom en bleederstroom

Wanneer je te maken hebt met een spanningsdeler met meerdere aftakkingen bestaat de totale stroom die dan vloeit uit twee soorten stromen. Het eerste soort stroom wordt belastingstroom genoemd en is de stroom die door een bepaalde aangesloten belasting vloeit. De andere soort stroom is de bleederstroom. De bleederstroom is de stroom die overblijft nadat alle belastingstromen van de verschillende aftakkingen zijn afgetrokken van de totale stroom. In formulevorm:

$$I_{bleeder} = I_T - I_{RL1} - I_{RL2} - \dots - I_{RLn}$$

In figuur 1-22 is een voorbeeld weergegeven van een spanningsdeler waarbij twee aftakkingen zijn voorzien. De eerste aftakking is aanwezig in het punt A en hierop is de belasting  $R_{L1}$  op aangesloten. Het tweede aftakpunt is aanwezig in het punt B waaraan de belasting  $R_{L2}$  is aangesloten. Door de belastingen vloeien de belastingstromen  $I_{RL1}$  respectievelijk  $I_{RL2}$ . De bleederstroom is de stroom die door de weerstand  $R_3$  vloeit. In formulevorm:

$$I_{bleeder} = I_T - I_{RL1} - I_{RL2} \quad (6-1)$$



Figuur 1-22 : de stromen in een spanningsdeler met twee aftakkingen

**Voorbeeld 1-54**

Bereken de belastingsstromen en de bleederstroom van de schakeling in figuur 1-vb51 (a)

**Oplossing**

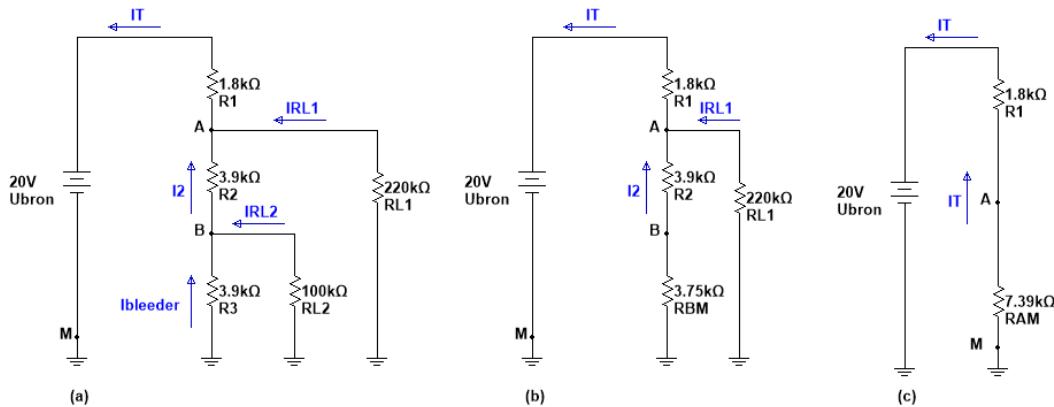
Om de stromen te kunnen berekenen moet je eerst de vervangingsweerstand  $R_{AM}$  tussen de punten A en de massa kennen. Vooraleer je die kan bepalen moet je de vervangingsweerstand  $R_{BM}$  tussen de punten B en de massa kennen. Eerst berekenen we  $R_{BM}$ :

$$R_{BM} = \frac{R_3 \times R_{L2}}{R_3 + R_{L2}} = \frac{3,9 \text{ k}\Omega \times 100 \text{ k}\Omega}{3,9 \text{ k}\Omega + 100 \text{ k}\Omega} = 3,75 \text{ k}\Omega$$

Als  $R_{BM}$  gevonden is kan je de figuur 1-160 (a) vereenvoudigen met de figuur 1-22 (b). Vervolgens bereken je  $R_{AM}$  aan de hand van figuur 1-22 (b).

$$R_{AM} = \{R_2 + (R_3 || R_{L2})\} || R_{L1} = \{R_2 + R_{BM}\} || R_{L1}$$

$$R_{AM} = \frac{(R_2 + R_{BM}) \times R_{L1}}{R_2 + R_{BM} + R_{L1}} = \frac{(3,9 \text{ k}\Omega + 3,75 \text{ k}\Omega) \times 220 \text{ k}\Omega}{3,9 \text{ k}\Omega + 3,75 \text{ k}\Omega + 220 \text{ k}\Omega} = 7,39 \text{ k}\Omega$$



Figuur 1-vb51

Nu je de vervangingsweerstand  $R_{AM}$  kent, kan je de schakeling verder vereenvoudigen tot de schakeling in figuur 1-160 (c). Va de spanningsdelerformule kan je nu de spanning over  $R_{AM}$  bepalen (zie hiervoor ook figuur 1-160 (c)).

$$U_{RAM} = \frac{R_{AM}}{R_1 + R_{AM}} \times U_{bron} = \frac{7,39 \text{ k}\Omega}{1,8 \text{ k}\Omega + 7,39 \text{ k}\Omega} \times 20 \text{ V} = 16,08 \text{ V}$$

$U_{AM}$  is de spanning die staat over  $R_{L1}$  en eveneens over de serieschakeling  $R_1 + R_{BM}$ . Dit betekent dat je via de wet van Ohm de stromen  $I_{RL1}$  en  $I_2$  kan bepalen.

$$I_{RL1} = \frac{U_{AM}}{R_{L1}} = \frac{16,08 \text{ V}}{220 \text{ k}\Omega} = 73,09 \mu\text{A}$$

$$I_2 = \frac{U_{AM}}{R_2 + R_{BM}} = \frac{16,08 \text{ V}}{3,9 \text{ k}\Omega + 3,75 \text{ k}\Omega} = 2,1 \text{ mA}$$

Via de stroomdelerformule kan je  $I_{bleeder}$  en  $I_{RL2}$  bepalen. De totale stroom door de parallelschakeling tussen de punten B en massa M is gelijk aan  $I_2$ .

$$I_{bleeder} = \frac{R_{BM}}{R_3} \times I_2 = \frac{3,75 \text{ k}\Omega}{3,9 \text{ k}\Omega} \times 2,1 \text{ mA} = 2,02 \text{ mA}$$

$$I_{RL2} = \frac{R_{BM}}{R_{L2}} \times I_2 = \frac{3,75 \text{ k}\Omega}{100 \text{ k}\Omega} \times 2,1 \text{ mA} = 79 \mu\text{A}$$

### 1.4.6 De brug van Wheatstone

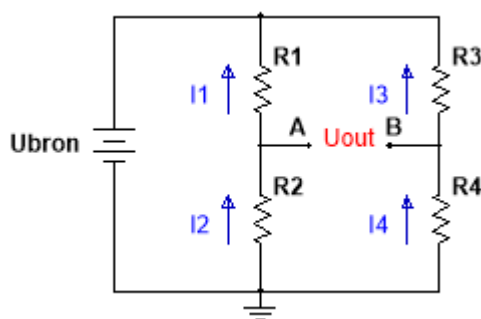
Een brug van Wheatstone bestaat uit vier weerstanden en kan gebruikt worden om weerstanden heel nauwkeurig te meten. Daarnaast kan deze ook gebruikt worden om fysische grootheden zoals temperatuur, druk, .. te meten. De verandering van de fysische grootheid wordt gemeten met een transducer die deze verandering omzet in weerstandsverandering.

Figuur 1-23 toont een brug van Wheatstone. Deze bestaat uit vier weerstanden en een spanningsbron die verbonden is tussen de boven- en onderzijde van de brug. De uitgangsspanning wordt afgenomen tussen de punten A en B van de schakeling. De brug bestaat in feite uit twee spanningsdelers die parallel geschakeld staan met elkaar.

#### 1.4.6.1 De gebalanceerde Wheatstonebrug

Een Wheatstonebrug is gebalanceerd of in evenwicht als de uitgangsspanning  $U_{out}$  tussen de uitgangspunten A en B gelijk is aan 0 V. Als  $U_{out}$  gelijk is aan 0 V betekent dit dat de spanningen over  $R_1$  en  $R_3$  aan elkaar gelijk zijn en ook dat de spanningen over  $R_2$  en  $R_4$  aan elkaar gelijk zijn. In formulevorm:  $U_{R1} = U_{R3}$  en  $U_{R2} = U_{R4}$ . Dit betekent eveneens dat:

$$\frac{U_{R1}}{U_{R2}} = \frac{U_{R3}}{U_{R4}}$$



Figuur 1-23 : Brug van Wheatstone

Vervangen we de spanningsvallen door hun wet van Ohm equivalenten:

$$\frac{I_1 \times R_1}{I_3 \times R_2} = \frac{I_2 \times R_3}{I_4 \times R_4}$$

Vermits  $I_1 = I_2$  en  $I_3 = I_4$  kunnen de stromen in bovenstaande vergelijking weggedeeld worden en kan deze vereenvoudigd worden tot :

$$\frac{R_1}{R_2} = \frac{R_3}{R_4}$$

Of :

$$R_1 \times R_4 = R_2 \times R_3$$

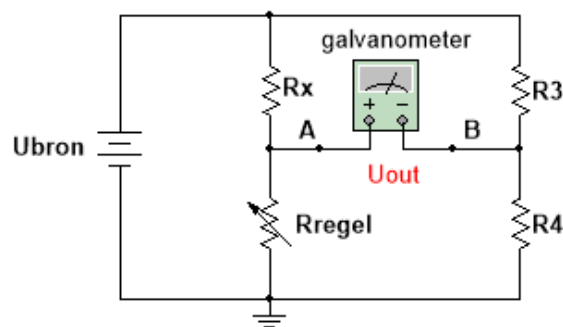
Dit houdt in dat de brug in evenwicht is als het product van de schuin tegenover elkaar staande weerstanden aan elkaar gelijk is. De vergelijking is gemakkelijk om te vormen naar een vergelijking waarin je een onbekende weerstand in de brug te vinden in functie van de andere weerstandswaarden. Stel dat  $R_1$  deze onbekende weerstand is dan kan je deze vinden via volgende formule:



$$R_1 = \frac{R_2 \times R_3}{R_4} = R_2 \times \frac{R_3}{R_4}$$

Hoe ga je nu praktisch te werk om deze onbekende weerstand te bepalen? Beschouw hiervoor de schakeling van figuur 1-24.  $R_x$  is de onbekende weerstand die gemeten wordt.  $R_{regel}$  is de weerstandswaarde van de regelbare weerstand om de brug in balans te brengen. Tussen de punten A en B aan de uitgang van de brug in figuur 1-23 plaats je een galvanometer. Dit is een ouder type meetinstrument waarmee gemakkelijk zeer kleine stromen gemeten kunnen worden. Wanneer er geen stroom meer vloeit tussen de punten A en B betekent dit dat de spanning op beide punten dezelfde is. Door de weerstand  $R_2$  regelbaar te maken kan je de brug afregelen zodat de meter  $0 \mu A$  aangeeft waardoor  $U_{out}$  gelijk is aan  $0 V$ . De verhouding van de weerstanden  $R_3$  op  $R_4$  vormt een schaafactor. Wanneer je via schakelaars telkens andere weerstandswaarden kan schakelen voor  $R_3$  en/of  $R_4$  vergroot je het meetbereik van de brugschakeling. Hoe nauwkeuriger de weerstanden, hoe nauwkeuriger de onbekende weerstand in waarde kan gemeten worden. De onbekende weerstand kan dan gevonden worden met volgende formule:

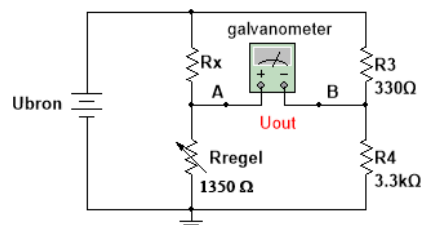
$$R_x = R_{regel} \times \frac{R_3}{R_4}$$



Figuur 1-24 : principeschakeling meten onbekende weerstand met Wheatstonebrug

### Voorbeeld 1-55

Bepaal de onbekende weerstand en de schaafactor in de gebalanceerde brug van figuur 1-164. De brug is in balans gebracht ( $U_{out} = 0 V$ ) als  $R_{regel}$  gelijk is aan  $1350 \Omega$ .



Figuur 1-vb52

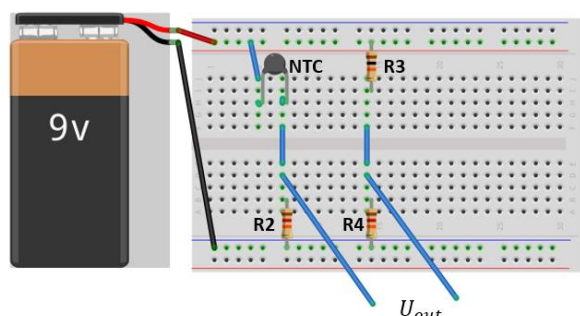
### Oplossing

De schaafactor is gelijk aan:  $\frac{R_3}{R_4} = \frac{330 \Omega}{3,3 k\Omega} = 0,1$

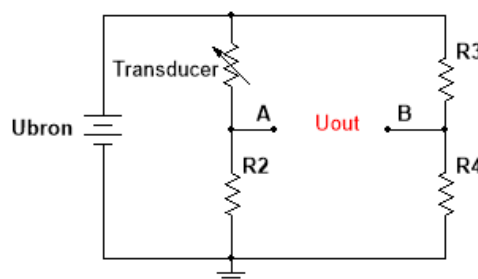
De onbekende weerstand  $R_x$ :  $R_x = R_{regel} \times \frac{R_3}{R_4} = 1350 \Omega \times \frac{330 \Omega}{3,3 k\Omega} = 135 \Omega$

### 1.4.6.2 De ongebalanceerde Wheatstonebrug

Een ongebalanceerde brug is een brug waarbij de uitgangsspanning  $U_{out}$  niet gelijk is aan 0 V. Dit type brug wordt gebruikt om verschillende typen fysische grootheden zoals mechanische sterkte, temperatuur, druk, ... te meten. In figuur 1-25 (b) is een voorbeeld van een ongebalanceerde Wheatstonebrug weergegeven. De transducer is een component die een fysische grootheid omzet naar een elektrische grootheid. Bijvoorbeeld een NTC. Dit is een **N**egatieve **T**emperatuurs- **C**oëfficiëntweerstand waarbij de weerstandswaarde daalt bij stijgende temperatuur.



(a) Ongebalanceerde brug met NTC



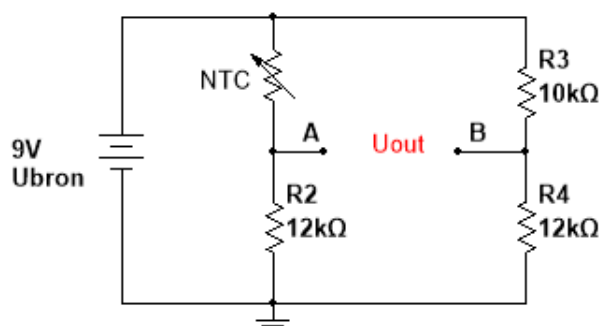
(b) Schema ongebalanceerde brug

Figuur 1-25 : voorbeeld van een ongebalanceerde brug met NTC als transducer om temperatuur in spanning om te zetten

Figuur 1-25 stelt een ongebalanceerde Wheatstonebrug voor om temperatuur te meten. In dit voorbeeld is een NTC als thermistor (temperatuursafhankelijke weerstand) gebruikt. De weerstandswaarde van de NTC verandert op een voorspelbare manier als de temperatuur verandert. Een verandering in temperatuur veroorzaakt een verandering in thermische weerstand waardoor de uitgangsspanning zal veranderen. Deze uitgangsspanning kan met een voltmeter worden afgelezen. Deze spanning kan ook versterkt worden met een versterker en dan omgevormd worden via een ADC naar een digitale waarde. Een brug om temperatuur te meten is zodanig ontworpen dat ze in balans is bij een referentietemperatuur. Bijvoorbeeld de brug is in evenwicht bij 25°C. Dit betekent dat de NTC een gekende weerstandswaarde heeft bij deze temperatuur.

#### Voorbeeld 1-56

Bepaal  $U_{out}$  van de brug voor temperatuursmeting bij 19°C (zie figuur 1-vb53). Stel dat de NTC een weerstand heeft van 10 kΩ bij 25°C en een weerstand van 14 kΩ bij 19°C.



Figuur 1-vb53

**Oplossing**

De spanning op punt  $B$  heeft steeds dezelfde waarde, ongeacht de temperatuur en kan via de spanningsdelerformule gevonden worden:

$$U_B = \frac{R_4}{R_3 + R_4} \times U_{bron} = \frac{12 \text{ k}\Omega}{10 \text{ k}\Omega + 12 \text{ k}\Omega} \times 9 \text{ V} = 4,9 \text{ V}$$

Bij een temperatuur van  $19^\circ\text{C}$  is de weerstand van de NTC gelijk aan  $14 \text{ k}\Omega$ . De spanning op punt  $A$  is dan bijgevolg:

$$U_A = \frac{R_2}{R_2 + R_{NTC}} \times U_{bron} = \frac{12 \text{ k}\Omega}{12 \text{ k}\Omega + 14 \text{ k}\Omega} \times 9 \text{ V} = 4,15 \text{ V}$$

De spanning  $U_{out} = U_A - U_B = 4,15 \text{ V} - 4,9 \text{ V} = -0,75 \text{ V}$

Merk op dat bij  $25^\circ\text{C}$  de brug in evenwicht is en  $U_{out} = 0 \text{ V}$ .

Een ander type weerstandsbrug is een brug die bestaat uit rekstrookjes. Rekstrookjes worden gebruikt om krachten te meten. Wanneer een rekstrookje een kracht ondervindt, wordt de weerstandsdraad ofwel uitgetrokken ofwel samengedrukt waardoor de weerstandswaarde verandert. Rekstrookjes worden in brug geplaatst. De brug is normaal in evenwicht. Naargelang de sterkte van de kracht op het rekstrookje verandert de weerstandswaarde en komt de brug uit evenwicht. Rekstrookjes zijn zeer delicaat en moeten voorzichtig behandeld worden. Een "load cell" is een transducer die rekstrookjes gebruikt om mechanische kracht om te vormen in een elektrisch signaal. Om gewicht te wegen is een load cell typisch in een S-vorm opgebouwd. Toepassingen van een brug met rekstrookjes vind je terug bij onder andere systemen die een reiskoffer wegen of de weegbrug voor vrachtwagens.

**1.5 Bijlangrijke formules**

1-1	Lading	$Q$ $= \frac{\text{aantal elektronen}}{6,25 \times 10^{18} \text{ elektronen/C}}$
1-2	Spanning in functie van energie (arbeid) (in Joule) en lading	$U = \frac{W}{Q}$
1-3	Stroom in functie van lading en tijd	$I = \frac{Q}{t}$
1-4	Geleiding (in Siemens) in functie van weerstand	$G = \frac{1}{R}$
1-5	Wet van Ohm voor stroomberekening	$I = \frac{U}{R}$
1-6	Wet van Ohm voor spanningsberekening	$U = I \times R$
1-7	Wet van Ohm voor weerstandsberekening	$R = \frac{U}{I}$

1-8	De totale weerstand van n weerstanden in serie	$R_T = R_1 + R_2 + \dots + R_n$
1-9	De totale weerstand van n gelijke weerstanden in serie	$R_T = nR$
1-10	Spanningswet van Kirchhoff in een serieschakeling	$U_{bron} = U_1 + U_2 + \dots + U_n$
1-11	Spanningswet van Kirchhoff algemeen	$0 = U_1 + U_2 + \dots + U_n$
1-12	Spanningsdelerformule	$U_x = \frac{R_x}{R_T} \times U_{bron}$
1-13	Totale parallelweerstand	$R_T = \frac{1}{\frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \frac{1}{R_3} + \dots + \frac{1}{R_n}}$
1-14	Parallelschakeling van 2 weerstanden	$R_T = \frac{R_1 \cdot R_2}{R_1 + R_2}$
1-15	Parallelschakeling n gelijke weerstanden	$R_T = \frac{R}{n}$
1-16	stroomwet van Kirchhoff algemeen	$I_{IN1} + I_{IN2} + \dots + I_{INn} = I_{OUT1} + I_{OUT2} + \dots + I_{OUTm}$
1-17	Algemene formule voor stroomdeler	$I_x = \frac{R_T}{R_x} \cdot I_T$
1-18	Stroomdelerformule voor 2 takken in parallel	$I_1 = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \cdot I_T; I_2 = \frac{R_1}{R_1 + R_2} \cdot I_T$
1-19	Algemene formule bepalen bleederstroom	$I_{BLEEDER} = I_T - I_{RL1} - I_{RL2} - \dots - I_{RLn}$
1-20	Onbekende weerstand in wheatstonebrug	$R_x = R_v \times \frac{R_2}{R_4}$

## 2 Vermogen - Elektrische vervangingsschema's

### 2.1 Energie en vermogen

Wanneer er stroom door een weerstand vloeit wordt er elektrische energie omgezet in warmte of een andere vorm van energie zoals licht. Een bekend voorbeeld hiervan is de gloeilamp. Wanneer er elektrische stroom door een gloeilamp vloeit, wordt deze warm en na een tijdje te warm om nog vast te nemen. Naast warmte produceert diezelfde stroom door de gloeidraad van de lamp ook nog licht.

**Wat is belangrijk?**

- Je definieert energie en vermogen met je eigen woorden.
- Je drukt het vermogen uit in termen van energie en tijd.
- De eenheid van vermogen opnoemen.
- Je noemt de gemeenschappelijke eenheden van vermogen en energie.
- Je voert berekeningen uit aangaande energie en vermogen.
- Je berekent het vermogen in een schakeling.
- Je bepaalt het vermogen als je de stroom en weerstand kent.
- Je bepaalt het vermogen als je de spanning en stroom kent.

- **Je bepaalt het vermogen als je de spanning en weerstand kent.**

Energie is de mogelijkheid om arbeid te verrichten en vermogen is het tempo waarin de energie wordt gebruikt. Met andere woorden: het vermogen  $P$  is een bepaalde hoeveelheid energie (arbeid)  $W$  die in een bepaalde tijd  $t$  wordt uitgevoerd. In formulevorm :

$$P = \frac{W}{t}$$

Hierbij is  $P$  het vermogen in watt (W).  $W$  is de energie in joule en  $t$  is de tijd in seconden (s). Merk op dat de arbeid met een cursief (italic  $W$  wordt gebruikt om energie te vertegenwoordigen. Een non-italic  $W$  wordt gebruikt om de eenheid van vermogen aan te duiden.

De joule is de SI-eenheid voor energie. Energie in joules ( $J$ ) gedeeld door de tijd in seconden (s) geeft het vermogen in watt (W). Wordt er bijvoorbeeld  $80 J$  energie verbruikt in  $4 s$  dan is het vermogen gelijk aan :

$$P = \frac{W}{t} = \frac{80 J}{4 s} = 20 W$$

Kleine hoeveelheden vermogen minder dan een watt zijn gebruikelijk in verschillende gebieden van de elektronica. Net zoals bij kleine stroom- en spanningswaarden worden ook bij het vermogen metrische voorvoegsels gebruikt om de kleine hoeveelheden van vermogen aan te duiden. Zo worden milliwatt (mW) en microwatt ( $\mu W$ ) vaak gebruikt bij elektronische berekeningen. Op het gebied van elektrische nutsbedrijven komen hoeveelheden vermogen in kilowatt (kW) en megawatt (MW) vaak voor. Radio en TV-stations gebruiken ook grote hoeveelheden vermogen om signalen te verzenden. Elektromotoren worden ook vaak in paardenkracht ( $pk$ ) uitgedrukt waarbij  $1 pk$  gelijk is aan  $746 W$ .

Vermits vermogen de verhouding is waarmee energie wordt gebruikt per tijdseenheid, wordt vermogen gebruikt gedurende een bepaalde tijdperiode. Bijgevolg wanneer je vermogen in W vermenigvuldigt met de tijd in seconden bekom je de hoeveelheid energie in joules. In formulevorm:

$$W = P \times t$$

#### **Voorbeeld 2-1**

Een hoeveelheid energie gelijk aan  $50 J$  wordt gebruikt gedurende  $4 s$ . Hoeveel bedraagt het vermogen in W?

#### **Oplossing:**

$$P = \frac{\text{energie}}{\text{tijd}} = \frac{50 J}{4 s} = 12,5 W$$

### **2.1.1 Eenheid van energie : de kilowattuur (kWh)**

Zoals reeds is vermeld is joule de SI-eenheid voor energie of arbeid. Er is ook een andere manier om energie uit te drukken, namelijk de kilowattuur (kWh). Wanneer een elektrische factuur wordt betaald is het bedrag afhankelijk van de hoeveelheid verbruikte energie. Vermits energiebedrijven werken met enorme hoeveelheden energie is de kWh een veel praktischer eenheid dan de joule.  $1$  kilowattuur aan energie is het equivalent van  $1000 W$  vermogen gedurende  $1$  uur. Stel bijvoorbeeld een TV die  $20$  uur staat te spelen en  $50 W$  verbruikt. De totale verbruikte energie is dan gelijk aan het product van vermogen met tijd of  $50 W \times 20$  uur, wat gelijk is aan  $1000 Wh$  of  $1 kWh$  energie.

**Voorbeeld 2-2**

Bepaal het aantal kWh voor elk van volgende verbruiken:

- (a) 200 W gedurende 1 uur    (b) 2500 W gedurende 2 uur    (c) 500 W gedurende 15 minuten

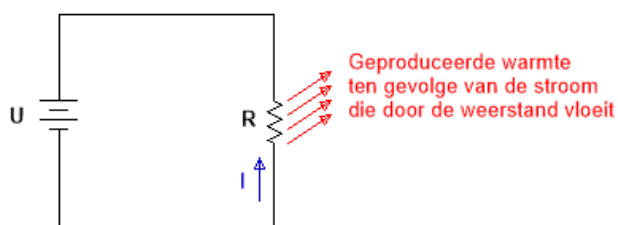
**Oplossing:**

- a) 200 W komt overeen met 0,2 kW  
 $W = P \times t = 0,2 \text{ kW} \times 1 \text{ h} = 0,2 \text{ kWh}$
- b) 2500 W komt overeen met 2,5 kW  
 $W = P \times t = 2,5 \text{ kW} \times 2 \text{ h} = 5 \text{ kWh}$
- c) 500 W komt overeen met 0,5 kW en 15 minuten met 0,25 h  
 $W = P \times t = 0,5 \text{ kW} \times 0,25 \text{ h} = 0,125 \text{ kWh}$

## 2.1.2 Vermogen in een elektrische schakeling

In een elektrische schakeling is de warmteontwikkeling, die optreedt wanneer elektrische energie wordt omgezet in warmte, vaak een ongewenst bijproduct van stroom die door een weerstand vloeit. In sommige gevallen is deze warmteontwikkeling juist het primaire doel van een schakeling. Denk maar aan elektrische verwarming. Wanneer deze verwarming wordt aangeschakeld zal er een stroom vloeien door een weerstand waardoor er warmte ontstaat. Of deze warmte nu gewenst is of niet, je zal dikwijls met deze energie moeten omgaan in elektrische- en elektronische schakelingen.

Als er stroom door een weerstand vloeit, wordt er warmte ontwikkeld in deze weerstand. Dit komt door de “botsingen” van elektronen in het weerstandsmateriaal als de stroom hierdoor vloeit. Dit houdt in dat in een weerstand elektrische energie wordt omgezet in thermische energie (warmte). Zie hiervoor figuur 2-1.



Figuur 2-1 : Warmteontwikkeling in een weerstand ten gevolge van elektrische stroom.

De hoeveelheid vermogendissipatie in een elektrische schakeling is afhankelijk van de hoeveelheid weerstand en de hoeveelheid stroom aanwezig in de beschouwde schakeling. In formulevorm:

$$P = I^2 \times R$$

Hierbij is  $P$  het vermogen in watt (W),  $R$  de weerstand in ohm en  $I$  de stroom in ampère. Het vermogen is ook uitdrukbaar in functie van de spanning over de weerstand en de stroom door de weerstand. Volgens de wet van Ohm is:

$$U = I \times R$$

Vullen we dit in de formule van het vermogen (vergelijking 3-5) dan wordt bekomen:

$$P = I^2 \times R = I \times I \times R$$

$$P = I \times U$$

Ten slotte kan je het vermogen ook nog uitdrukken in functie van spanning en weerstand. Via de wet van Ohm kan je de stroom bepalen in functie van spanning en weerstand. Dit op volgende manier:

$$I = \frac{U}{R}$$

$$P = I \times U = \frac{U}{R} \times U$$

$$P = \frac{U^2}{R}$$

### **Voorbeeld 2-3**

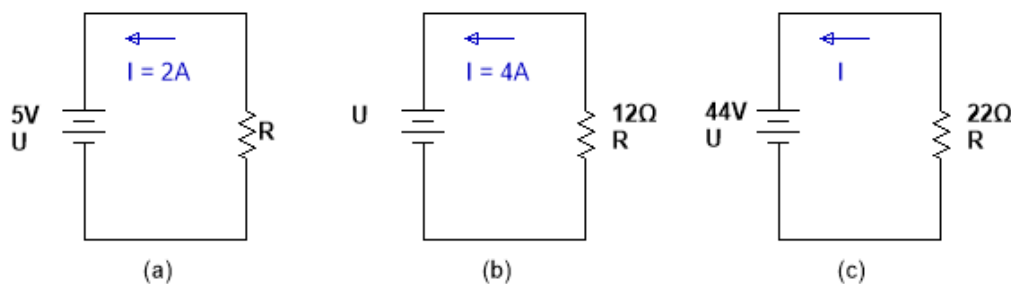
Een elektrische straalkachel heeft een vermogen van 2000 W. Als dit toestel aan een spanning van 230 V wordt aangesloten, bepaal dan de stroom die door deze straalkachel gaat.

**Oplossing:**

$$I = \frac{P}{U} = \frac{2200 \text{ W}}{230 \text{ V}} = 9,57 \text{ A}$$

**Voorbeeld 2-4**

Bepaal het vermogen in elk van onderstaande figuren.



*Figuur 2-vb01*

**Oplossing:**

(a) In schakeling (a) is de stroom en spanning gekend :

$$P = U \times I = 5V \times 2A = 10 W$$

(b) In schakeling (b) zijn de weerstand en stroom gekend:

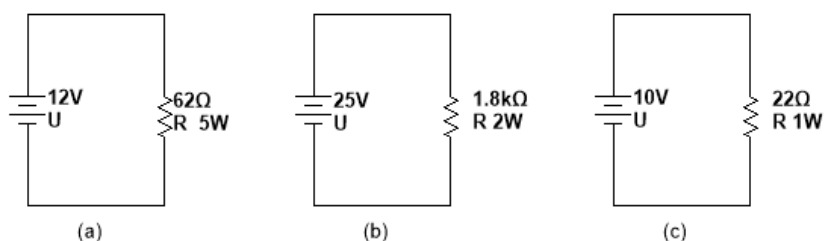
$$P = I^2 \times R = (4 A)^2 \times 12 \Omega = 192 W$$

(c) In schakeling (c) zijn weerstand en spanning gekend:

$$P = \frac{U^2}{R} = \frac{(44 V)^2}{22 \Omega} = 88 W$$

**Voorbeeld 2-5**

Bepaal van de schakelingen in figuur 3-16 of de weerstand oververhit wordt of niet.



*Figuur 2-vb02*

**Oplossing:**

$$(a) P = \frac{U^2}{R} = \frac{(12 V)^2}{62 \Omega} = 2,32 W$$

Het maximaal vermogen dat de weerstand kan dissiperen is 5 W. De weerstand van de schakeling (a) wordt niet oververhit.



$$(b) P = \frac{U^2}{R} = \frac{(25 V)^2}{1,8 k\Omega} = 0,35 W$$

Het maximaal vermogen dat de weerstand kan dissiperen is 2 W. De weerstand van de schakeling (b) wordt niet oververhit.

$$(c) P = \frac{U^2}{R} = \frac{(10 V)^2}{22 \Omega} = 4,55 W$$

Het maximaal vermogen dat de weerstand kan dissiperen is 1 W. Vermits in de schakeling de weerstand 4,55 W moet dissiperen wordt deze oververhit. De kans is groot dat de weerstand in deze schakeling zal verbranden waardoor deze stuk gaat en een open keten zal vormen.

### 2.1.3 Het rendement van een spanningsbron

Het rendement  $\eta$  of efficiëntie is de verhouding van het uitgangsvermogen van de spanningsbron op het ingangsvermogen. In formulevorm :

$$\eta = \frac{P_{OUT}}{P_{IN}}$$

Het rendement wordt dikwijls uitgedrukt in een percentage. Als bijvoorbeeld het ingangsvermogen gelijk is aan 100 W en het uitgangsvermogen gelijk is aan 75 W, dan is het rendement gelijk aan :

$$\eta = \frac{P_{OUT}}{P_{IN}} = \frac{75 W}{100 W} = 0,75 \text{ of } 75 \%$$

Alle elektronische voedingen zijn energieomzetters en vereisen dat er vermogen wordt ingebracht om een bepaald vermogen uit te halen. Zo kan een elektronische gelijkspanningsvoeding via een stopcontact vermogen van het net gebruiken als ingangsvermogen. Het uitgangsvermogen wordt meestal geleverd via een ingestelde gelijkspanning. Het uitgangsvermogen is steeds minder dan het opgenomen vermogen uit de netspanning. Omdat een deel van de totale stroom intern wordt gebruikt voor de stroomvoorziening van de interne schakelingen, ontstaat er een intern energieverlies. Dit intern energieverlies wordt het vermogenverlies genoemd. Het uitgangsvermogen is bijgevolg gelijk aan het ingangsvermogen waarbij dit vermogenverlies wordt afgetrokken. Als het vermogenverlies wordt voorgesteld door  $P_{LOSS}$  kan het uitgangsvermogen als volgt bepaald worden:

$$P_{OUT} = P_{IN} - P_{LOSS}$$

Een hoog rendement betekent dat er heel weinig vermogen wordt gedissipeerd in de voeding zelf. Hierdoor wordt er een hoger hoeveelheid uitgangsvermogen geleverd bij een gegeven ingangsvermogen.

#### Voorbeeld 2-6

Een spanningsbron heeft 64 W ingangsvermogen nodig vanuit het net om een uitgangsvermogen van 40 W te kunnen leveren.

- Wat is het rendement van deze spanningsbron?
- Wat is het intern vermogenverlies van deze spanningsbron?

#### Oplossing:

$$a) \text{ Rendement : } \eta = \frac{P_{OUT}}{P_{IN}} = \frac{40 W}{64 W} = 0,625 \text{ of } 62,5 \%$$

$$b) \text{ Intern vermogenverlies : } P_{LOSS} = P_{IN} - P_{OUT} = 64 W - 40 W = 24 W$$

## 2.1.4 Het begrip ampère-uur (Ah) bij batterijen

Batterijen zetten opgeslagen chemische energie om in elektrische energie. Ze worden veel gebruikt voor het leveren van stabiele gelijkstroom aan kleine systemen zoals laptops en smartphones. De batterijen in deze kleine systemen zijn gewoonlijk oplaadbaar. Bij een oplaadbare batterij kan de chemische reactie worden omgekeerd via een externe spanningsbron. De capaciteit van een batterij wordt uitgedrukt in ampère-uur (Ah). Op een batterij staat het aantal ampère-uur vermeld. Voor een oplaadbare batterij is het vermelde ampère-uur de maximale capaciteit die kan worden afgegeven alvorens deze opnieuw moet opgeladen worden. De ampère-uur-waarde van een batterij bepaald hoelang een batterij een bepaalde hoeveelheid stroom kan leveren gedurende één uur. Bijvoorbeeld een batterij met vermelding  $1500\text{ mAh}$  kan een stroom leveren van  $1500\text{ mA}$  of  $1,5\text{ A}$  gedurende  $1$  uur aan een belasting. Dit betekent dat diezelfde batterij een stroom van  $3\text{ A}$  kan leveren gedurende een half uur. Analooch kan deze batterij een stroom leveren van  $750\text{ mA}$  gedurende twee uren. Hoe meer stroom de batterij moet leveren, hoe korter de levensduur van de batterij en omgekeerd. In de praktijk is de batterij gewoonlijk geschikt voor een bepaald stroomniveau en uitgangsspanning. Bijvoorbeeld een  $12\text{ V}$  autobatterij kan worden beoordeeld voor  $70\text{ Ah}$  bij een stroomsterkte van  $3,5\text{ A}$ . Dit betekent dat deze batterij een gemiddelde stroom van  $3,5\text{ A}$  kan leveren gedurende  $20$  uur bij de nominale spanning.

### Voorbeeld 2-7

Hoeveel uur kan een batterij van  $40\text{ Ah}$  een stroom van  $2,5\text{ A}$  leveren?

#### Oplossing:

Het aantal ampère-uur is gelijk aan de geleverde stroom vermenigvuldigt met het aantal uren dat deze stroom kan geleverd worden gedurende één uur. Om het aantal uren te vinden stellen we het aantal uur voor door  $x$ .

$$40\text{ Ah} = 2,5\text{ A} \times x\text{ uur}$$

$$x\text{ uur} = \frac{40\text{ Ah}}{2,5\text{ A}} = 16\text{ uur}$$

## 2.1.5 Vermogen in serie- en parallelschakeling

Het vermogen dat gedissipeerd wordt door één weerstand in een serieschakeling draagt bij tot de totale vermogendissipatie in de schakeling. De individuele vermogendissipaties van de weerstanden in de schakeling kunnen worden opgeteld om het totale vermogen te bekomen.

**Wat is belangrijk?**

- Je berekent het vermogen in een serieschakeling.
- Je berekent het vermogen in een parallelschakeling
- Je past de vermogenformules toe

### 2.1.5.1 Vermogen in een serieschakeling

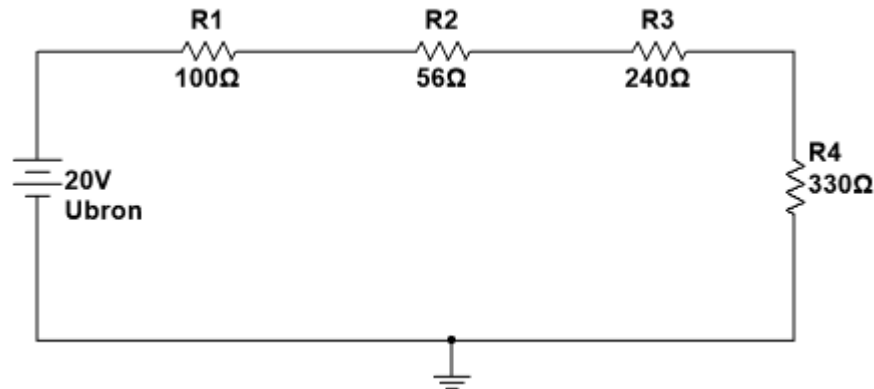
Het totale vermogen  $P_T$  in een serieschakeling van weerstanden is gelijk aan de som van de vermogens in iedere weerstand in deze serieschakeling. In formulevorm:

$$P_T = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$

De vermogenformules die in vorige paragraaf besproken zijn, zijn ook hier geldig.

### Voorbeeld 2-8

Bepaal het totale vermogen in de serieschakeling van figuur 2-vb03



Figuur 2-vb03

### Oplossing

Eerst wordt de totale weerstand bepaald :

$$R_T = R_1 + R_2 + R_3 + R_4 = 100 \, \Omega + 56 \, \Omega + 240 \, \Omega + 330 \, \Omega = 726 \, \Omega$$

Omdat de bronspanning en de totale weerstand nu gekend zijn, kan je het totaal vermogen berekenen met de formule  $P_T = \frac{U_{bron}^2}{R_T}$ .

$$P_T = \frac{(20 \, V)^2}{726 \, \Omega} = 551 \, mW$$

Je kan ook het totale vermogen vinden door het vermogen van iedere weerstand te bepalen en deze vervolgens op te tellen. Eerst wordt de totale stroom bepaald:

$$I_T = \frac{U_{bron}}{R_T} = \frac{20 \, V}{726 \, \Omega} = 27,55 \, mA$$

Het totale vermogen is dan bijgevolg :

$$P_T = I_T^2 \times R_1 + I_T^2 \times R_2 + I_T^2 \times R_3 + I_T^2 \times R_4$$

$$P_T = (27,55 \, mA)^2 \times 100 \, \Omega + (27,55 \, mA)^2 \times 56 \, \Omega + (27,55 \, mA)^2 \times 240 \, \Omega + 27,55 \, mA^2 \times 330 \, \Omega$$

$$P_T = 75,9 \, mW + 42,5 \, mW + 182,16 \, mW + 250,47 \, mW$$

$$P_T = 551 \, mW$$

## 2.1.6 Vermogen in parallelschakelingen

Het totaal vermogen van een parallelschakeling kan gevonden worden door alle vermogens van de afzonderlijke weerstanden op te tellen. Dit is ook zo bij de serieschakeling.

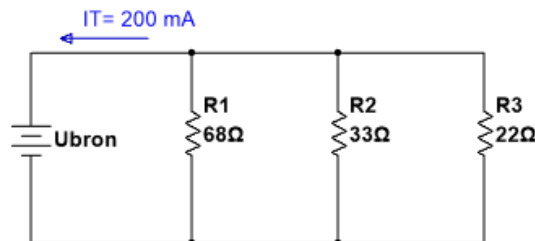
Het totaal vermogen bepalen van  $n$  weerstanden in parallel kan met volgende vergelijking worden bepaald:

$$P_T = P_1 + P_2 + \dots + P_n$$

Volgende rekenvoorbeelden geven je meer inzicht in het bepalen van het totale vermogen in een parallelschakeling.

### Voorbeeld 2-9

Bepaal het totaal vermogen in de parallelschakeling van figuur vb-04.



Figuur 2-vb04

### Oplossing

$I_T = 200 \text{ mA}$  en de totale weerstand is gelijk aan:

$$R_T = \frac{1}{\frac{1}{68 \Omega} + \frac{1}{33 \Omega} + \frac{1}{22 \Omega}} = 11,05 \Omega$$

Het totaal vermogen is dan het snelst op volgende wijze te bepalen:

$$P_T = I_T^2 \times R_T = (200 \text{ mA})^2 \times 11,1 \Omega = 442 \text{ mW}$$

Je kan het totaal vermogen ook bepalen door het vermogen per weerstand te bepalen en dan de vermogens op te tellen. De spanning over iedere paralleltak is dezelfde en gelijk aan de aangelegde spanning. Deze is te vinden via de wet van Ohm:

$$U_{bron} = I_T \times R_T = 200 \text{ mA} \times 11,05 \Omega = 2,21 \text{ V}$$

Vervolgens bepaal je per weerstand het gedissipeerde vermogen:

$$P_{R1} = \frac{U_{bron}^2}{R_1} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{68 \Omega} = 71,83 \text{ mW}$$

$$P_{R2} = \frac{U_{bron}^2}{R_2} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{33 \Omega} = 148 \text{ mW}$$

$$P_{R3} = \frac{U_{bron}^2}{R_3} = \frac{(2,21 \text{ V})^2}{22 \Omega} = 222 \text{ mW}$$

Door de drie gevonden vermogens nu samen te tellen bekom je eveneens het totale vermogen:

$$P_T = P_{R1} + P_{R2} + P_{R2} = 71,83 \text{ mW} + 148 \text{ mW} + 222 \text{ mW} = 441,83 \text{ mW}$$

Het klein verschil tussen de twee totaal vermogens is te wijten aan afrondingsfouten.

**Voorbeeld 2-10**

Een luidsprekerkast bestaat uit twee luidsprekers. Een om de hoge tonen weer te geven en een om de lage tonen weer te geven. Stel dat beide luidsprekers een impedantie van  $8\ \Omega$  hebben en de versterker een maximale amplitude van  $15\text{ V}$  naar de luidsprekers stuurt, hoeveel vermogen moet de versterker dan hebben om dit signaal aan de luidsprekers te kunnen leveren.

**Oplossing**

De twee luidsprekers staan parallel aangesloten. Het maximaal vermogen dat moet geleverd worden aan elke luidspreker is gelijk aan :

$$P_{\max} = \frac{U_{\max}^2}{R} = \frac{(15\text{ V})^2}{8\ \Omega} = 28,125\text{ W}$$

Aan iedere luidspreker moet dit vermogen geleverd worden zodat het totaal vermogen dat de versterker moet leveren gelijk is aan :

$$P_T = P_{\max(\text{Luidspreker1})} + P_{\max(\text{Luidspreker2})}$$

$$P_T = 28,125\text{ W} + 28,125\text{ W} = 56,25\text{ W}$$

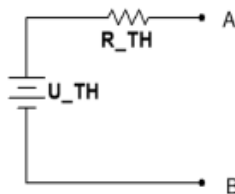
**2.2 Theorema van Thevenin**

Het theorema van Thevenin of de stelling van Thevenin levert een methode om een schakeling te vereenvoudigen. In veel gevallen kan deze stelling gebruikt worden om de analyse van gemengde schakelingen te vereenvoudigen.

**Wat is belangrijk?**

- **Je past het theorema van Thevenin toe op een schakeling.**
- **Je beschrijft de vorm van een Thevenin equivalente schakeling.**
- **Je bepaalt de spanningswaarde van de Thevenin equivalente spanningsbron.**
- **Je bepaalt de weerstandswaarde van de Thevenin equivalente weerstand.**
- **Je past het theorema van Thevenin toe op een gedeelte van een schakeling.**

Het Thevenin-equivalent van een twee-terminal resistieve schakeling bestaat uit een equivalente spanningsbron  $U_{TH}$  en een equivalente weerstand  $R_{TH}$ . De waarden van  $U_{TH}$  en  $R_{TH}$  zijn afhankelijk van de waarde van componenten in de oorspronkelijke schakeling. Men kan bijgevolg een twee terminal schakeling vereenvoudigen via Thevenin ongeacht zijn complexiteit.



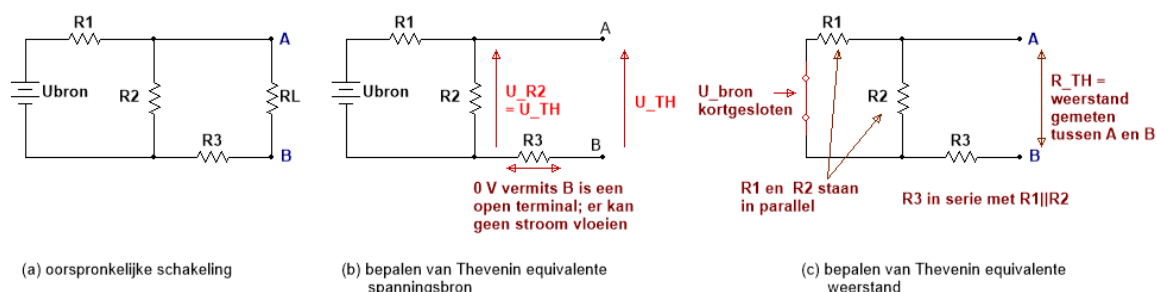
Figuur 2-2 : Voorstelling van de algemene vorm van een Thevenin equivalent.

De Thevenin equivalente spanning  $U_{TH}$  is gelijk aan de open circuit (geen belasting) spanning tussen de gespecificeerde terminals van een schakeling. De Thevenin equivalente weerstand  $R_{TH}$  is gelijk aan de totale weerstand die zich voordoet tussen deze twee gespecificeerde terminals van

een schakeling. Figuur 2-2 geeft een voorbeeld van de opbouw van een Thevenin equivalente schakeling.

Een Thevenin equivalent is niet hetzelfde als de originele schakeling maar het gedraagt zich in termen van stroom en spanning exact hetzelfde als de schakeling die hiermee vervangen wordt. Bij éénzelfde belasting door beide schakelingen worden dezelfde stroom- en spanningswaarden gemeten. Deze conditie wordt soms ook benoemd als terminal equivalentie.

Hoe kan je het Thevenin equivalent bepalen? Stel de schakeling van figuur 2-3 (a). Het is de bedoeling dat de schakeling die zich links bevindt van de punten *A* en *B* te vervangen door zijn Thevenin equivalent.



Figuur 2-3: Procedure voor het bepalen van het Thevenin equivalent van een schakeling

Figuur 2-3 (b) geeft weer hoe je de Thevenin equivalente spanning kan bepalen tussen de punten *A* en *B*. Eerst wordt de belasting  $R_L$  verwijderd (indien aanwezig) zodat de terminals open zijn. De Thevenin equivalente spanning kan je nu vinden door de spanning te berekenen die tussen de vermelde punten staat. Daar  $R_L$  werd verwijderd is de stroomkring voor  $R_3$  onderbroken. Dit heeft als gevolg dat er nu geen stroom door deze weerstand kan vloeien waardoor er ook geen spanningsval over  $R_3$  kan staan ( $U_{R3} = 0\text{ V}$ ). De spanning die je normaal zou meten tussen de punten *A* en *B* in dit voorbeeld is gelijk aan de som van de spanningsval  $U_{R2}$  over de weerstand  $R_2$  met de spanningsval  $U_{R3}$  over de weerstand  $R_3$ . Daar, zoals reeds vermeld,  $U_{R3}$  gelijk is aan  $0\text{ V}$  is de Thevenin equivalente spanning  $U_{TH}$  gelijk aan  $U_{R2}$ . Deze spanning is te vinden door de spanningsdelerformule toe te passen op  $R_1$  en  $R_2$ :

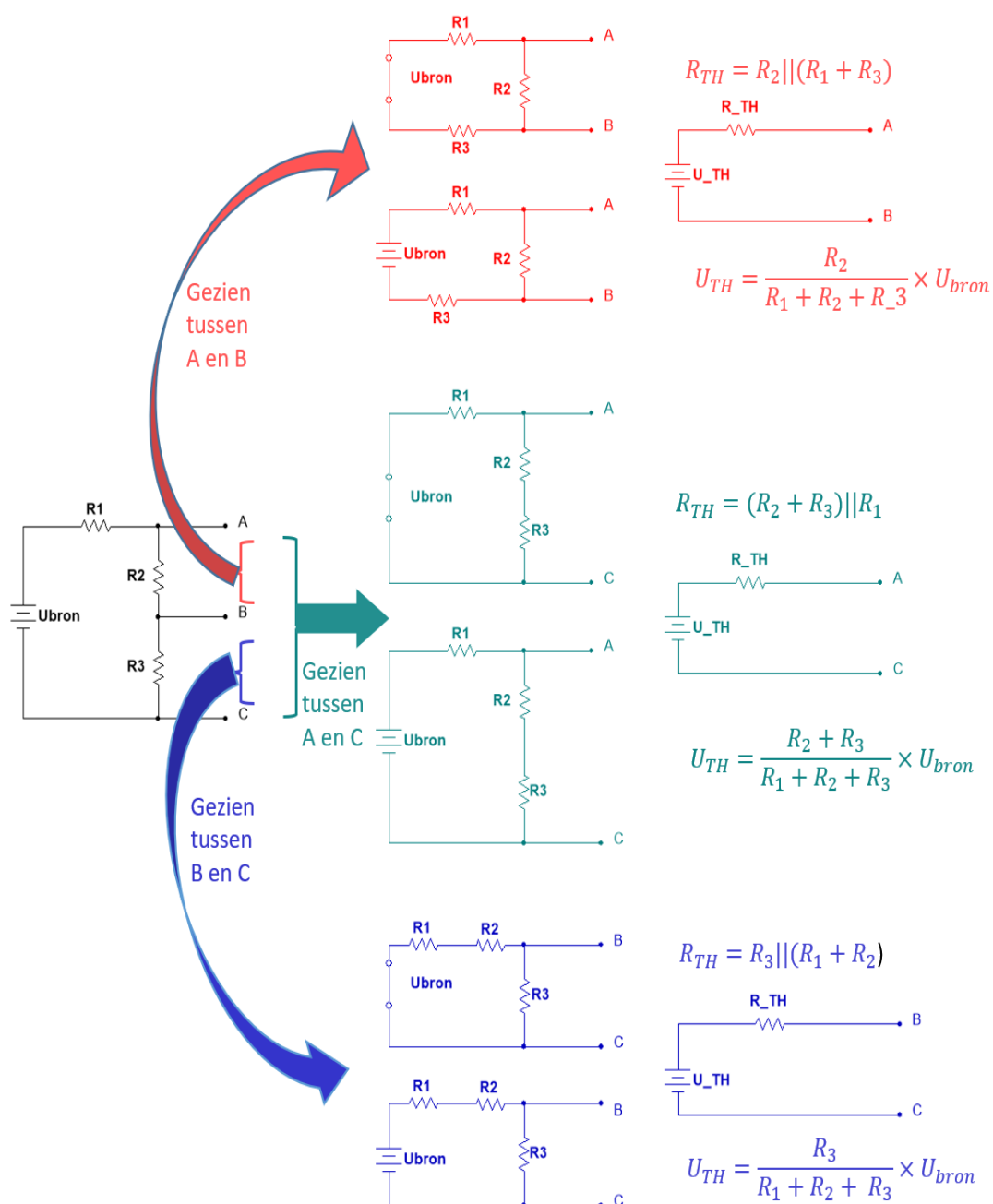
$$U_{TH} = U_{R2} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron}$$

In figuur 2-3 (c) zie je hoe je de Thevenin equivalente weerstand kan bepalen. Ook nu wordt eerst de belastingsweerstand  $R_L$  uit de schakeling verwijderd. Vervolgens wordt de spanningsbron  $U_{bron}$  kortgesloten. Dit is voorgesteld met een gesloten schakelaar in figuur 2-3 (c). De Thevenin equivalente weerstand vind je nu door de weerstandswaarde te berekenen die zich tussen de punten *A* en *B* bevindt. Doordat de bron  $U_{TH}$  werd kortgesloten, staan de weerstanden  $R_1$  en  $R_2$  in parallel. De Thevenin equivalente weerstand  $R_{TH}$  tussen de punten *A* en *B* is dan gelijk aan :

$$R_{TH} = R_{AB} = R_3 + (R_1 || R_2)$$

Van zodra  $U_{TH}$  en  $R_{TH}$  gekend zijn kan de schakeling van figuur 2-3 (a) vervangen worden door de schakeling van figuur 2-2.

De Thevenin equivalentie is afhankelijk van de punten waartussen gekeken wordt. Bekijk hiervoor figuur 2-4. Je kan het Thevenin equivalent bepalen tussen de punten *A* en *B*, *B* en *C* of *A* en *C*.

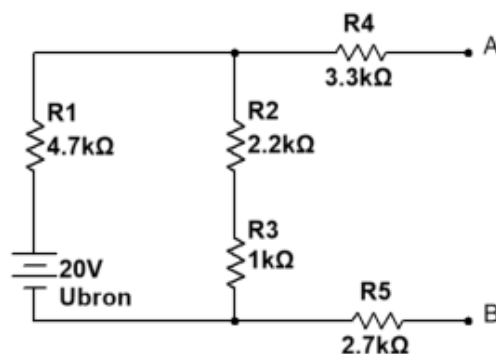


Figuur 2-4: Het Thevenin equivalent is afhankelijk van tussen welke punten naar de schakeling wordt gekeken

Het Thevenin equivalent gezien tussen de punten  $A$  en  $B$  levert andere waarden voor  $U_{TH}$  en  $R_{TH}$  op dan gezien tussen de punten  $B$  en  $C$ . In figuur 2-4 zie je de uitwerking van het Thevenin equivalent telkenmale je tussen twee andere punten het equivalent bepaalt.

**Voorbeeld 2-11**

Bepaal het Thevenin equivalent tussen de punten *A* en *B* van de schakeling in figuur 2-vb05.



Figuur 2-vb05

**Oplossing**

Bepalen van  $U_{TH}$ :

Tussen *A* en *B* is de keten onderbroken. Er vloeit dus geen stroom door  $R_4$  en  $R_5$  waardoor de spanningsvallen over deze weerstanden gelijk is aan 0 V. Blijft nog over de spanningsvallen over de serieschakeling  $R_2 + R_3$  :

$$U_{TH} = U_{AB} = \frac{R_2 + R_3}{R_1 + R_2 + R_3} \times U_{bron} = \frac{2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega}{4,7 \text{ k}\Omega + 2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega} \times 20 \text{ V} = 8,1 \text{ V}$$

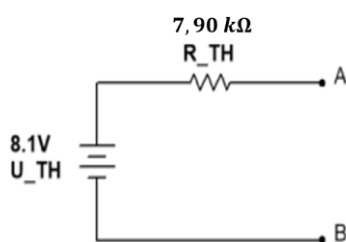
Bepalen van  $R_{TH}$ :

De spanningsbron wordt nu als een kortsluiting aanzien.  $R_{TH}$  is gelijk aan de totale weerstandswaarde tussen de punten *A* en *B* waarbij  $U_{bron}$  is kortgesloten:

$$R_{TH} = R_4 + \{R_1 || (R_2 + R_3)\} + R_5$$

$$R_{TH} = 3,3 \text{ k}\Omega + \frac{4,7 \text{ k}\Omega \times 3,2 \text{ k}\Omega}{4,7 \text{ k}\Omega + 3,2 \text{ k}\Omega} + 2,7 \text{ k}\Omega = 7,90 \text{ k}\Omega$$

De Thevenin equivalente schakeling van figuur 6-31 is weergegeven in figuur 2-vb06.

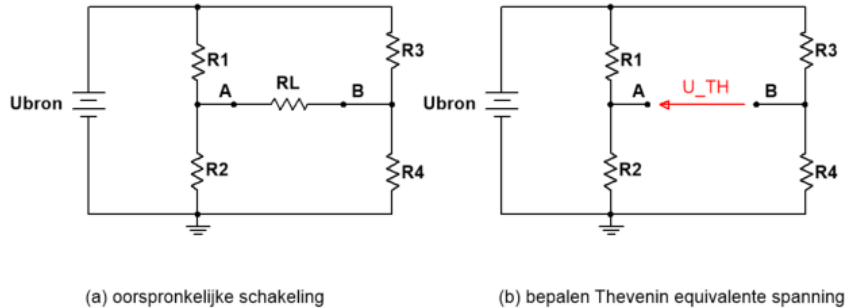


Figuur 2-vb06



### 2.2.1 Thevenin equivalent van een brugschakeling

Figuur 2-5 toont een brugschakeling met een bepaalde belasting  $R_L$  tussen de punten  $A$  en  $B$ . IAls je het Thevenin equivalent bepaalt tussen deze twee punten, vervang je de ganse brugschakeling door een schakeling met één spanningsbron  $U_{TH}$  en een weerstand  $R_{TH}$ . Hierdoor wordt het gemakkelijker in te zien en te bepalen welke spanning exact over  $R_L$  staat en hoeveel stroom er door vloeit. Ook kan je dit Thevenin equivalent gebruiken om te bepalen bij welke belasting maximaal vermogensoverdracht plaatsvindt. Later meer hierover.

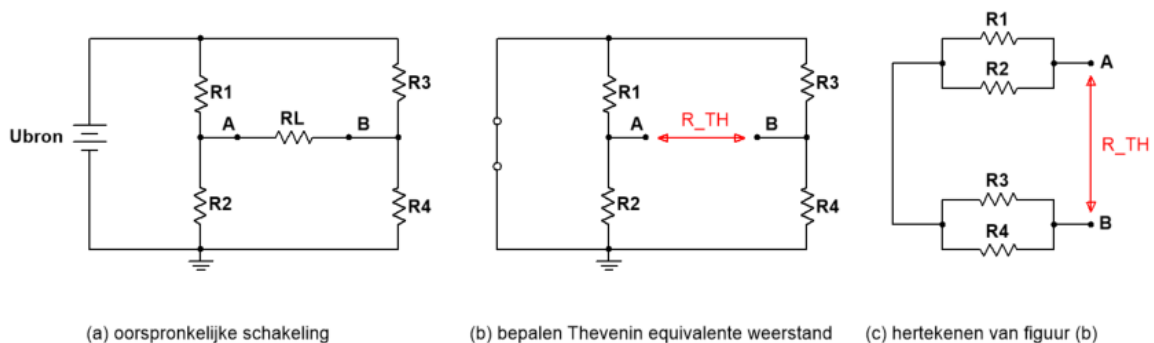


Figuur 2-5 : Bepalen van Thevenin equivalente spanning bij een brugschakeling met belasting

Om het Thevenin equivalent te bepalen verwijder je eerst de weerstand  $R_L$  tussen de punten  $A$  en  $B$ . Wat overblijft is een parallelschakeling van twee spanningsdelers. Dit is weergegeven in de schakeling van figuur 2-5 (b). De Thevenin equivalente spanning is de spanning die tussen deze twee punten staat. Deze kan je bepalen door het verschil te nemen tussen de spanning op punt  $A$  met de spanning op punt  $B$ . In formulevorm:

$$U_{TH} = U_A - U_B = \frac{R_2}{R_1 + R_2} \times U_{bron} - \frac{R_4}{R_3 + R_4} \times U_{bron}$$

$$U_{TH} = \left( \frac{R_2}{R_1 + R_2} - \frac{R_4}{R_3 + R_4} \right) \times U_{bron}$$



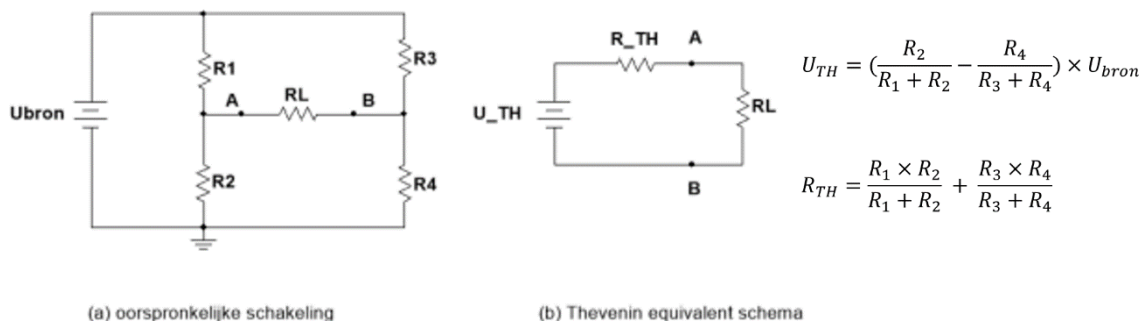
Figuur 2-6 : Bepalen van Thevenin equivalente weerstand bij een brugschakeling met belasting

Figuur 2-6 toont het stappenverloop om de Thevenin equivalente weerstand  $R_{TH}$  te bepalen. Om deze weerstand te bepalen wordt eerst  $R_L$  verwijderd. Vervolgens wordt de spanningsbron kortgesloten en daarna kan je de weerstandswaarde tussen de punten  $A$  en  $B$  bepalen. In figuur 2-6 (c) is de brug hertekent zodat je gemakkelijk kan inzien dat Thevenin equivalente weerstand tussen  $A$  en  $B$  bestaat uit een serieschakeling van twee parallelschakelingen. De waarde van  $R_{TH}$  is dan als volgt te bepalen:

$$R_{TH} = R_{AB} = R_1 || (R_2 + R_3) || R_4$$

$$R_{TH} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2} + \frac{R_3 \times R_4}{R_3 + R_4}$$

Figuur 2-7 geeft het uiteindelijke Thevenin equivalent weer van de brugschakeling. De belasting van dit equivalent schema is de belasting  $R_L$  die in de oorspronkelijke brugschakeling tussen de punten A en B stond.



Figuur 2-7 : Thevenin equivalent van een brugschakeling

## 2.2.2 Samenvatting Theorema van Thevenin

De stappen die je doorloopt om een Thevenin equivalent van een schakeling te bepalen zijn de volgende:

- Stap 1 : verwijder de belasting tussen de twee punten (terminals) vanwaar je het Thevenin equivalent wil bepalen.
- Stap 2 : Bepaal de Thevenin equivalente spanning  $U_{TH}$  tussen de twee open punten.
- Stap 3 : Bepaal de Thevenin equivalente weerstand  $R_{TH}$  met alle bronnen vervangen door hun inwendige weerstand. Bronnen die ideaal verondersteld kunnen worden hebben een inwendige weerstand gelijk aan  $0 \Omega$ .
- Stap 4 : Verbind  $U_{TH}$  en  $R_{TH}$  in serie met elkaar om het volledige Thevenin equivalent te creëren die de oorspronkelijke schakeling vervangt.
- Stap 5 : Plaats de belasting, die in stap 1 verwijderd was, terug op zijn plaats tussen de twee beschouwde punten. Je kan nu de stroom en spanning berekenen door de belasting via de wet van Ohm. De gevonden stroom- en spanningswaarde aangaande de belasting zijn dezelfde waarden als deze die je via de oorspronkelijke schakeling had berekend.

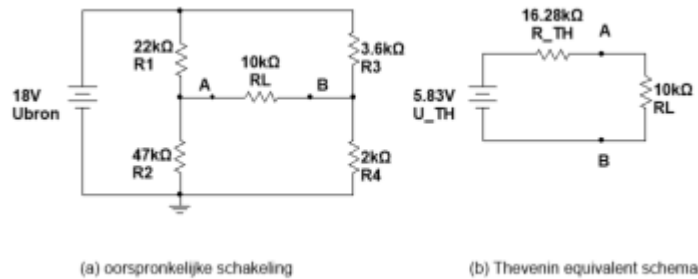
Praktisch bepalen van het Thevenin equivalent van een schakeling:

- Haal de belasting van de schakeling.
- $U_{TH}$  is de spanning die je meet tussen de twee beschouwde punten.
- $R_{TH}$  kan je vinden door een potentiometer tussen de beschouwde punten te plaatsen en deze zodanig te regelen totdat de spanning hierover is gedaald tot de helft van de oorspronkelijke waarde. De weerstand die dan gemeten wordt is de Thevenin equivalente weerstand.

Het Theorema van Thevenin is een nuttige manier om lineaire circuitelementen te vervangen door een equivalente schakeling die kan worden gebruikt voor onderzoek van de invloed van diverse belastingen op het circuit. De eis dat de te vervangen elementen door een Thevenin circuit lineair moeten zijn, plaatsen enkele beperkingen op het gebruik van dit Theorema. Desondanks, als de

### Voorbeeld 2-12

Bepaal de spanning over en stroom door  $R_L$  van de schakeling in figuur 2-vb07.



Figuur 2-vb07

### Oplossing

Stap 1 : verwijder  $R_L$  uit de schakeling.

Stap 2: bepalen van de Thevenin equivalente spanning (zie hiervoor ook figuur 2-5) :

$$U_{TH} = \left( \frac{R_2}{R_1 + R_2} - \frac{R_4}{R_3 + R_4} \right) \times U_{bron}$$

$$U_{TH} = \left( \frac{47 \text{ k}\Omega}{22 \text{ k}\Omega + 47 \text{ k}\Omega} - \frac{2 \text{ k}\Omega}{3,6 \text{ k}\Omega + 2 \text{ k}\Omega} \right) \times 18V = 5,83 \text{ V}$$

Stap 3: bepalen van de Thevenin equivalente weerstand (zie hiervoor ook figuur 2-6)

$$R_{TH} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2} + \frac{R_3 \times R_4}{R_3 + R_4}$$

$$R_{TH} = \frac{22 \text{ k}\Omega \times 47 \text{ k}\Omega}{22 \text{ k}\Omega + 47 \text{ k}\Omega} + \frac{3,6 \text{ k}\Omega \times 2 \text{ k}\Omega}{3,6 \text{ k}\Omega + 2 \text{ k}\Omega} = 16,28 \text{ k}\Omega$$

Stap 4 : tekenen van Thevenin equivalent schema met aansluiting van  $R_L$  (zie figuur 6-36 (b))

Stap 5 : bepalen van  $U_{RL}$  :

$$U_{RL} = \frac{R_L}{R_{TH} + R_L} \times U_{TH} = \frac{10 \text{ k}\Omega}{16,28 \text{ k}\Omega + 10 \text{ k}\Omega} \times 5,83 \text{ V} = 2,22 \text{ V}$$

Stap 6: bepalen van  $I_{RL}$ :

$$I_{RL} = \frac{U_{RL}}{R_L} = \frac{2,22 \text{ V}}{10 \text{ k}\Omega} = 222 \text{ }\mu\text{A}$$

te vervangen schakeling ongeveer lineair is, is Thevenin's Theorema nuttig om te gebruiken. Dit is het geval voor veel versterkercircuits die we later zullen onderzoeken.

### 2.2.3 Het maximaal vermogenoverdrachttheorema

Het maximaal vermogenoverdrachttheorema is belangrijk wanneer je moet weten bij welke weerstandswaarde van de belasting de spanningsbron het meeste vermogen levert.

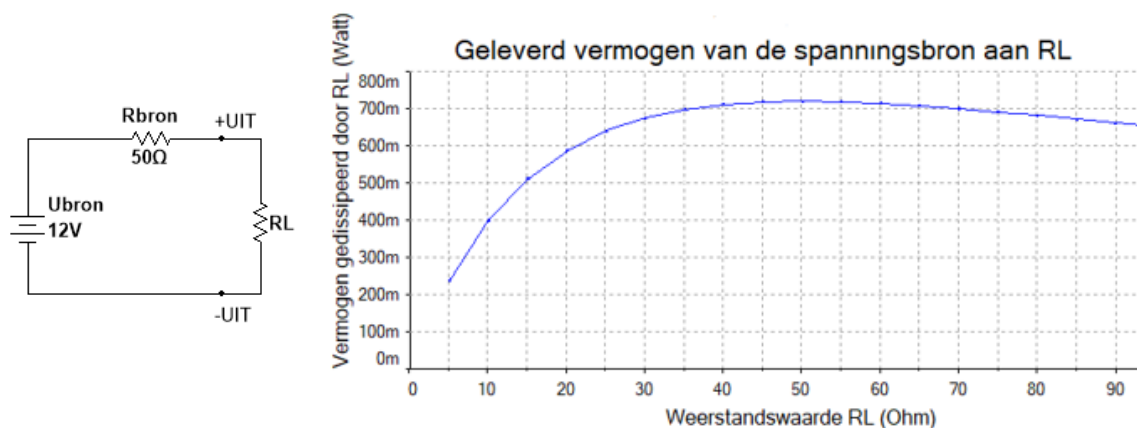
**Wat is belangrijk?**

- Je omschrijft wat wordt verstaan onder het vermogenoverdrachttheorema.
- Je bepaalt de waarde van de belastingsweerstand waarvoor maximaal vermogen wordt overgebracht vanuit een gegeven schakeling.

Voor een gegeven bronspanning wordt het maximaal vermogen overgedragen van de bron naar de belasting als de belastingsweerstand even groot is als de bronweerstand. Gezien vanaf de uitgangsterminals van de spanningsbron is de bronweerstand  $R_{bron}$  gelijk aan de Thevenin equivalente weerstand van de spanningsbron. Als  $R_{bron}$  gelijk is aan  $R_L$  dan is er maximaal vermogenoverdracht van de spanningsbron naar de belasting toe.

Bij audioversterkers, radio's, ... is de belasting de luidspreker. De schakeling die de luidspreker aanstuurt is een vermogenversterker. Om zoveel mogelijk rendement te verkrijgen van de vermogenversterker moet de uitgangsimpedantie van de vermogenversterker gelijk zijn aan de luidsprekerimpedantie.

Stel een spanningsbron met inwendige weerstand  $U_{bron}$  gelijk aan  $50\ \Omega$ . Hierop wordt een regelbare belasting  $R_L$  aangesloten met maximale weerstandswaarde  $100\ \Omega$ . In figuur 2-8 is de schakeling weergegeven en eveneens een grafiek die het vermogen over  $R_L$  weergeeft in functie van zijn weerstandswaarde. Hier is duidelijk te zien dat bij een weerstandswaarde van  $50\ \Omega$  de vermogenoverdracht het grootst is.



Figuur 2-8 : Vermogen geleverd aan de belasting is het grootst als de belasting gelijk is aan de Thevenin equivalent weerstand van de spanningsbron/

Om aan te tonen dat het vermogen het grootst is als  $R_L$  gelijk is aan  $R_{bron}$  bepalen we het vermogen bij belasting gelijk aan  $40\ \Omega$ ,  $50\ \Omega$  en  $60\ \Omega$ :

- Vermogen bij  $R_L = 40\ \Omega$  :

$$I = \frac{U_{bron}}{R_{bron} + R_L} = \frac{12\text{ V}}{50\Omega + 40\Omega} = 0,13\text{ A}$$

$$P_{40\Omega} = I^2 \times R_L = (0,13\text{ A})^2 \times 40\Omega = 711\text{ mW}$$

- Vermogen bij  $R_L = 50\Omega$  :

$$I = \frac{U_{bron}}{R_{bron} + R_L} = \frac{12\text{ V}}{50\Omega + 50\Omega} = 0,12\text{ A}$$

$$P_{40\Omega} = I^2 \times R_L = (0,12\text{ A})^2 \times 50\Omega = 720\text{ mW}$$

- Vermogen bij  $R_L = 60\Omega$  :

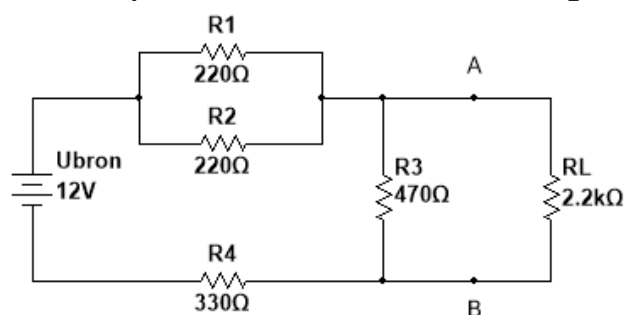
$$I = \frac{U_{bron}}{R_{bron} + R_L} = \frac{12\text{ V}}{50\Omega + 60\Omega} = 0,11\text{ A}$$

$$P_{40\Omega} = I^2 \times R_L = (0,11\text{ A})^2 \times 60\Omega = 714\text{ mW}$$

Voor de weerstandswaarden die verder liggen wordt het gedissipeerde vermogen nog lager (zie grafiek figuur 2-8).

### 2.2.4 Test jezelf: Theorema van Thevenin

1. Welke zijn de twee componenten van een Thevenin equivalent schema?
2. Definieer  $R_{TH}$ .
3. Definieer  $U_{TH}$ .
4. Teken een algemeen schema van een Thevenin equivalent.
5. Bepaal het Thevenin equivalent schema van de schakeling van figuur 2-test1.



Figuur 2-test1

6. Definieer het theorema voor maximale vermogenoverdracht.
7. Wanneer wordt er maximaal vermogen geleverd aan de belasting?
8. Een bepaalde versterker heeft een uitgangsimpedantie van  $8\Omega$ . Hoe groot moet de impedantie van de luidspreker zijn voor maximale vermogenoverdracht van de versterker naar de luidspreker toe?

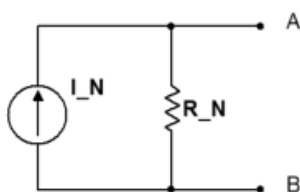
## 2.3 Het Theorema van Norton

Naast het Thevenin equivalent schema, dat bestaat uit een serieschakeling van een spanningsbron en een weerstand, wordt ook gebruik gemaakt van een equivalent schema dat bestaat uit een parallelschakeling van een stroombron met een weerstand. Deze equivalente schakeling wordt het theorema van Norton genoemd.

**Wat is belangrijk?**

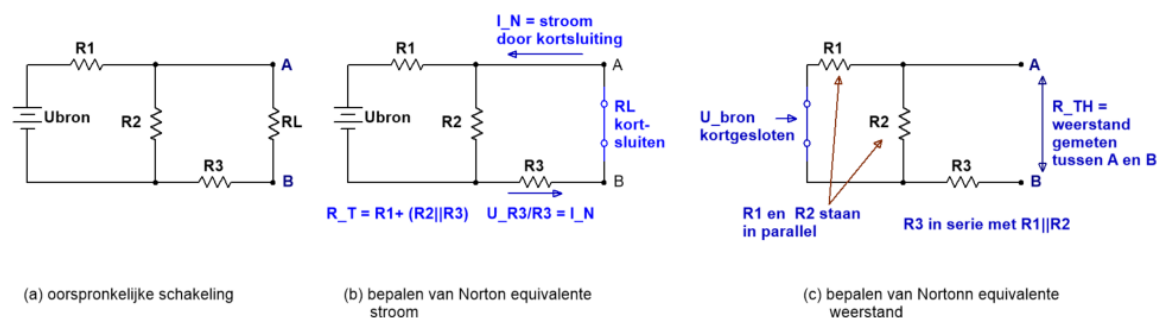
- Je tekent het Norton equivalent schema en benoemt de componenten ervan.
- Je bepaalt van een Norton equivalent schema van een schakeling gezien vanaf twee bepaalde punten.

Het theorema van Norton gebruikt een parallelweerstand en een stroombron als equivalent schema. Dit is weergegeven in figuur 2-9.



Figuur 2-9 : equivalent schema van Norton

De Norton equivalente weerstand wordt op dezelfde manier gevonden als de Thevenin equivalente weerstand. Je haalt de belasting  $R_L$  weg tussen de beschouwde punten, sluit de aanwezige spanningsbron(nen) kort en bepaalt de weerstandswaarde tussen de punten waarop de belasting  $R_L$  was aangesloten. Om de waarde van de equivalente Nortonstroom te vinden wordt de belastingsweerstand  $R_L$  vervangen door een kortsluiting. De kortsluitstroom is de equivalente Nortonstroom.



Figuur 2-10: Procedure voor het bepalen van het Norton equivalent van een schakeling

In figuur 2-10 is weergegeven hoe een Norton equivalent bepaald kan worden tussen twee punten A en B. Om de Nortonstroom te vinden verwijder je de belasting  $R_L$  (zie figuur 2-10 (b)) en sluit je de punten A en B kort. De stroom die door de kortsluiting vloeit, is eveneens de stroom die door de weerstand  $R_3$  vloeit. Deze stroom kan je vinden door de totale weerstand  $R_{(R2 || R3)}$  van de parallelschakeling bestaande uit  $R_2$  en  $R_3$  te berekenen. Vervolgens vind je de spanning over  $R_3$  via de spanningsdelerformule. In formulevorm:

$$R_{R2 || R3} = \frac{R_2 \times R_3}{R_2 + R_3}$$

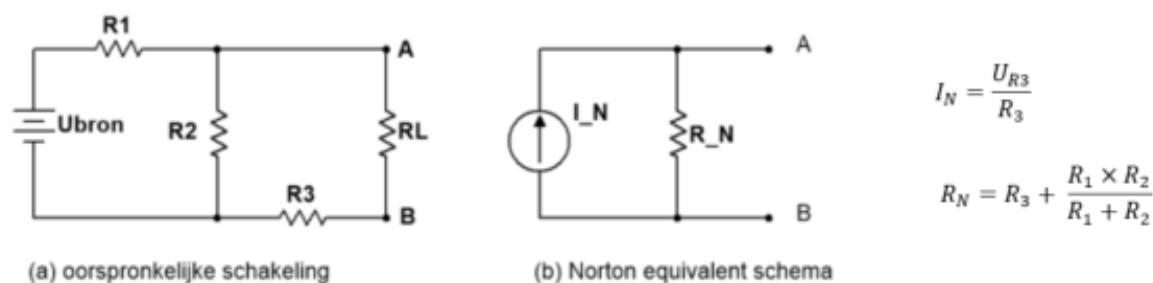
$$U_{R3} = U_{R2||R3} = \frac{R_{R2||R3}}{R_1 + R_{R2||R3}} \times U_{bron}$$

$$I_N = I_{R3} = \frac{U_{R3}}{R_3}$$

Zoals reeds vermeld worde de Norton equivalent weerstand  $R_N$  op dezelfde manier bepaald als de Thevenin equivalent weerstand  $R_{TH}$ . In figuur 2-10 (c) is weergegeven hoe je deze weerstand bepaald. Je verwijdert  $R_L$  en sluit de spanningsbron  $U_{bron}$  kort. Vervolgens bepaal je de totale weerstand tussen de punten A en B. In formulevorm vind je de Norton equivalent weerstand  $R_N$  dan als volgt:

$$R_N = R_{AB} = R_3 + (R_1 || R_2)$$

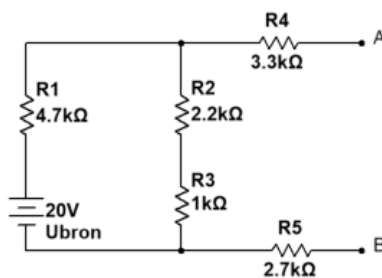
Figuur 2-11 toont het uiteindelijke Norton equivalent schema van de schakeling van figuur 2-10 (a).



Figuur 2-11: (b) is het Norton equivalent schema van de schakeling in (a)

### Voorbeeld 2-13

Bepaal het Norton equivalent tussen de punten A en B van de schakeling in figuur 2-vb08.



Figuur 2-vb08

**Oplossing**

Bepalen van  $R_N$ :

De spanningsbron wordt als een kortsluiting aanzien. De Norton equivalent weerstand  $R_N$  is in deze situatie de totale weerstand tussen de punten  $A$  en  $B$ .

$$R_N = R_4 + \{R_1 || (R_2 + R_3)\} + R_5$$

$$R_{TH} = 3,3 \text{ k}\Omega + \frac{4,7 \text{ k}\Omega \times (2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega)}{4,7 \text{ k}\Omega + 2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega} + 2,7 \text{ k}\Omega = 7,90 \text{ k}\Omega$$

Bepalen van  $I_N$ :

De punten  $A$  en  $B$  worden kortgesloten en  $I_N$  is de stroom die hierdoor vloeit. Door de punten met elkaar te verbinden is er een verbinding tussen  $R_4$  en  $R_5$ . De stroom door deze weerstanden is de Norton equivalent stroom  $I_N$ . Door de kortsluiting staat de serieschakeling  $R_4 + R_5$  parallel met de serieschakeling  $R_2 + R_3$ . Bepalen van deze parallelweerstand:

$$R_{parallel} = \frac{(R_4 + R_5) \times (R_2 + R_3)}{(R_4 + R_5) + (R_2 + R_3)} = \frac{(3,3 \text{ k}\Omega + 2,7 \text{ k}\Omega) \times (2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega)}{(3,3 \text{ k}\Omega + 2,7 \text{ k}\Omega) + (2,2 \text{ k}\Omega + 1 \text{ k}\Omega)} = 2,09 \text{ k}\Omega$$

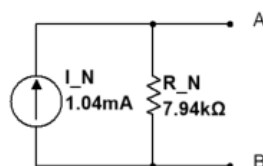
De spanning over deze parallelschakeling:

$$U_{parallel} = U_{R4+R5} = \frac{R_{parallel}}{R_1 + R_{parallel}} \times U_{bron} = \frac{2,13 \text{ k}\Omega}{4,7 \text{ k}\Omega + 2,13 \text{ k}\Omega} \times 20 \text{ V} = 6,16 \text{ V}$$

De Norton equivalente stroom is dan gelijk aan:

$$I_N = \frac{U_{parallel}}{R_4 + R_5} = \frac{6,24 \text{ V}}{3,3 \text{ k}\Omega + 2,7 \text{ k}\Omega} = 1,04 \text{ mA}$$

Het Norton equivalent schema is in figuur 2-vb09 weergegeven.

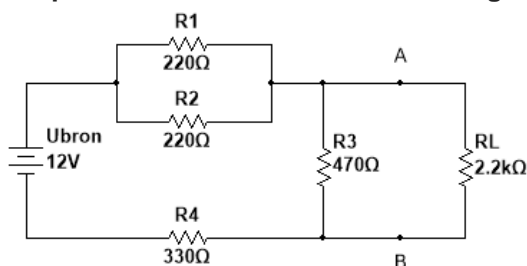


Figuur 2-vb09



### 2.3.1 Test jezelf : Het theorema van Norton

1. Welke zijn de twee componenten van een Norton equivalent schema?
2. Definieer  $R_N$ .
3. Definieer  $I_N$ .
4. Teken een algemeen schema van een Norton equivalent.
5. Bepaal het Norton equivalent schema van de schakeling van figuur 2-test2



Figuur 2-test2

## 2.4 Superpositietheorema

Bepaalde systemen werken met meer dan één bron. Denk maar aan versterkers waar zowel een AC-bron (bv. audio) als een DC-bron aanwezig zijn. Wanneer er meerdere bronnen gebruikt worden in een schakeling is superpositie een middel om de analyse uit te voeren.

**Wat is belangrijk?**

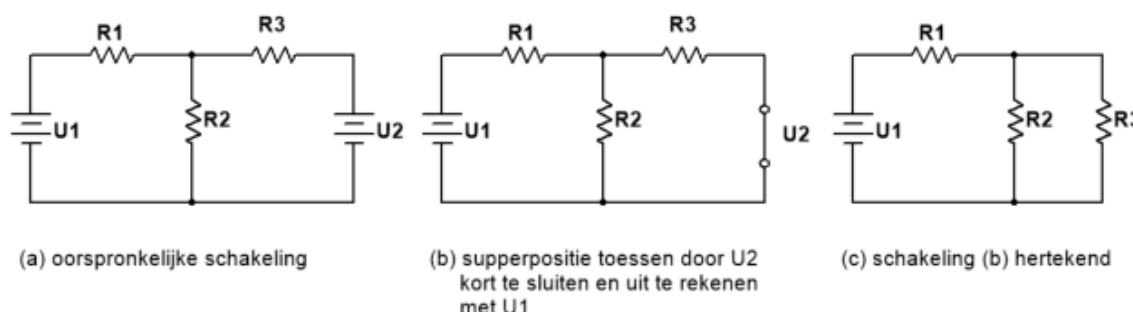
- Je past superpositie toe op schakelingen met meerdere spanningsbronnen.
- Je verklaart de verschillende stappen om superpositie toe te passen.

Wat is superpositie? Superpositie is een manier om stromen te bepalen in een circuit wanneer er meerdere bronnen aanwezig zijn. Hoe? Door afwisselend één bron in het circuit te laten en de andere te vervangen door hun inwendige weerstanden (deze is  $0\ \Omega$  als de bron ideaal kan beschouwd worden). Het totale resultaat (stromen in de verschillende deeltketens) wordt gevonden door de resultaten van iedere bron op te tellen.

De stappen voor analyse met superpositie :

- **Stap 1:** Laat één spanningsbron (of stroombron) in het circuit en vervang alle andere bronnen door hun inwendige weerstand. Voor bronnen die ideaal beschouwd mogen worden is hun inwendige weerstand  $0\ \text{ohm}$  (kortsluiting). Indien het om een stroombron gaat die ideaal mag worden verondersteld, dan is deze inwendige weerstand gelijk aan oneindig (open keten)
- **Stap 2:** Bepaal de specifieke stroom of spanning die je wil weten in het circuit (met één bron in het circuit) Dit is een component van de totale stroom of spanning waarnaar je op zoek bent.
- **Stap 3:** Neem de volgende bron in het circuit en herhaal de eerste twee stappen. Doe dit voor elke bron die aanwezig is in het circuit.
- **Stap 4:** Om de werkelijke stroom te weten van de stroom die je zoekt, hoef je nu nog algebraïsch de som maken van alle gevonden resultaten met één bron in de schakeling. Eens je de stroom kent, kan je via de wet van Ohm de spanning bepalen

Merk op dat DC-bronnen doorgaans als ideaal zijn te beschouwen. Echter de meeste AC-bronnen zijn dat niet. Vooral functiegeneratoren hebben een inwendige weerstand van  $50\ \Omega$  of  $600\ \Omega$ . Stroombronnen zijn doorgaans ook niet ideaal. In het geval van transistoren moeten ze door hun equivalente inwendige weerstand worden vervangen. In figuur 2-12 (a) is een voorbeeldschakeling weergegeven met twee spanningsbronnen en drie weerstanden. Het is de bedoeling om de stroom door  $R_2$  te bepalen. De eerste stap die genomen wordt is één van de spanningsbronnen kortsluiten en vervolgens de stroom bepalen door  $R_2$ . Dit is weergegeven in figuur 2-12 (b). Figuur 2-12 (c) toont een hertekend schema van de schakeling van figuur 2-12 (b).



Figuur 2-12 : Superpositie toepassen door eerst spanningsbron  $U_2$  als kortsluiting te aanzien

De volgende stap die genomen wordt is nu met de spanningsbron  $U_1$  de stroom te bepalen die door de weerstand  $R_2$  vloeit. Hiervoor bepaal je eerst de totale weerstand  $R_{parallel1}$  van de parallelschakeling met de weerstanden  $R_2$  en  $R_3$ . Deze is gelijk aan:

$$R_{parallel1} = \frac{R_2 \times R_3}{R_2 + R_3}$$

Van zodra je  $R_{parallel1}$  kent, kan je spanning over deze parallelschakeling bepalen via de spanningsdelerformule:

$$U_{R_{parallel1}} = U_{R2} = \frac{R_{parallel1}}{R_1 + R_{parallel1}} \times U_1$$

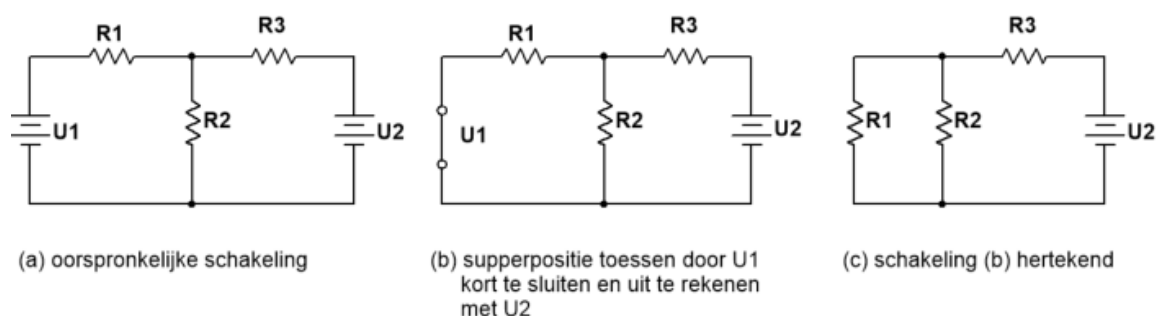
De stroom door de weerstand  $R_2$  kan nu bepaald worden. We noemen deze stroom  $I_{R2-1}$  :

$$I_{R2-1} = \frac{U_{R_{parallel1}}}{R_2}$$

Nu moet je de vorige berekeningen herhalen voor de tweede spanningsbron  $U_2$ . Dit wil zeggen je sluit de spanningbron  $U_1$  kort, hertekend het schema voor de duidelijkheid en maakt de noodzakelijke berekeningen om de stroom  $I_{R2-2}$  te bepalen. Deze is de stroom die door  $R_2$  vloeit ten gevolge van de spanningsbron  $U_2$ . In figuur 2-13 stelt het schema voor met bron  $U_1$  kortgesloten.

Via figuur 2-13 (c) kan zie je dat de schakeling nu bestaat uit een parallelschakeling van de weerstanden  $R_1$  en  $R_2$ . De totale weerstand van deze parallelschakeling wordt voorgesteld als  $R_{parallel2}$ . Deze is gelijk aan:

$$R_{parallel2} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2}$$



Figuur 2-13: Superpositie toepassen door de spanningsbron  $U_1$  als kortsluiting te aanzien

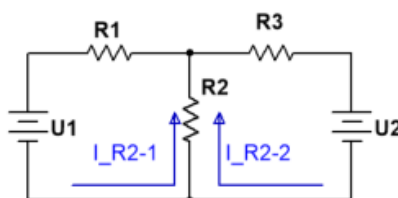
Van zodra je  $R_{parallel2}$  kent, kan je spanning over deze parallelschakeling bepalen via de spanningsdelerformule:

$$U_{R_{parallel2}} = U_{R2} = \frac{R_{parallel2}}{R_3 + R_{parallel2}} \times U_2$$

De stroom door de weerstand  $R_2$  kan nu bepaald worden :

$$I_{R2-2} = \frac{U_{R_{parallel2}}}{R_2}$$

De laatste stap is de optelling van beide stromen door  $R_2$ . Hiervoor dien je ook de zin van de stromen na te gaan. Passen we de elektronenzin toe dan zie je dat beide stromen door  $R_2$  in dezelfde zin vloeien. Dit is weergegeven in figuur 2-14.



Figuur 2-14: De wijze hoe de twee deelstromen, gevonden door toepassing superpositie, door  $R_2$  vloeien

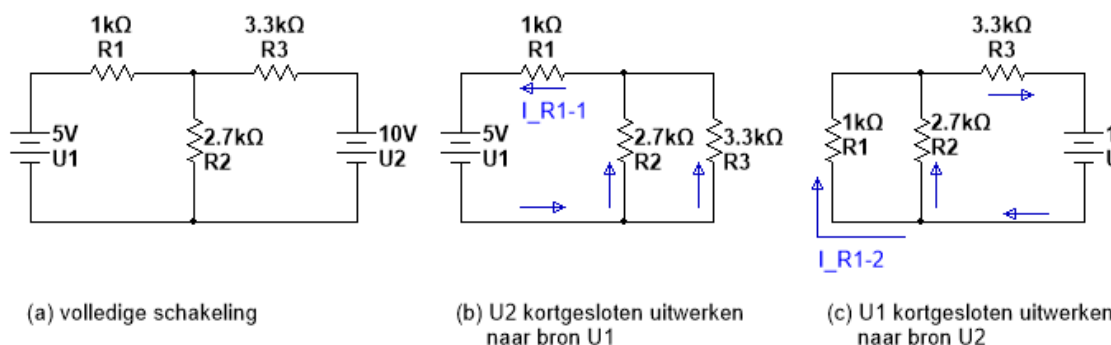
Beide stromen vloeien in dezelfde zin, dus kan je ze optellen. Indien beide stromen tegengesteld vloeien, moet je ze van elkaar aftrekken. Kom je een negatief getal uit dan weet je dat de stroom in de omgekeerde richting vloeit. In dit voorbeeld is de totale stroom  $I_{R2}$  door  $R_2$  gelijk aan:

$$I_{R2} = I_{R2-1} + I_{R2-2}$$

$$I_{R2} = \frac{U_{R_{parallel1}}}{R_2} + \frac{U_{R_{parallel2}}}{R_2}$$

**Voorbeeld 2-14**

Gebruik het superpositietheorema om in de schakeling van figuur 2-vb10 (a) de stroom door  $R_1$  te vinden en de spanning over deze weerstand.



Figuur 2-vb10

**Oplossing**

**Stap 1 :** De bron  $U_2$  wordt kortgesloten. De totale weerstand die dan vanaf de bron  $U_1$  wordt gezien is gelijk aan  $:R_1 + R_2 || R_3$ .

Uitrekenen van de totale parallelweerstand  $R_{parallel1}$ :

$$R_{parallel1} = \frac{R_2 \times R_3}{R_2 + R_3} = \frac{2,7 \text{ k}\Omega \times 3,3 \text{ k}\Omega}{2,7 \text{ k}\Omega + 3,3 \text{ k}\Omega} = 1,49 \text{ k}\Omega$$

De spanningsval over  $R_1$  kan gevonden worden via de spanningsdelerformule:

$$U_{R1-1} = \frac{R_1}{R_1 + R_{parallel1}} \times U_1 = \frac{1 \text{ k}\Omega}{1 \text{ k}\Omega + 1,49 \text{ k}\Omega} \times 5 \text{ V} = 2 \text{ V}$$

De stroom  $I_{R1-1}$  door  $R_1$  ten gevolge van  $U_1$ :

$$I_{R1-1} = \frac{U_{R1-1}}{R_1} = \frac{2 \text{ V}}{1 \text{ k}\Omega} = 2 \text{ mA}$$

**Stap 2 :** De bron  $U_1$  wordt kortgesloten. De totale weerstand die vanaf bron  $U_2$  wordt gezien is gelijk aan  $:R_3 + R_1 || R_2$ .

Uitrekenen van de totale parallelweerstand  $R_{parallel2}$ :

$$R_{parallel2} = \frac{R_1 \times R_2}{R_1 + R_2} = \frac{1 \text{ k}\Omega \times 2,7 \text{ k}\Omega}{1 \text{ k}\Omega + 2,7 \text{ k}\Omega} = 730 \Omega$$

De spanningsval over  $R_1$  kan gevonden worden via de spanningsdelerformule:

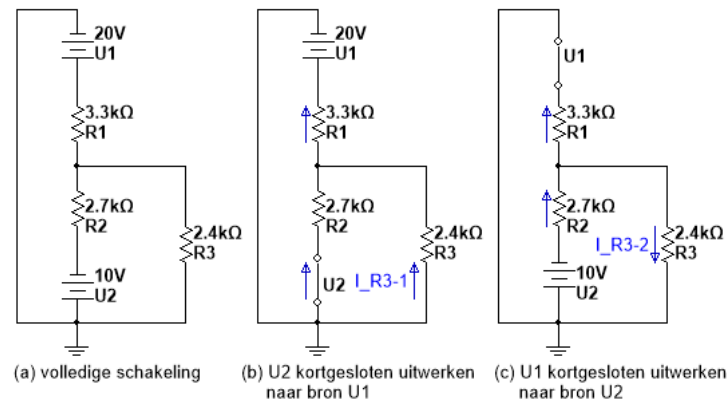
$$U_{R1-2} = U_{R_{parallel2}} = \frac{R_{parallel2}}{R_{parallel2} + R_3} \times U_2 = \frac{730 \Omega}{730 \Omega + 3,3 \text{ k}\Omega} \times 10 \text{ V} = 1,81 \text{ V}$$

De stroom  $I_{R1-2}$  door  $R_1$  ten gevolge van  $U_1$ :

$$I_{R1-2} = \frac{U_{R1-2}}{R_1} = \frac{1,81 \text{ V}}{1 \text{ k}\Omega} = 1,81 \text{ mA}$$

**Voorbeeld 2-15**

Gebruik het superpositietheorema om in de schakeling van figuur 2-vb11 (a) de stroom door  $R_3$  te vinden en de spanning over deze weerstand.



Figuur 2-vb11

**Oplossing****Stap 1 :**

De bron  $U_2$  wordt kortgesloten. De totale weerstand  $R_{T(U1)}$  die vanaf de bron  $U_1$  wordt gezien is gelijk aan  $R_1 + R_2 || R_3$ . Uitrekenen van de totale parallelweerstand:

$$R_{T(U1)} = R_1 + \frac{R_2 \times R_3}{R_2 + R_3} = 3,3 \text{ k}\Omega + \frac{2,7 \text{ k}\Omega \times 2,4 \text{ k}\Omega}{2,7 \text{ k}\Omega + 2,4 \text{ k}\Omega} = 4,57 \text{ k}\Omega$$

De totale stroom  $I_{T(U1)}$  kan via de wet van Ohm bepaald worden:

$$I_{T(U1)} = \frac{U_1}{R_{T(U1)}} = \frac{20 \text{ V}}{4,57 \text{ k}\Omega} = 4,38 \text{ mA}$$

De stroom  $I_{R3-1}$  kan dan via de stroomdelerformule bepaald worden:

$$I_{R3-1} = \frac{R_2}{R_2 + R_3} \times I_{T(U1)} = \frac{2,7 \text{ k}\Omega}{2,7 \text{ k}\Omega + 2,4 \text{ k}\Omega} \times 4,38 \text{ mA} = 2,32 \text{ mA}$$

**Stap 2 :**

De bron  $U_1$  wordt kortgesloten. De totale weerstand  $R_{T(U2)}$  die vanaf bron  $U_2$  wordt gezien is als volgt te bepalen :

$$R_{T(U2)} = R_2 + \frac{R_1 \times R_3}{R_1 + R_3} = 2,7 \text{ k}\Omega + \frac{3,3 \text{ k}\Omega \times 2,4 \text{ k}\Omega}{3,3 \text{ k}\Omega + 2,4 \text{ k}\Omega} = 4,09 \text{ k}\Omega$$

De totale stroom  $I_{T(U2)}$  kan via de wet van Ohm bepaald worden:

$$I_{T(U2)} = \frac{U_2}{R_{T(U2)}} = \frac{10 \text{ V}}{4,09 \text{ k}\Omega} = 2,44 \text{ mA}$$

De stroom  $I_{R3-2}$  kan dan via de stroomdelerformule bepaald worden:

$$I_{R3-2} = \frac{R_1}{R_1 + R_3} \times I_{T(U2)} = \frac{3,3 \text{ k}\Omega}{3,3 \text{ k}\Omega + 2,4 \text{ k}\Omega} \times 2,44 \text{ mA} = 1,41 \text{ mA}$$

**Stap 3 :**

Uit de figuren 6-48 (b) en 6-48 (c) valt op te maken dat de stromen  $I_{R3-1}$  en  $I_{R3-2}$  tegengesteld vloeien door  $R_3$ . Als verondersteld wordt dat  $I_{R3-1}$  positief is, is de totale stroom  $I_{R3}$  door de weerstand  $R_3$  gelijk aan :

$$I_{R3} = I_{R3-1} + (-I_{R3-2}) = I_{R3-1} - I_{R3-2} = 2,32 \text{ mA} - 1,41 \text{ mA} = 0,91 \text{ mA}$$

De spanning over  $R_3$  kan via de wet van Ohm bepaald worden:

$$U_{R3} = I_{R3} \times R_3 = 0,91 \text{ mA} \times 2,4 \text{ k}\Omega = 2,18 \text{ V}$$

**2.4.1 Test jezelf: Superpositietheorema**

1. Leg uit wat het superpositietheorema inhoud.
2. Waarom is het superpositietheorema zinvol om te gebruiken voor analyse van schakelingen met meerdere bronnen?
3. Waarom wordt een ideale spanningsbron korgesloten als je superpositie toepast?
4. Als bij superpositie twee stromen in tegengestelde richting vloeien, in welke richting zal dan de uiteindelijke stroom vloeien (resultaat van superpositiebewerkingen)?

**2.5 Belangrijke formules**

Bepalen van vermogen in functie van energie en tijd

$$P = \frac{W}{t}$$

Bepalen van vermogen in functie van stroom en weerstand

$$P = I^2 \times R$$

Bepalen van vermogen in functie van spanning en stroom

$$P = U \times I$$

Bepalen van vermogen in functie van spanning en weerstand

$$P = \frac{U^2}{R}$$

Bepalen rendement van een voeding

$$\eta = \frac{P_{OUT}}{P_{IN}}$$

Bepalen van het uitgaand vermogen van een voeding

$$P_{OUT} = P_{IN} - P_{LOSS}$$

Totaal vermogen

$$P_T = P_1 + P_2 + \dots P_n$$

Maximaal vermogen overdracht

$$R_L = R_{TH} \text{ schakeling}$$

Superpositie :

- **Stap 1:** Laat één spanningsbron (of stroombron) in het circuit en vervang alle andere bronnen door hun inwendige weerstand. Voor bronnen die ideaal beschouwd mogen worden is hun inwendige weerstand 0 ohm (kortsluiting). Indien het om een stroombron gaat die ideaal mag worden verondersteld, dan is deze inwendige weerstand gelijk aan oneindig (open keten)
- **Stap 2:** Bepaal de specifieke stroom of spanning die je wil weten in het circuit (met één bron in het circuit) Dit is een component van de totale stroom of spanning waarnaar je op zoek bent.
- **Stap 3:** Neem de volgende bron in het circuit en herhaal de eerste twee stappen. Doe dit voor elke bron die aanwezig is in het circuit.

Thevenin-equivalent

- **Stap 1 :** Verwijder de belasting tussen de beschouwde punten
- **Stap 2 :**  $U_{TH}$  is de spanningsval die je via berekening bepaalt tussen de beschouwde punten
- **Stap 3 :**  $R_{TH}$  is de weerstandswaarde tussen de beschouwde punten nadat je de aanwezige spanningsbronnen in de schakeling hebt kortgesloten.

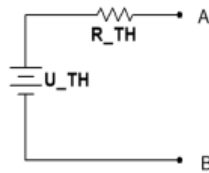
Norton-equivalent

- **Stap 1:** Verwijder de belasting tussen de beschouwde punten
- **Stap 2:** Sluit de beschouwde punten kort en bereken de stroom door deze korssluiting. Deze stroom is  $I_N$
- **Stap 3:** Verwijder de kortsluiting tussen de beschouwde punten en sluit alle spanningsbronnen kort. De weerstand die je nu kan berekenen tussen de beschouwde punten is  $R_N$ .

## 2.6 Oplossingen

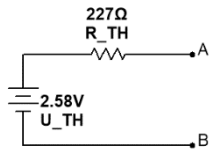
### 2.6.1.1 Test jezelf : Theorema van Thevenin

1. Een Thevenin equivalent schema bestaat uit een equivalente spanningsbron  $U_{TH}$  en een equivalente weerstand  $R_{TH}$ .
2.  $R_{TH}$  is de equivalente weerstand gezien tussen twee open punten in een schakeling en waarbij alle bronnen vervangen zijn door hun interne weerstand (voor een ideale bron of een bron die ideaal aanzien kan worden is deze interne weerstand 0  $\Omega$ ).
3.  $U_{TH}$  is de spanning tussen twee open punten van de schakeling.
4. Het algemeen schema van een Thevenin equivalent:



Figuur: 6-67

5. Thevenin equivalent schema van figuur 6-68:

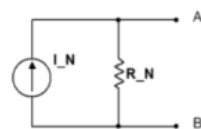


Figuur : 6-68

6. Het maximaal vermogenoverdrachttheorema houdt in dat het maximaal vermogen van een bron wordt overgedragen naar een belasting als de weerstandswaarde van deze belasting gelijk is aan de interne weerstand van deze bron (= interne bronweerstand)
7. Het maximaal vermogen wordt geleverd aan de belasting als de belastingsweerstand gelijk is aan de interne bronweerstand
8.  $R_L = R_{bron} = 8\ \Omega$

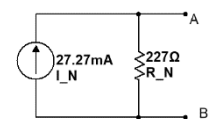
### 2.6.1.2 Test jezelf : Het theorema van Norton

1. Het Norton equivalent schema bestaat uit een equivalente stroombron  $I_N$  en een equivalente weerstand  $R_N$ .
2.  $R_N$  is de equivalente weerstand gezien tussen twee open punten in een schakeling en waarbij alle bronnen vervangen zijn door hun interne weerstand (voor een ideale bron of een bron die ideaal aanzien kan worden is deze interne weerstand  $0\ \Omega$ ).
3.  $I_N$  is de kortsluitstroom tussen twee punten van de schakeling.
4. Algemeen schema Norton equivalent:



Figuur : 6-69

5. Het Norton equivalent van de schakeling van figuur 6-44 :



Figuur :6-70



### 2.6.1.3 Test jezelf : Superpositietheorema

1. De totale stroom in elke tak van een lineaire schakeling met meerdere bronnen is gelijk aan de algebraïsche som van de stromen van de verschillende bronnen alleen, wanneer deze alleen zijn geactiveerd terwijl de andere bronnen vervangen zijn door hun interne bronweerstand. (voor een ideale spanningsbron of een spanningsbron die als ideaal beschouwd kan worden is de interne bronweerstand gelijk aan  $0\ \Omega$ ).
2. Het superpositietheorema laat toe om iedere bron onafhankelijk te behandelen.
3. Een kortsluiting simuleert de interne bronweerstand van een ideale spanningsbron ( $0\ \Omega$ )
4. De richting waarin de uiteindelijke stroom zal vloeien is de richting van de grootste stroom.